

கல்சி



ALKI மார்ச் 2, 1952

4

அறு

ஆரோக்கியத்தைப் பெற சமநிலை உணவை சாப்பிடுங்கள்



பேயிச்சை



புதாத்துக்கை



தாதுப்போருக்கை



மாவுசத்துக்கை



ஒவ்வொரு வகையான உணவும் வெவ்
வேறு விதமான உணவுப் பொருள்கள் அடங்கிய
தாயிருக்கிறது. அதனும் தான் ஆரோக்கியத்திற்
கும், சத்திக்கும் மிக அவசியமான ஈந்துவகை
உணவுப் பொருள்களையும் பெற வேண்டுமா உண
வுப் பொருள்களை சாப்பிட வேண்டும். இதை
தான் சமநிலை உணவு என்று உற்பப்படு
கிறது. ஆகவே சமநிலை உணவில் (1) மிகு
மிகை, (2) புதாத்துக்கை, (3) தாதுப்போ
ருக்கை, (4) மாவுசத்துக்கை, (5) கொழுப்பு
கள் அடங்கியிருக்க வேண்டும். இந்த ஈந்து
வகை சத்துக்களும் மிகவும் அவசியமானவை
தான். தீவரத் தீர்தும் சத்தியை அளிக்கும்
கொழுப்புகளிடையே மிக வேகமாகியதும்,
ஈட்டியளிப்பதான ஒன்று டால்டா. ஏன்?
இதே காரணங்களுக்கும் காரணம். மிக வேக
மாகவும் எப்போதும் புதிதாகவும் துப்பு
வாகவும் உங்களுக்கு கிடைக்கிறது.

சமநிலை உணவைப் பெறத் தீர உபயோகமான
பூண விளக்கம்

இவ்வகைகள் தேவைவராதும் இவ்வகை—
அவ்வகை சாப்பிட்டு வேண்டுமானாலும்—விழுதுங்கள்!

தி டால்டா அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்

தயார் செய்து, செ. 353, மதுரை 1

சக்தியைப் பெற டால்டாவில் சமையுங்கள்



சமநிலை உணவில் உங்களுக்குத் தேவையான கொழுப்பை அளிக்கிறது



மலர் 11
இதழ் 31

1952 மார்ச் 2

41
பக்கம் 19

தலைவர் யார்?	(தலையங்கம்)	...	3
காங்கிரஸ்-க்கும் புத்துயிர்	4
இருபுறமும் அபாயம்!	(காட்டுஞர்)	...	5
10 பார்ட்டிகள் ஒழிக!	5
"நரித்து" குடும்பத்தின் அங்கம்	6
தெருப்புடன் விளையாடாதீர்!	7
இரண்டாவது எக்சிபெத்	8
பொன்னியின் செல்வன்	கவி	...	9
பஜு கொடுத்தம்	சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	...	10
படித்துப் பாதுகாங்கள்!	21
மரகதத்தின் மனோரமம்	மோகன்	...	23
அமரபுரி இளவரசி	விஜயம்	...	31
வித்திதரத் துறவி!	சி. எம். குங்குனி-வார்டன்	...	35
ராஜாஜி மடம்	சி. ரா. கோபாலம்	...	40
கன்னிப் பெண்	செழுஞ்ஞ	...	45
திவானுடைய	டி. ஆர். வி.	...	51
ஆரோக்கிய ரகசியம்	வி. எம். குமாரசாமி	...	56
டாக்டர் கரீமா	சி. சங்கராஜன்	...	58

"கவி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையானவை கற்பனையே.

கல்யாண வைபவங்களுக்கும்

கடவுள் வழிபாட்டிற்கும்

இனியமணம் கமழும்

31

+

301

+

3001

ஜவ்வாது

புத்திகள்

S.V. முருகேசன் அன் பிரதர்ஸ்

மதுரை + மதராஸ் + பெங்களூர் ஸ்டி.

தகவல்கள்தோறும்
டி.பாஸ்ட் கட்டக்கூடிய
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் தேவை

மதராஸ் கிளை :

18/3, கோவிந்தராம நாயக்கன் தெரு
(கோத்தம்ப மண்டலத்தின் கீழ்)

இரு வார ஸேவிங்ஸ் திருவிழாக்கள்

நாடெங்கும் நடைபெறும்போது

நீங்களும் கலந்து கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் சேம நிதிகளைத் தாராளமாக

உத்தரவாதமுள்ள

பாதுகாப்புப் பத்திரங்களில்

முதலீடு செய்யுங்கள்.

12 - வருஷ

நேஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸர்ட்டிபிகேட்டுகள்

(தவணை முறையில் 4.16% வட்டி கிடைக்கும்)

10 - வருஷ

டி.ரெஷரி ஸேவிங்ஸ் டிபான்டிகள்

ஸர்ட்டிபிகேட்டுகள்

(வருஷ வாரியில் 3½% வட்டி அளிக்கப்படும்

அல்லது பங்கியில் சேலுத்தப்படும்)

தபால் ஆபீஸ் ஸேவிங்ஸ் பாங்கி

(ரூ. 200-க்கு மேற்பட்ட இருப்பின் மீது

வருஷம் ஒன்றுக்கு 2% வட்டி உண்டு)

வட்டிக்கு வருமான வரி இல்லை

உங்கள் பணத்துக்கு நல்லதொரு வரும்படி

நாட்டுக்கும் நல்லதொரு வருமானம்

இத்தியா நேஷனல் ஸேவிங்ஸ் கமிஷனர், நிதி மந்திரி காரியாலயம்
கார்ட்டன் காலனி, ஸிம்லா வேளியூ.

A.C. 541 T.M.



தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

பகுதி 11

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

பகுதி 11

நிலைவர் யார்?

சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அனுபவமான பெரும்பான்மை பெறவில்லை; ஆனால் தனிப் பெரும் கட்சியாக வந்திருக்கிறது. மொத்தம் 375 அங்கத்தினர்கள் 153 அங்கத்தினர் காங்கிரஸ் கட்சியினர்.

காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் கூட்டம் கூடித் தலைவரைத் தேர்தெடுக்க வேண்டும் என்று மேலிருந்து கட்டளை வந்திருப்பதாய் அறிவிக்கும். இந்தக் காரியத்துக்காகச் சென்னைச் சட்டமன்றத்தின் புதிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கூட்டம் சீக்கிரத்தில் தடைபெறக் கூடும் என்றும் தெரிகிறது.

அப்படித் கூடுகிற அங்கத்தினர் ஒரு நடவடிக்கையினைப் பணியாற்ற வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் இவர்கள் செய்யும் முடிவைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த மாதிரியான வகையான நடவடிக்கை என்று சொல்லுவது மிகையாகாது.

சென்ற முறை பொறுத் தேர்தல் நடந்த அடியோடு கட்சித் தலைவர் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கத் தகுதியுடையவையேதான் இம்மாதிரியான இன்று இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இதைப் புதிய அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் தாது நடவடிக்கை எடுத்துப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதல் முறையில் சரியான நிலைமைத் தேர்தெடுக்காதபடியாக வரும் வரும் தலைவர் தேர்தல் குழப்பம் நடந்தது. அதனால் பல பேருக்கு விளங்காது.

இந்த முறை காங்கிரஸ் கட்சித் தலைமைத் தேர்தல் முதல் நடவடிக்கை நடந்த தேர்தல் கூட்டத்திலும் மிக மிக முக்கியமானது.

இம்முறை பெரும்பான்மையினரால் தனிப்பெரும் கட்சியாக இருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியார், மற்றும் சிலரைத் தேர்த்துக் கொண்டு மத்தியிலேயே அமைக்கத் தேரிடலாம்.

அவ்வாறு மற்றக் கட்சிகளும் உதிரிகளும் தேர்த்து மத்தியிலேயே அமைக்கும் பட்சத்தில், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் எதிர்ப்புக் கட்சியாக இருந்து வேலை செய்ய வேண்டும்.

இந்த இரண்டு நிலைமையையும் சமாளிப்பதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் முதலும் தகுதி வாய்ந்தவராக அமைவ வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

கிரேக்கர்களுக்கு எதிர்ப்புக் கட்சிகளில் மிகத் திறமையானவர்கள் சிலர் இம்முறை வேந்தி முறையிலேயே சட்டமன்றக்கு வந்திருக்கிறார்கள்; அவர்களில் சிலரே விவாதங்களில் வல்லாளர் என்பதையும் இருக்கிறார்கள்.

பிரஜா கட்சியில் வந்திருக்கும் தேவநேட்டி விசுவநாதன் அவரைய குறித்து விவாதத்தில் மிக வல்லாளர்.

பழைய சட்டமன்றத்தில் கங்குலிக்கு அங்கத்தினர் இரண்டு இரண்டு பேர் இருந்து எவ்வளவு படுத்திருந்தார்கள் என்பதை அறிந்திருக்கிறோம்.

இப்போது அவர்கள் பெரும்பான்மையாக வந்திருக்கிறார்கள். வல்லாளர் மிகக் கூடுப்பாடு வாய்ந்த கூட்டமாக வேலை செய்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி, ஸ்ரீ ஜீவா வந்தம் பிரகாசனாடிகள் விஷய குரானத்துடன் விவாதத் திறமை மிக்கவர்கள். ஆந்திர நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கும் விசுவநாதனும் தேர்தல் விடாக வந்தவர்கள் சிலர் வந்திருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தலைவராக வருகிறவர் மேற்படிவர்களை வேண்டிய சமாளிக்கக் கூடிய பிரஜா வீடுகள் வேண்டும். தலைமை மத்தியிலே இருந்து அரசாங்கத்தை நடத்தவும், எதிர்ப்புக் கட்சித் தலைவராக இருந்து ஆற்றலுடன் பேசுபவரும் அவர் தகுதி வாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். மேலும் ஒருக்களும் அரசியல் குரானமும் அறிவுத்திறமும் திக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவரும் கட்சி கட்சி பதிக் கொடுக்கும் சீக்கிரமும் படைத்தவராக இருக்க வேண்டும்.

இங்குத் தொட்டியாகிய மீதிச் சையலில் மெதுகிற ஆற்றல்கள் படைத்தவராக டாக்டர் கப்பராவர் இருந்தார். சிறு சட்ட சையலில் கங்கிரல் கட்டித் தீயவராக டாக்டர் கப்பராவர் இருந்தபோது அச் சைய உண்மையிலேயே உயிர் பெற்றதாம் விளங்கியது. விவாதங்கள் சமர்ப்பிக்குந்த. முன்னில் மீத அங்கத்தினர்களுக்கு டாக்டர் கப்பராவர் அளித்த பதில்கள் காலஞ் சென்ற சீர்த் சத்தியவாத்தியை குரப்பெய்துநீர.

டாக்டர் கப்பராவர் ஒங்குத் மீதிச் சையலிற் சிறுது விவையிலிருந்து அந்த மீதிச் சைய சையுக்கு என் பணியிப்பட்டு வந்தது. சட்ட சையலில் கங்கிரலின் சார்பாகவும் கங்கிரலில் மீதிசினின் சார்பாகவும் கங்கிரலுறையில் பேசக் கூடியவர்கள் இவ்வாறுத் போயினர்.

சென்றியில் கங்கிரல் பணியை அடைந்த தற்கு இவரும் ஒரு முக்கிய காரணம் என்பதை எம் மறந்துவிடக் கூடாது.

தீய்போது சென்றார் சட்ட சையலுக்கு எங்கிரல் சார்பாக வந்திருக்கும் 101 அங்கத்தினரில் மெதுகிற தகுதிகள் எவ்வளவு பொருத்தியவர் யார்

கோங்கிரஸுக்குப் புத்துயிர்

தீயிற் கட்டிய கங்கிரல் கந்தாபனத்தைய புனர் சீரமைப்ப செய்து புத்துயிர் அளிப்பது பற்றி பிரேசன்கள் கட்டிது வருகின்றனர். சென்ற காரத்திலே பிரபல கங்கிரல் வாதிகள் 100 பேர் சென்றியில் கூடித் கூங்கிரஸ்கள். பண்ட என்ன வேண்டு சேட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. "எம் இத்தனை பேர் இருக்கிறோம்" என்ற எண்ணமே சேர்வுத்தவர்களுக்கு மனோ கதலியம் அளிக்கக் கூடியது.

கங்கிரஸுக்குப் புத்துயிர் அளிக்க விரும்புநீர வர்கள் யார் வரும் மூன்று விஷயங்களை குரப்பத்திற் வைத்துக் கொள்வது கலம்.

(1) தமில் காட்டுக் கங்கிரஸ்கள் சேர்வுப்பு பிரேசன்கள் பண்டியர் விவாசுக்குக்கு காரணமாக இருக்கிறார்கள்.

ஆகவாக, புனர் சீரமைப்ப செய்யப்படும் கங்கிரல் கந்தாபனத்திலே சேர்வுப்பு மனப்பாங்கு கட்டியிருக்கக் கூடாது. சிறுத்தி அமைக்கப்படும் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களின் பொங்கினைக் கேட்டதும், "ஓகோ! இனித் தமில் காட்டுக் கங்கிரல் ஒத்தமைவாக வேலை செய்யும்" என்ற எண்ணம் பொதுவாகக்குக்கு ஏற்படும்படி புதிய கமிட்டி அமைவ வேண்டும்.

(2) பண்டிய கங்கிரல் வாதிகளில் சிலர் பேசில் பொது மக்களுக்கு அறிவுப்பி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கிளப்பவன் காரணமும் இருக்கலாம்; காரணமில்லாத் சந்தர்ப்பங்களில் சேர்க்கையிலும் ஏற்பட்ட அறிவுநிலையமும் இருக்கலாம். கங்கிரல் கந்தாபனத்திலே கங்கிரஸை முன்னிட்டு அத்தமையவர்கள் தங்கவாராவே சிறிது காலத்துக்கு ஒதுக்கி சீர்ப்பது கலம்.

இன்னும் சிலர் பிரேசமுதிரி, உடல் தளர்ச்சி, மனச் சேர்வு முதலிய காரணங்களினால் தீயிற் காரண தொண்டு செய்யும் சத்தியை இழந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அத்தமையவர்களும் விவசிக் கொள்வது கௌரவமாக இருக்கும்.

என்பதை அங்கத்தினர் தீர்க்கவோசனை செய்து பார்த்து, எவ்வாறாக அத்தமைய தீயினரைத் தேர்க்கதெடுக்க வேண்டும். தீயினமப் பதவியை எவத்திலே விடுவதோ, போட்டு எடுப்பதில் மூலம் தீயினமிப்பதோ உரிதமாவது. அதனும் கலம் விவரமாக. மேலும் பணியித்தான் ஏற்படும்.

இப்போது தேர்க்கதெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பவர் களிலிருந்து அத்தமைய புரண தகுதி வாய்ந்த தீயினரை, — தற்போதைய நெருக்கடியைப் போலிக்கக் கூடியவரை, — பொதுக்க முடியாத ஏற்று நோன்றிலும், வேளியில் உள்வ சிறுத்த கங்கிரல் வாதிகளிலிருந்தாவது அத்தமைய தீயினர் ஒரு வரைத் தேர்க்கதெடுக்க வேண்டும். கவரவோ, குறுகிய கோக்கமோ, அகம்பாவமோ இதற்குத் தடையாக சிறை இடல் கொடுக்கக் கூடாது.

தீயினர் தேர்க்கதெடுப்பதில் ஏன் மனதான முடிவுக்கு வர இயலாவிட்டால், கட்டியின் கார்பத்திலே மட்டும் தேர்க்கதெடுத்தவிட்டு, கட்டித் தீயினர் தேர்தலைத் தவிர்ப்புப் பொருளாத கவர விருக்கும். இவ்வாறுக்கு அவரப்பட்டு ஒருவரைத் தீயினராகத் தேர்க்கதெடுப்பதும் கங்கிரக்கு அவரை மாற்ற வாய் தெருவதும் சென்றிற் காரணத்திலே அர்ப்பிப்ப மேலும் குறிப்பத்தன ஏதுவாகும்.

(3) புதிய கமிட்டியில் அங்கு கமிட்டிகளில் வருகிறவர்கள் கங்கிரல் தமிறாட்டில் தந்தவர்களை இழந்துவிட்ட பொதுவரைத் தொட்டியை மீண்டும் சீரமை காட்டுவதற்கு உபயோகவானவர் களை யிருக்க வேண்டும். மூல நோய் சீரமைத் தொண்டு செங்கிரல்களாவோ, வங்கு வன் கமையிலும் பெருக் தீரணை மக்களைக் கவரக் கூடியவர்களாவோ இருக்க வேண்டும்.

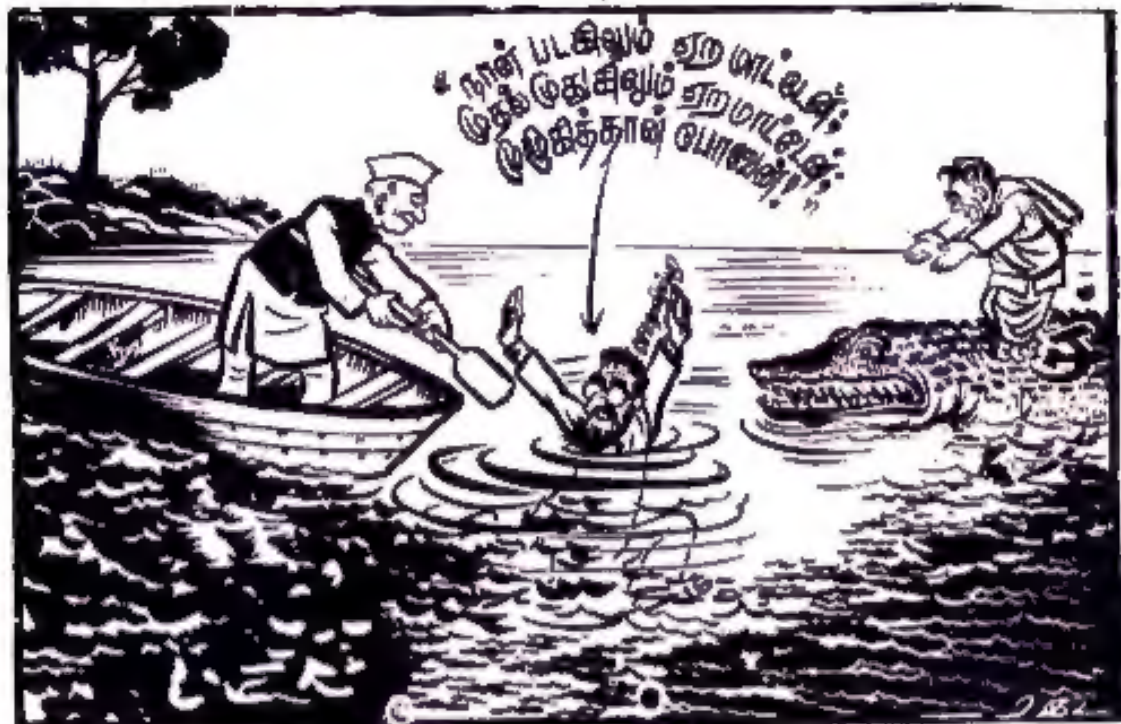
மேலும் அங்கவாரத்துக்காவோ, அதிகார மோகத்தினாலே கங்கிரல் கமிட்டிகளில் அங்கத் தீயினராக இருக்க விருப்பமுது தற்போதைய தீயினமையிலே பெருக் குற்றமாகும்.

சீரமைத்த தொண்டுகளுமே பிரேச கங்கிரஸி னுறும் மக்களின் உள்வர்களைக் கவரக் கூடிய கங்கிரஸ்கள் தீயினமும் தமில் காட்டுக் கங்கிரல் கந்தாபனங்களுக்குத் தேவை.

தீயிற் கட்டிய கங்கிரல் எதிர்வந்த அங்கு வேற்றி படைபாத்தற்கு ஏத்தனப்போ காரணங்கள் செல்லப் பட்டிருக்கின்றன. கங்கிரல் மீதிச் சையலின் கார்பங்களும் கங்கிரல் கந்தாபன னுறும்களும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன.

எனினும், சீரமை முறையில் பிரேச வேலை மட்டும் கட்டதால் மெது கிறப குறைபாடுகளை பெங்களில் மீதிச் கங்கிரல் அபேட்சைகள் வேற்றி பெய்யும் என்பதற்குப் பண்ட காரணம் கல் கடைத்திருக்கின்றன.

உதாரணமாக, சென்றிற் காரணமே குறிப்பிட னாம். சென்றிற் காரிற் தளர்ச்சி, ஆரோம் விளக்கு, மனோபூரி, திருவள்ளிக்கோனி ஆகிய தொகுதிகளில் கங்கிரல் தேர்தல் பிரேசமும் இடை விடாமல் கட்டிது வந்தது. பற்பல பொதுக் கூட்டங்கள் கடைபெற்றன. மனோபூரி தொகுதியில் மட்டும் இருதாத்துக்கு மேற்பட்ட கங்கிரல் பொதுக் கூட்டங்கள் கடை பெற்றன. அதற்குத் தகுந்த வேற்றி சென்றிற் காரிற் மெது கிறப தொகுதிகளில் கங்கிரஸுக்குக்கிடத்தது.



சென்னை நகரில் நடந்த போதுக் கூட்டத்தில் கோஷத்தில்: நான் ஸ்ரீ அரோக் மேதா " நான் கங்கிரஸ் ஒட்டைப் படகிலும் ஏறக் கூடாது; எம்ஜிஎம்-ல் முதலிடம் வரவேண்டும் போலக் கூடாது!" என்று!

கடல் மூன்றில் பிரேரம் கடை பெருத மந்த மூன்று தொகுதிகளில்தான் கங்கிரஸ் அபேட்சகர்கள் நேரில் அடைப சென்றது.

வெளியூர்களிலும் இத்தகைய உதாரணங்கள் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பிரேமிடக் கழகத்தின் கோட்டை என்று கருதப் பட்ட ஊர்களில் ஒன்று திருவாரூர். அந்த ஊரில் ஸ்ரீ கே. சந்திரன் நம் தலைமைக் காரியாலயத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வேலை செய்தார். அதற்குப் பயன் விடைத்தது. திருவாரூரில் உள் ஊர் 12,000 வாட்டர்களில் 7,792 பேர் வாட்டுக் சாவடிக்கு வந்து வாட்டுக் செய்தார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் — 4,270 பேர் — கங்கிரஸ் வாட்டுப் போட்டார்கள். 3,522 பேர் தான் கங்கிரஸுக்கு எதிராக வாட்டு அளித்தவர்கள்.

காலைப்பட்டினத்தில் கங்கிரஸ் பிரேர வேலை சரியாக அடைபெறவில்லை. அக் காலில் ஊர் 30,000 வாட்டர்கள் உள்ளது. இவர்களில் 9,027 பேர் தான் வாட்டுப் போட்டார்கள். கங்கிரஸுக்கு 2,243 வாட்டுக்கள்தான் விடைத்தன.

பிரேரத்தின் அவசியத்தையும் அதனால் வீணாகிய பங்களியையும் திருவாரூரும் காலைப்பட்டினமும் என்று கருபீத்திருக்கின்றன.

போதுமான தொட்டிவை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்குப் போதுக் கூட்டங்களும் வாக்கு வங்கமையும் வங்கிகளின் பிரச்சனங்களும் மிக்க உதவியாகும் என்பதைப் பற்றிக் கிறதும் ஸ்பரிசில்.

கடல் வாட்டுப் புத்தியை அளிக்கும் முயற்சியில் இந்த அம்சத்தை மூக்கிவமரக ஓரத்தில் கூடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

12 பார்ட்டிகள் ஒழிக!

தேசத்தில் சென்னை காவலாக எந்த இடமோ "ஒழிக!" கோஷங்கள் கேட்கப்படுகின்றன. இவற்றில் "உ. பார்ட்டிகள் ஒழிக!" என்ற கோஷம் கடைதர்பார்த்தில் மூதல் முதலாகக் கையி ஏற்குகிறது. அந்த மரணத்தின் வேற்றி பெற்ற கங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீ டி. ஜி. பிரீது என் பவர் அந்த கோஷத்தைக் கையி ஏற்குகிறார். அவருடைய யோசனையை கடல் மனப்பூர்வமாகவும் உதரவாகவும் ஆதரிக்கிறோம்.

"தேசத்தில் வேற்றி பெற்ற கங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கிடை உ. பார்ட்டிகள் கொடுக்கலாம் வறு

கிறார்கள். கங்கிரஸ் அங்கத்தினரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். தற்போதைய நிலையில் அது அளவிற்கும் அதுகிறதும் ஆகும்!" என்று மேற் படிபார் கூறுவது மிக மிக உசிதமான விஷயம்.

காட்டுக்கும் "உணவு போதவில்லை" "அரிசி கிடைக்கவில்லை" என்ற மூன்றாண்டுகள் பரவியிருக்கும் சமயத்தில் போதுக் காரியங்களில் எடுபட்டவர்கள் உ. பார்ட்டிகள் கொடுப்பதோ, பெற்றுக் கொள்வதோ வீரமமான விஷயந்தான்.

உ. பார்ட்டிகளில் வேறும் வெக்கீரும் வறுத்த உயிவுத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல

எனம். ஆயினும் அனாதைகள் பலர் அறிவுப் பவிரம்மமாக விருத்து வயத்துக் காப்பிடுவாரெனம்! புறம்பு டடங்கள் ஏடுத்துப் பத்திரிகைகளில் பொருவாரெனம்! அலாபலபமாகப் பொது மக்களின் வயிற்றெரிச்சலை எப்படியாரெனம்!

வேற்றிப் பெற்ற காசுதொல் அபெட்டிகாரியை வாழ்த்துவதற்கு விரும்பினால் உ. பார்த்தினர்

‘ஹிரிகு’ குடும்பத்தின் அன்கு

மெய் விவரணையிலுக்கு வருகிறவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே பார்த்து மயிழைத்தது மயங்கியுரத்தது சிறப்புகள், திருக்கூறுக்குறந்ததுப் பட்டிகள், தஞ்சை — மதுரை — ஆலங்குளம், — இப்படிப் பல அற்புதங்கள் இருக்கின்றன.

சென்றவா கடைசி அங்குறு வெளிவாட்டார் பார்த்து விவர்ப்படைக்கடிபு கந்தாபாண்டம், — தமிழர்கள் பெருமையடைபக் கூடிய கந்தாபாண்டம், — இரண்டு இருக்கின்றன. ஒன்று “ஹிரிகு” பத்திரிகைக் காரியாலயம்; இரண்டாவது, மெய்விவரணையிலே.

இவற்றில் “ஹிரிகு” பத்திரிகையின் சரித்திரம் ஓர் இனியவா என்று சொல்லுவதற்குரியது. காவலுசென்ற ஸ்ரீ ஏன். கஸ்தூரி சங்கப்பங்கார் தமது கஸ்பிகன் பணையர்போல் வக்கித்தொழில் மனம்செலுத்தாமல், அக்காவலத்தில் “ஹிரிகு” பத்திரிகையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து அவருடைய தார்பிகத் துணிக்ல் எந்தவகையது என்பதை அறிவோம். அப்பொழுதெல்லாம் பத்திரிகைத் தொழில் வாய் சம்பாதிப்பதற்குரிய தொழிலாகவே கருதப்பட்டதில்லை. பொதுநுணர் தொண்டுக்குரிய சாதனமாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. பத்திரிகை கடத்துவதில் எந்தவகையோ கஷ்ட கஷ்டங்கள் இருந்தன. எனினும் ஸ்ரீ ஏன். கஸ்தூரி சங்கப்பங்கார் துணிக்து அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். தமது வானுலில் “ஹிரிகு” பத்திரிகையை இக்கொளில் இணையற்ற கந்தாபாண்டம் சென்றார். அவருடைய குவாரிகளும் அப்பணிகையினாலும் சிறந்த முறையில் இப்பொது சிறை வேற்றி வருகிறார்கள்.

சென்றவாரத்தில் தருக்கிவிருக்கு வந்திருந்த ஒரு பத்திரிகைப் பிரமுகர் “எங்கள் நாட்டில் ‘ஹிரிகு’வைப் போன்ற ஒரு பத்திரிகை கிடையாது” என்று சொன்னார். தருக்கிவிட்டு மட்டும் என்ன! இன்னும் பல தேசங்களில் “ஹிரிகு” வைப் போன்ற ஒரு பத்திரிகை கிடையாது.

‘ஹிரிகு’ என்று அவதம் திருக்கெடுத்தகை சென்ற தகப்புகாரைப் பக்கம் முழுதும் கீட்டி சீர்ப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற அச்சுட்டு அமெரிக்காவுமுதலிய நாடுகளிலே கூடப் பத்திரிகை வெளிவிடுகிறார்கள்.

கொடுக்க வேண்டாம். பொதுக் கட்டடங்கள் கடத்தி அவர்களை வாயா வாழ்த்துட்டும். அம்முறை, பொதுநுணர் தொட்டிகை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் ஒரு சாதனமாகப் பயன்படும்.

காங்கிரஸ்வாதிகள் சம்பந்தப்படும் எந்தப் பொது கிஷ்கிவிதும் உ. பார்த்தினரையும் மற்ற விருத்திகாரியும் ஒழித்துக் கட்டி விடுவது எனம்.

ஓம் ஹிரிகுப் பத்திரிகையிலே ஆறும் ஸ்ரீ ஏன் மனத்துக்குக்கூட ஒரு பத்திரித் தகப்புகாரை வெளிவிடுகிறார்கள்.

ஆயினும் இக்கொள தொத்திலே இன்று “ஹிரிகு” இணையற்ற பத்திரிகையாக விளங்குகிறது.

இந்த மகத்தான வேற்றிக்கு “ஹிரிகு” பத்திரிகை கிரகவிகை எங்கனவு பெருமைய மடைய வாயோ அவ்வளவு பெருமைய இம்மகாரண வாகி காரியை காழும் அடைவதற்கு இடம் உண்டு.

பத்திரிகையை வாங்கிப் படிப்பவர்கள் கௌரவ மானவர்களை விருத்தாங்கதாரை, பத்திரிகையை ஏன் அவ்வளவு கௌரவமாக கடத்த முடியும்!

மெய் விவரணையிலே ஸ்ரீ ஏன். கஸ்தூரி சங்கப்பங்கார் தம் பத்திரியும் ஸ்ரீ கஸ்தூரி சேவிவாசன், கஸ்தூரி கோபாலன் இவர்களுடைய அக்காரியமான ஸ்ரீமதி கணவன்கள் அம்மகாரணமாகத்தான் என்ற செந்திரை அறிந்தபொது “ஹிரிகு” பத்திரிகையின் இக்கொள சரித்திரம் வக்கு குவாபகத்துக்கு வந்தது. ஸ்ரீ கஸ்தூரி சங்கப்பங்கார் ஸ்தன் ஸ்தனில் அப்பத்திரிகையைப் பொதுநுணர் திருப்பணியாக மேற்கொண்டு கடத்தத் தொடங்கிய பொது எங்கனவு கஷ்ட கஷ்டங்கள் அதுபவித்திருக்க வேண்டும், அந்த வகையில் அவருடைய வாழ்க்கைத் துணியை எப்படி அவருக்குக் கை கொடுத்தத் துணியை அளித்திருக்க வேண்டும் என்று என்னிடம் பார்த்துத் தொன்றியது. தற்பொது அவருடைய புதல்வர்களின் கிரகவாதத்தில் “ஹிரிகு” இணையற்ற செல்வாக்கு, — அடைத்திருப்பதைக் குறித்து அந்த அம்மகாரண எப்படிப் பூரித்து மயிர்க்கிழக்க வேண்டும் என்றும் கிரகத்துப் பார்த்துத் தொன்றியது.

அந்த ஸ்தாப்டியார் எண்பத்தாறு பிராயம் வாழ்க்கிவிருக்கு இம் மண்ணுறையை கீத்து எப்பெருமனின் இணையா சிறிய அடைத்திருக்கிறார்.

ஆயினும் பெற்று வளர்த்த அக்காரியின் பிரகையப் போக்துவரம் தரத் தக்கது வேறு என்ன இருக்க முடியும்!

ஸ்ரீ கஸ்தூரி சேவிவாசன் அவர்களுக்கும் அவருடைய குறியாத்தாராக்கும் வகது மனமார்த்த அதுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நெருப்புடன் விகிரியாடாகிர்!

சிலகாலமாக ஓம் நாட்டில் வெளிவாரும்பேசும் படங்களில் ஏழைகளின் கஷ்டங்களையும் தொழிலாளிகளின் துயரங்களையும் காட்டுவது வழக்கமாக வருகிறது. ஏழைகளின் கஷ்டங்களைக் காட்டுவதொரு சிவாமயம் பணக்காரர்களின் கொந்தரங்கைப் பற்றிய காரணமாகப் பேச்சுக்களையும் கிஷ்கிவிதையும் புருத்தி வருகிறார்கள்.

இப்படிச் செவ்வதில் ஸ்தம் ஏழைகளின் கஷ்டங்களைத் தீர்க்க முடியாது. ஏழைகள் மேலும் ஏழையாவதற்கும் பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாவதற்கும் தாம் வசதி ஏற்படுகிறது.

இந்த முறையில் (Box Office) வேற்றி கண ஸ்தமும் விலியா ஸ்தமாரைக் கொடுப்புடன் விகிரியாடுகிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.



சென்னைப்பின் புதிய கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசு தம்மை நடைக்களையவாணர் என்று தெரிவித்து. அப்படியானால் அவர் சோந்த விட்டுக்கு வருவதாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஏழைகளையும் எட்டிக்கீர மனமுள்ளும்படி செதிர்ப்பதிலும் படங்கள் வருமான விழைபத்தில் வெற்றிபடையக் கடும். ஏனெனில் இக்காட்டில் ஏழைகள் தான் 100 க்கு 99 பேர். அவர்கள் தங்கள் எட்டிக்கீர திரையின் பிரதிபலிக்கப் பார்த்துக் கண் ணர் விட்டு விட்டுப் போவார்கள். ஏழைகள் இம்மாதிரி பேசும் படங்களின் மாபெரும் வெற் றிக்குத் துணை புரிகிறது அவர்கள் செய்யும் எந் தையோ நிபந்தனையில் ஒன்றும்பிச் சேர்க்கு விடும்.

அத்துடன் மட்டும் நீங்கள் பாதுகாக்கீர்.

ஏழைகளின் வறுமை நிலைமை செதிர்ப்ப தாய் எண்ணி, மக்கள் உழைப்பையே வெறுக்கும் படியாகச் செய்வது தோஷத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் பெருக் துரோகமாகும்.

இத்தியா தோஷத்தில் இப்போது செய்வ வேன் டிய மிக முக்கியமான பிரச்சாரம் ஒன்று உண்டு என்னும். அது உழைப்பின் பெருமையை உபரீத் திக் காட்டுவது தான்.

கம்ப்யூனிஸ்ட் காடாபிய ருஷியாவின் எடுக்கும் படங்களில் உழைப்பை உபரீத்துகிறார்கள். உழைப்பினால் தனி மனிதனும் சமூகமும் தோழும் உபரிவதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள்.

கூகவரித்தில் புரளும் குபேரா காடாபிய அமெ ரிக்காவில் வெளிவரவும் படங்களிலும் உழைப் பைச் சிறப்பிக்கிறார்கள்.

நம் இத்திய காட்டுப் படங்களிலோ உழைப் பாளி "ஐயோ! காள் உழைக்க வேண்டி யிருக் கிறதே!" என்று பிளாக்கனும் பாடிக்கொண்டு வேலை செய்கிறார். "ஏழைக்கு ஏது இன்பம்?" என்று எங்கிக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்.

எதிர்ப்புப் பணக்காரர்கள் சேத்துக் கொண்டு வேண்டா வேறுப்பாய் வேலை செய்கிறார்.

உழைப்பை உழைப்பை விட்டு விட்டுப் பீக்கை வெடுக்கப் போவதை நம் படங்களில் பார்க்கிறோம்; திருடப் போவதைப் பார்க்கிறோம்; திரைஒன்று அநிர்யுடம் அடித்துப் பணக்கார முதவாளியாவதையும் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் உழைப்பை உழைப்பினால் உபரீத்து எல்ல நிலைமைக்கு வருவதை நம் காட்டுப் படங் களில் சாதாரணமாகப் பார்க்க முடியவில்லை.

இவ்விதம் உழைப்பைத் தாழ்த்திக் சோம்பேறிக் கை வாழ்வை உபரீத்தும் பேசும் படங்களினால் எமது காடு எங்கனவு பயங்கரமான கேட்டை அடைகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்குங்கள் நினைவு அடைவார்கள்.

பீட்டர்களில் ஏழைகளையும் அவர்களுடைய துயரங்களையும் காட்ட வேண்டியதுதான்.

ஆனால் உழைப்பினாலும் இடைவிடா முயற்சி யினாலும் எப்படி ஏழைமையையும் அதன் துயரங் களையும் வெல்லலாம் என்று காட்ட வேண்டும்.

கட்டார்த்தையை உழைத்துப் பண்படுத்திப் பரிசிட் டுத் தாளியம் விளைவிப்பதால் உழைப்பாளி எப்படி உண்மை அடைகிறார், ஊர் எப்படி உண்மை அடை கிறது என்று காட்ட வேண்டும்.

பலர் சேர்ந்து ஒத்தமுழைத்து வேலை செய்வதிலும் எப்படிச் சமூகமும் தோழமும் உண்மை அடைகிறது என்று காட்ட வேண்டும்.

பனக்காரர்களிடையே சோம்பேறி கள்தவகி
காட்டினும், அதில் அருவருப்பு உண்டாகும்படி
காண முறையில் காட்ட வேண்டும்.

பணக்காரன் 'வினா' உண்டு எளித்திருக்கும்
வாழ்வை சீக்கர செந்து' உதர்த் தன்ன விட்டு
உணர்ப்பாளி பாவமதக் காட்ட வேண்டும்.

சென்னைத் திரைப்படத் துறையிலிருந்து வந்திருக்கிறார். இவர் தற்போது சென்னைத் திரைப்படத் துறையில் பணியாற்றி வருகிறார்.

உய் ஈட்டு சீலியை ஒருவாறாகவே எழுத
கனிக் துபாநகராக ஈட்டுவதால் சொல்லி,
உதாரணமாக வேலைப் படுத்துகிறார்கள்; மிக
மிகச் செலவாகியபோதான பணக்காரர் மீது
தேவதூதராக உன் ஈடு பணர் வளர்க்கிறான்.

இது தற்சமயத்துக்குப் பட்டி வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலிருந்து மேம்பட்ட தயாராகப் பரந்தும் பட்டி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இப்பிரிவுக்கு
உதயசிங்கம் மாற்றப்பட்டது. அதன்மேல் முதலாளிகளிடமிருந்து
பார்த்து "முதலாளிகளின் உதயசிங்கம்" என்று அழைக்கப்பட்டு
உதயசிங்கம் மாற்றப்பட்டது.

உதயம்-பாக்கிவாசல் என்ற வீதிபாசலம் இக் காட்சியை விட்டு அவசியம் ஒழிவ வேண்டும். அதற்கு வழி உதயம்பாசல் தாழ்த்துவதும் தயோ ஸ்திரை வளர்ப்பதும் ஆகிய உதயம்பாசல் உலர்ந்த வேண்டும்; தெரேசியைப் பெருக்க வேண்டும்; மலாபரத் தாழ்ச்சி அகலவதும் சரி மலாபரம் பெரு வதற்குப் பட்ட இடங்களை இவற்றை வேண்டும்.

இந்த வரலாறுப் பண்டித ஸ்ரீராமசுவாமி நாயுடைய அருமையான எக்கவாழும் பீடப் பத்திரப் பெரு ஸ்ரீரத்திரி செய்து வருகிறார்கள். வினியா முதலானவர்கள் அம் ஸ்ரீரத்திரிக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்; உதவி செய்யாவிட்டாலும், பாதகம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது எலிசபெத்

பித்தம் சித்தம் என்றும் என்றும் சொல்லுக !

அது மிகவும் குடியாது. அதில் 2,733 முதல்தர வாரியகப் பதக்கப் பட்டிகுகிந்தன; 277-ம் முதல்தரக் கோகல் பட்டிகுகிந்தன; இங்ஙனம் ஏராளமான மரதரிகள், மரவிக் கங்கள், வாரியகங்கள் முதலியன வங்கு கோகல் கோகல் இரண்டில் பட்டிகுகிந்தன.

இந்தியம் அழகாகவும் அற்புதமாகவும் ஐந்தாவியமாகவும் பிரவாகிக்கும் மேற்படி கிரேக்கப் குழந்தை கொஞ்சோர் எவ்வளவு பாக்கியவாசியாக இருக்க வேண்டும்! அந்தப் பாக்கியவாசியாக அப்பா அம்மா பள்ளிக் கல்வி படிக்கிற பள்ளியை எவ்வளவு புகழ்க்கும் மேலதிகமாகிறது.

பேரிடத்து செட்டிதான் மயிலாய் எய்தியம் அனலிட முடியாதே அது போலவே அனல்
மீட்டிச் செட்டியானின் அநிரந்தர அனலிட முடியாது!

தற்போது இந்தச் சீர்திருத்த சர்க்கார் வாரியப்படி பெற்றுள்ள இரண்டாம் எல்லைப்பற்றியுள்ள சீர்திருத்த அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் என்னென்ன அபிவிருத்திகள் உண்டு என்பதைப் பற்றித் தயவுசெய்து விவரிக்க.

[illegible]

பிரிட்டிஷ் பார்க்மென்ட் உலகத்திலே உள்ள பார்க்மென்ட் சம்பவங்களை நியாயமாக விளக்குவதற்கு எந்த எந்த பிரிட்டிஷர் பெருமையில் அணிபிழைக்க.

அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை பரஸ்பரமோடிக் உணர்வுகளை கட்டிடம் உட மனநிலைகளை
Gerd's Gerd's கருத்துருவாக.

அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அதிகாரங்களும் உரிமைகளும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடைய மனக்குடுகை அடிப்படையில் மாராணிகளாக வந்து, ஆனால் அவற்றை அவர்கள் உபயோகம் படுத்தாத மட்டும்தான் இப்போது உபயோகம் படுத்தாமல் உள்ள வாகனச் சீர்ப்படுத்தும் இடமாகிறது.

எனவே அரசாங்கத்தினால் துணைப் பிரதிநிதிகளாக மார்க்கெட்டில் செயலும் மட்டுமிருக்கும் விடமுண்டுமென்று.

மேலும், மாவட்டம், மாவட்டம் இரண்டுதான் மட்டும் காவலர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதற்கு இப்போதாவைட்டால், தேர்ப்புகழ் மன்னர் சீர்தந்தை அழகர் வைத்துவிட்டு, சிவசுந்தரிநிலை இறங்க வேண்டியதுதான் !

இந்தியத் தலைவர் அநிதாபங்கிப் பெயரால் ஐராய் பிரதிநிதிகளுக்கு விட்டுக் கொடுத்த ஐராயங்களை ஒப்புக்கொண்டு கட்சித் துறையிலிருந்துதான், உயரமென்றும் முடியாதவன் தனிக் கொய்யாவிட்ட இந்த காலத்தில்கூட பிரதிநிதிக் அரங்கம்மேல் பெருமை குன்றாமல் இருந்து வருகிறார்.

பிரிட்டிஷ் கலீத்நிதர்திய இத்தரு முடிபு ஐத்து ராணியல் ஸ்டுடெ புரீகீதிக்குநுபுல், இ
பொது பட்டத்துக்கு வந்தள்ள இரண்டாம் ராஜ்யபெத் அருவது மதராணியாச விளக்குநுத்.

அரசர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆண்ட காலத்திலேயே இறந்துவருவது எளிதே, விட்டோர்ஷ போர் மகாநாஸிகனின் காலத்தில்தான் பிரிட்டன் மரோகன்-அதமான நிலையில் இருந்தது.

அதன் பரம்பரை வழங்குதல் அனுசரித்து இரண்டாம் எலிபெத் மகாராணியின் காலத்திற் பிரிட்டனின் பெருமை மகரமல் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தனர்.



பொன்னியின் செல்வன்



அத்தியாயம் 10

சூடாமணி விஜாரம்

பூம்புகார் என்னும் காவிரிப்பட்டி எதிரைக் கடல் கொண்டு கொண்டு போய் விட்டது அல்லவா? அதற்குப் பிறகு சோழ வன நாட்டின் முக்கிய துறைமுகப் பட்டினம் என்ற அந்தஸ்தை நாகைப் பட்டினம் நாளடைவில் அடைந்தது. பொன்னி நதி பாய்ந்து இறங்க வளம் செறிந்திருந்த சோழ நாட்டுடன் வர்த்தகத் தொடர்பு கொள்ள எத்தனையோ அயல் நாட்டார் ஆய்க்கொண்டிருந்தனர். பெரிய பெரிய மரக்கலங்கள் காரிலை வர்த்தகப் பண்டங்கள் வந்து இறங்கியபடி இருந்தன. மூத்தும் மணியும் வயிரமும் வாகனம் திரவியங்களும் கப்பல்களில் வந்து இறங்கியதோடு அரசு நாட்டுக் குதிரைகளும் விற்பனைக்காக வந்து இறங்கின.

ஸ்ரீ கந்தாமூர்த்தி நாயனாரின் காலத்தில் நாகைப் பட்டினம் இறந்த மணியுமாட நகரமாக யிருந்தது. அந்த நகரத்தைக் கண்ட நம்பி ஆரூர்.

“காவிரியின் கரையோடும் திறந்த மேடு சித்க் கடற்புறமே காரோணம் கெடியிருந்தே!”

என்று வர்ணித்தார். கடல் நாகைக் காரோணத்தில் மேலிழிந்த காசா ரோகணப் பெருமானிடம் ஸ்ரீ கந்தாமூர்த்தி நாயனார் என்ன பொருள்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார் தெரியுமா? மற்ற ஊர்களிலே பேரவப் பொன்னும் மணியும் ஆடை ஆபரணங்களும் கேட-

தோடு, நாகைப் பட்டினத்திலே ஓர் உயர்ந்த சாதிக்குதிரையும் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டார்!

“நகரோடு அந்நாடுமே நாகை காரோணம் படி

அந்நாடு மணியும் நாகைக் கடல் சித்க் கடற்புறம்”

ஆடுபவை பெற்றுக் கொண்டு திருவாரூர் திருப்பிக் சென்றதாகப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது.

நாகைப் பட்டினத் துறை முகத்தில் வந்து இறங்கிய அரசு நாட்டுக் குதிரைகளைப் பார்த்ததும் கையாளுக்கும் குதிரை ஏறிச் சவாரி செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றி விட்டது போலும்!

நாகைப் பட்டினத்தைப் பற்றிப் புராணம் வர்ணிப்பது ஒருபுறமிருக்க, சரித்திர பூர்வமான கல்வெட்டுக்களும் செப்பேடுகளும் அந் நகரத்தைப் பற்றிச் சொல்லி யிருக்கின்றன.

“பல கோயில்களும் சித்க்களும் தீர் தீரிகளும் கோயில்களும் கடல்கள்களும் திறந்த சித்க்களையுடைய நாகைப்பட்டினம்” என்று ஆணாமங்கலச் செப்பேடுகள் அந்த நகரை வர்ணிக்கின்றன.

அதே ஆணாமங்கலச் செப்பேடுகள் அந் காவில் நாகைப் பட்டினத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கிய சூடாமணி விஜாரம்

வினாசாத்தின் வாசற் புறத்தில் என்ன அங்கவகை இனாச்சலும் உக்குரலும்?—
கல்லது; நாளும் சேந்தன் அமுதனைப்
பின்பற்றிச் சென்று பார்ப்போம்.

சேந்தன் அமுதனும் மற்ற இருவரும்
காலவாய் வழியாகப் படகைச் செலுத்
திக்கொண்டு குடாமணி வினாசாத்தின்
உட்பகுதிக்கே வந்துவிட்டதாகச் சொன்
னோம். அங்கே ஒருவகையும் காணாம
யால் சேந்தன் அமுதன் தட்டுத்தொழி
வழி தேடிக்கொண்டு வினாசாத்தின்
வாசற் பக்கம் போய்ச் சேர்ந்தான்.
அங்கேதான் பொதுமக்கள் வந்து வாழ்
படுவதற்குரிய புத்தர் பெருமானின்
சைத்யம் என்னும் கோயில் இருந்தது.
புத்தர்கள் பலர் அந்தக் காலை நேரத்தில்
தாமரை மயர்களும் செண்பகப் பூக்களும்
மற்ற பூஜாத் திரவியங்களும் சிறைத்த
தட்டுக்களை எந்திக்கொண்டு வந்திருந்
தார்கள். ஆனால் வந்த காரியத்தை
அவர்கள் மறந்து விட்டதாகத் தோன்றி
யது. சைத்யத்தில் ஏறுவதற்குரிய படி
களில் பிஷுக்கள் நின்று கொண்டிருந்
தார்கள். அவர்களை கோக்கிக் கீழே
நின்றவன் ஒருவன் ஏதோ சொல்லிக்
கொண்டிருப்பதைச் சேந்தன் அமுதன்
கண்டான். பிஷுக்கள் சிலருடைய
கண்களில் கண்ணீர் தழும்பி நிற்பதையும்
பார்த்தான். கீழே நின்ற பத்தர்களில்
பவர் வழக்கப்படி "சாது! சாது!"
என்று கோஷிப்பதற்குப் பதிலாக,
"ஆனா!" "அட்டா!" "ஐயோ!"
என்று அவ்வளவத்துக் கொண்டிருப்
பதையும் கவனித்தான்.

அருகில் நெருங்கிச் சென்று செறிது
நோம் கேட்ட பின்னர் விஷயம் இன்னது
என்று தெரிந்தது. பிஷுக்களிடம்
பெளிக் கொண்டிருந்தவன் பார்த்திபேப்
நிரனுடைய கப்பலிலே இருந்த மாதுமி
களில் ஒருவன். கப்பல் முதல் நான்
இரவு நான்குப் பட்டியுள்ளதுக்கு வந்து
விட்டது. மாதுமிகள் கண்களில் இறங்கி
வதுமே இவ்வரசனைக் கடல் கொண்டு
விட்டது என்ற செய்தியைப் சிலரிடம்
சொல்ல, அது நாமெல்லாம் பரவி
விட்டது. அச்செய்தி உண்மையானது
என்று அறிய அதிகாலையில் அங்கு மாது
மிகில் ஒருவரைக் குடாமணி வினாசாத்
தின் பிரதம பிஷு அழைத்து வரச்
செய்தார். அவன் தான் அறிந்ததை
அறிந்தபடி கூறினான். "சுழற்சாற்று
அடித்தபோது இவ்வரசர் கடலிலே

குதித்தவர் திரும்பி வரவே சிவ்வி"
என்று துயரக் குரலிலே சொன்னான்.

அப்போது அக்கட்டத்திலே விம்பி
அழும் குரல்கள் பல எழுந்தன.

பிரதம பிஷுவின் கண்ணிலிருந்து
கண்ணீர் அருவிவாகப் பெருகித் தாடை
தாடையாக வறிந்தது.

அவர் குனிந்த தலை நிமிர்நாமல் படி
களில் ஏறிச் சென்று சைத்யத்தைத்
தாண்டி வினாசாத்துக்குள் பிரவேசித்
தார். மற்ற பிஷுக்களும் அவரைத்
தொடர்ந்து சென்றார்கள். சேந்தன்
அமுதனும் அவர்களைக் கண்டு வந்ததை
ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை.

பிரதம பிஷு மற்றவர்களைப் பார்த்
துச் சொன்னார்:—"புத்த பகவானின்
குணை இப்படியா இருந்தது? பற்பல
மனக் கோட்டைகள் கட்டிக் கொண்
டிருக்கிறோ? சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்க
சமீபத்திலே தஞ்சாவூருக்குப் போயிருந்
தேன். பாருங்கள்! அச்சமயம் இவங்கை
யில் அதுன்மொழி வர்மரின் அற்புதச்
செயல்களைப் பற்றிக் கூறினேன். அதை
பெல்லாம் இளைய பிராட்டி குந்தவை
தெய்யும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.
பிறகு என்னைத் தனிவாக வரவழைத்து
இந்த வினாசாத்தைப் போட்டி ஆதரவாக
ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும்
அதற்குத் தேவைவாய் சிபந்தங்கள்
அளிப்பதாகவும் கூறினார். அது மட்டுமா?
'ஆச்சாரியரே! நாட்டில் பலவாறு
பேசுக்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதைக்
கேட்டிருப்பீர்கள். ஒரு வேளை இவ்வா
சர் குடாமணி வினாசாத்தில் சில நான்
விஞ்ஞதனியாக இருக்கும்படி நேரும்.
அவரை கைத்துப் பாதுகாக்க முடியுமா?"
என்று குந்தவைப் பிராட்டி கேட்டார்.
'தேவீ! அத்தகைய பேறு எங்களுக்குக்
கிடைத்தால் கண்ணை இமை காப்பது
போல் கைத்துப் பாதுகாப்போம்" என்று
கூறினான். என்ன பயன்! இவ்வரசரா
கடலில் முழுகினார்? இந்த நாட்டிலுள்ள
நல்லவர்களின் மனோகமெல்லாம் முழுமீ
விட்டது! சோழ சாம்ராஜ்யமே முழுமீ
விட்டது! சமூத்திர சாஜன் இவ்வளவு
பெரும் கொடுமைகளைச் செய்ய எப்படித்
துணிந்தான்? அக் கொடியவனைக் கேட்
பார் இவ்விவர!" என்று கூறினார்.

மற்ற பிஷுக்கள் அனைவரும் மென்த
மாகக் கண்ணீர் பெருக்கினார்கள்.

தலைமைப் பிஷு பேசி விறுத்திவதும்
செறிது நோம் அங்கே மென்தம் குடி
கொண்டிருந்தது.

சேந்தன் அமுதன் அதுதான் சமயம் என்று புத்த பிக்ஷுக்களிடையே புகுந்து ஆச்சாரியரை அணுக வந்தனிய்தான். உடனே அவனைப் பலர் தடுத்தார்கள். "இவன் யார்? இங்கே எப்படி வந்தான்?" என்று ஒருவரை பொருவர் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

"ஐயா! அடியேன் பெயர் சேந்தன் அமுதன். தஞ்சையைச் சேர்ந்தவன். உங்கள் தலைவரிடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும்!" என்னுன்.

"சொல், சொல்!" என்றார்கள் பலர். அவனுடைய தயக்கத்தைப் பார்த்து விட்டு ஆச்சாரியர், "இவர்களுக்குத் தெரியக் கூடாத ரகசியம் ஒன்றுமில்லை; சொல்!" என்றார்.

"ஐயா! நோயாளி ஒருவரை அழைத்து வந்திருக்கிறேன்!"

"அது யார் நோயாளி? என்ன நோய்? எங்கே விட்டிருக்கிறாய்?"

"விதூரத்தின் நடுமுற்றத்தில் விட்டிருக்கிறேன்..."

"எப்படி அங்கே வந்தாய்?"

"கால்வாய் வழியாக நோயாளியைப் படகில் கொண்டு வந்தேன். நடுக்கும் குளரிக் காய்ச்சல். தாங்கள் உடனே..."

"பகவானே! நடுக்கும் கரம் தொற்று நோய் ஆயிற்றே! இங்கே ஏன் அந்த நோயாளியை அழைத்து வந்தாய்? அதிலும் நல்ல சமயம் பார்த்து!....."

"ஆச்சாரியா! அசோக சக்கரவர்த்தி புத்த மதத்தினர் என்று இதுகாறும் நினைத்திருந்தேன். இப்போது இவ்வாறு என்று தெரிவித்து....."

"அது ஏன் அப்படிக் கூறுகிறாய்?"

"அசோக ஸ்தம்பம் ஒன்றை நான் காண்கிக்கு அருகில் பார்த்தேன். அதில் நோயாளிக்குச் சிகிச்சை செய்வதை முதன்மையான தர்மமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. நீங்களோ இப்படி விரட்டி அடிக்கிறீர்கள்!" என்னுன் அமுதன்.

ஆச்சாரிய பிக்ஷு நிறுவர்களைப் பார்த்து, "கொஞ்சம் பொறுங்கள்; நான் போய்ப் பார்த்து விட்டு வந்து சொல்லுகிறேன்" என்று கூறி விட்டு "வா! அப்பனே!" என்று சேந்தன் அமுதனை அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்.

விதூரத்தின் நடு முற்றத்தில் கால்வாய்க்கு அருகில் ஒரு புலையும் புலதீபும் இருப்பதைப் பார்த்துப் பிக்ஷு திருக்கிட்டார். "இது என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்தீர்கள்? இந்த விதூர சத்துக்குள் ஸ்திரீகளை வரக்கூடாதே! பிக்ஷுணி களுக்குக் கூட வெறு தனிமடம் அல்லவா கட்டி யிருக்கிறது?"



அருகில் போய் அந்த இளைஞன் யார் என்பதை உற்றுப் பார்த்ததும் பிஷு- தினைகந்துப் போனார், என்று சொன்னால் போதாது! விவப்பிணமும் களிப்பிணமும் அவரால் சிந்து நேரம் பேச முடியவில்லை.

சந்தேக சிவந்ததிக்காக, “இளைவரசர் அருள் மொழி வர்மந்தானா?” என்று சேந்தன் அழுத ஊக் கேட்டார்.

இது இளைவரசர் காதில் விழுந்தது. “இவ்ஹி, ஆச் சாரியே! இவ்ஹி! நான் இளைவரசனா மில்ஹி, ஒன்றுமில்லை. இந்தப் பெண்ணும் இந்தப் பிள்ளையுமாகச் சேர்ந்து என் னைப் கைத்தியமாக அடிக்கப் பார்த்திருக்கேன். நான் ஒரு ஓடக் காரன். சற்று முன் இத் தப் பெண்ணைப் பார்த்து ‘பெண்ணே! என்ஹி மணம் புரிந்து கொள் வாயா? இருவரும் படகில் ஏறித் தூர தேசங்களுக்குப் போகலாம்’ என் றேன். இவன் ஏதேதோ பிதற்றினான். நான் உவ கத்தை ஒரு குடை சீழ லில் ஆளப் பிறந்தவனும்! ஏழை வகைஞர் குலப் பெண்ணாகிய இவன் என்ஹி மணந்துகொள்ள மாட்டானாம். நான் கைமா விரந்தால் இவ னுக்குப் போதுமாகம். வருங் காலத்தில் என் னுடைய மகத்தான வெற் றிகளைக் கேட்டு இவன் மகிழப் போகிறானாம். எப்படி யிருக்கிறது கூறுத! உன் கையில் என்க்குச் சித்தப் பிர மையா? இவர்களுக்கா?”

சேந்தன் அழுதன் ஆச் சாரிய பிஷுவின் காதோடு ஏதோ கூறினான். அதற்கு முன்னு லேயே இளைவரசர் காதில்



வேகத்தினால் நீளவழித்த நிலையில் பேசுகிறார் என்பதைப் பிஷு உணர்ந்திருந்தார். குந்தவையதேவி தம்பரிடம் இளவரசருக்கு அடைக்கலம் தரும்படி வேட்டிருந்ததும் அவருக்கு நீளவு வந்தது.

மற்ற பிஷுக்களைப் பார்த்து அவர், "இந்தப் பிண்டைக்கு விஷ கார்தான் வந்திருக்கிறது. இவளை வெளியில் அனுப்பினால் இன்னும் ஆவிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வந்துவிடும். இவங்கையில் எத்தனையோ ஆயிரம் பேர் இந்தச் சாத்தினால் இறந்து போனார்கள். ஆகையால் இந்த இளைஞனை என் அறைக்கு அழைத்துப் போய் நானே பணியிடவும் சிசிச்சையும் செய்யப் போகிறேன். இடையில் சரவேகத்தினால் இவன் ஏதாவது பித்தறினால் அதை நீங்கள் பொருட்படுத்த வேண்டாம்!" என்றார்.

உடனே பிஷு இளவரசர் அருகிலே செருங்கி ஒரு கையினால் அவரை அணைத்துத் தூக்கினார். சேந்தன் அழுதான் இன்னொரு பக்கத்தில் இளவரசரைப் பிடித்

துக் கொண்டு உதவினான். எல்லாரும் படிவளில் ஏறிச் சென்றார்கள்.

இதோ, இன்னும் சில விநாடி நேரத்தில் படிக்கட்டு மூழாதும் ஏறியிருவார்கள். கதையைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே பிரவேசிப்பார்கள். பிறகு கதவு சாத்தி யாவியிடும். சாத்தினால் சாத்தியதுதான். அப்புறம் அவரைப் பார்த்து முடியாது.

பூங்குழலி எதிர்பார்த்தபடியே நடந்தது. மாடிப்படி ஏறியதும் கதவு திறந்தது. சேந்தன் அழுதனை மட்டும் வெளியில் கிதுத்தித் தலைமாய் பிஷு ஏறோ கூறினார். பிறகு திறந்த கதவு வழியாக எல்லாரும் பிரவேசித்தார்கள்.

கதவு படர் என்று சாத்திக் கொண்டது. அது பூங்குழலியின் இதயமாகிற கதையையே அடைப்பது போலிருந்தது.

இனி இந்தப் பிறையிலே இளவரசரைப் பார்த்தலாம் என்ற நிச்சயமில்லை. அடுத்த ஐம்மத்திலாவது அந்தகையை பாக்கியம் தனக்குக் கிடைக்குமா?—இவ்வாறு எண்ணமிட்டுக் கொண்டே இளவரசர் மறைமுகைப் பார்த்துக் கொண்டு கின்றான் பூங்குழலி.

அத்தியாயம் 11

கொல்லுப் பட்டறை

விர்திபத்தேவன் குதிரையைத் தட்டி விட்டான். பழையபாதையைக் குதிரைகளைத்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தான். பழையபாதையிலிருந்து வந்த பாதை ஒருவாறு ஞாபகம் இருந்தபடியால் யாரையும் வழிகூடக் கொளாமல் உத்தேசமாகத் திசை பார்த்துக்கொண்டு சென்றான். முதலில் கொஞ்ச தூரம் காட்டுப் பாதை வழியே சென்றான். குதிரை இதனால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் போனதை அறிந்தான். வல்லவரையனுக்கும் களைப்பு அதிகமாகவே இருந்தது. அவன் சிறிது நேரமாவது அவர்ந்து தூங்கிப் பல தினங்கள் ஆகிவிட்டன. அவ்வப்போது கண்டிை முடிக்கொண்டு ஆடி விழாத்தகைத் தவிர சிம்மதிரை ஒரிடத்தில் படுத்துத் தூங்கினோம் என்பது கிடையாது. பழையபாதைக்குப் போய் இளவரசரிலிடம் செந்திவைச் சொல்லி விட்டால் அப்புறம் அவனுடைய பொறுப்புத் தீர்ந்தது. சிம்மதிரைத் தூங்கலாம். யெரு நேரம் தூங்கலாம்; ஏன், சென்றுபோன திவங்களுக்குமே செர்த்து நான் கணக்கில் தூங்க வேண்டும் என்று நிிட்டமிட்டான்.

இளவரசி குந்தவையிடம் "தாங்கள் கூறியபணிகளை நீகறவேற்றியிட்டேன்" என்று சொல்லும்போது தனக்கு ஏற்படக் கூடிய மகிழ்ச்சியை அவன் எண்ணிப் பார்த்தான். தேவியின் மூகம் அதைக் கேட்டு எவ்வண்ணம் மலர்ந்து போவியும் என்பதையும் நீளந்தான். அந்த நீளவு அவனுக்கு ரோமாஞ்சனம் உண்டு பண்ணியது.

இன்னொரு விஷயமும் அவனுக்கு நீளவு வந்தது. காஞ்சியிலிருந்து புறப் பட்டதிலிருந்து எத்தனை போய்ப்பும் புரிசைசெருட்டும் அவன் சொல்லி யிருக்கிறான்? அவசியம் கேரிட்டதனுல்தான் கூறினான். ஆயினும் அதையெல்லாம் நீளக்கும் போது அவனுக்கு உள்ளமும் உடலும் குன்றிப் போயின. இளவரசர் அருள்மொழி வர்மயோடு சிறிது காலம் பழைய தணல் அலனுடைய மனப் போக்கை மாறிப் போயிருந்தது. இராஜரீக காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்குச் சாணக்கிய தந்திரங்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று அவன் கருதி யிருந்தான். அத்தகைய இராஜரீக தந்திரங்களின் மூலமாக அவனுடைய முன்னோர்கள் இழந்து

விட்ட ராஜ்யத்தைத் திருப்பிப் பெற வான் என்ற ஆவையும் அவனுக்கு இருந்தது. அந்த எண்ணமெல்லாம் இப்போது மாறிவிட்டது. இவ்வரசர் அருள்மொழி கர்மரின் வேண்டுகதையும் சத்திய தீர்த்தையும் பார்த்த பிறகு அவனுக்குப் போய் புனைகருட்டுகளில் வெறுப்பே உண்டாகி விட்டது. அவரை காப்பாற்றுவதோ என்னாகக் கொண்டு மந்திரவாதியின் காது கேட்டே தெற்றிய அவன் உதய பொய்க்கையும் என்னாகக் கொண்டான். அதனால் ஏதாவது விபரீதம் நேராமல் இருக்க வேண்டுமே என்ற நினைத்தபோது அவன் பெருக தனுக்க முற்றது. அதனேறு வாராவது கேட்டிருந்தால், ஒரு வேளை குந்தவை தேவி யிடமேயாசேனும் சொல்லி வைத்தால்— இவ்வ பிராட்டி எய்திவிட மாட்டாள்! ஆவிலும் எவ்வளவு பெரிய விபத்தி?

இனி, இவ்வாறெல்லாம் இவ்வாறததப் புனைந்து உறுவதையே விட்டுவிட வேண்டும். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்; அதனால் கெடும் வந்தால் சமாளிக்க வேண்டும். அந்த வீர கவயின்னவரைப் போன்றவர்களும் சமீபகாலம் போன்ற வர்களும் ஒற்றர் வேலை செய்கின்றும். எங்கு என்னத்திற்கு அந்தத் தொண்டி? வானின் துணைகொண்டு எங்குக் கிடைக்கும் வெற்றி கிடைக்கின்றும். அதுவே போதும். அதனால் உயிரை இழந்தாலும் சரிதான். தந்திர மந்திரங்களை வெல்லும் இனி விட்டுவிட வேண்டியதுதான்.

இவ்வாறு எண்ணமிட்டுக் கொண்டே சொந்திய் குதிரையின் வேகம் தடைப்பட்டதை அவன் தெரிந்தபொழுது கவனிக்கவில்லை. என், குதிரையிதிரந்து சென்றே சென்று கொண்டே போனதில் கொஞ்சம் எண்ணபார்த்தும் விட்டான். குதிரை ஓரிடத்தில் தடுமாறிக் குனிந்தபோது அவன் திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டான். குதிரை தாது முன்னங்கால் முன்னகரத் தகையில் எவன் நினைக்க முடியாமல் தத்தளித்தது தெரிந்தது. உடனே கீழே இறங்கினான். குதிரையைத் தட்டிக் கொடுத்து விட்டு ஊராமடைந்ததாகத் தோன்றிய முன்னங்காலு எடுத்துப் பார்த்தான். அதன் அடிப்புறத்தில் ஒரு தெரிய உரிய கல் பொத்துக் கொண்டிருந்தது. அதை வாகையாக எடுத்து எறிந்தான். எல்ல வேலை; பெரிய காலம் ஒன்றுப் படவில்லை. மறுபடியும் குதிரையைத் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப் படுத்திவிட்டு அதன் முதுகின் பிதுகுதிக்

கொண்டான். கப்பலில் அரபு நாட்டார் பெலிக் கொண்டது நினைவு வந்தது.

“தமிழ் நாட்டி வெறுவதெனில்: அந்தக் குதிரையினால்! குதிரையின் குதிரைக்குக் காலக் காலமாகப் பெறுவதெனில்: உடர் காலக் காலமாக அடித்துப் பார்த்தால் தெரியும்!”

இதை நினைத்துக்கொண்டே வந்தியத் தேவன் குதிரையை ஓட்டினான். வீரன் போர்க்களத்துக்குப் போகும்போது மர்ப்பியை வசைம் தரிப்பாரன். குதிரைக் குதிரைக்கு இரும்புக் கவசம் போடுவது என்பது அநியமமான காரியந்தான். ஆவிலும் அம்மாதிரி வேறு தேவனின் செல்வதன் ஒருவருக்கு என்ன முன்னமே கேள்விப் பட்டிருந்தான். முதன் முதலாக எதிர்ப்படும் செல்வப் பட்டகையில் இதைப்பற்றிக் கேட்க வேண்டியதுதான். முடியுமானால் இந்தக் குதிரையின் குதிரைப் புகை கவசம் அடித்துப் பார்த்தலாம். இவ்வாறாக, இது பழையபாறை வகை போய்ச் சேர்வதே ஆகும். அருகில் இது விழுந்து விட்டால் வேறு குதிரை எப்பா திக் வேண்டும். எப்படிச் சம்பாதிப்பது? பாரிடமாவது திருத்தான் வேண்டும்! சேச்சி! அந்த நினைவே வந்தியத்தேவனுக்கு வெட்கத்தை உண்டாக்கியது.

சேட்டுப் பாதையிலிருந்து உத்தேசமாகக் குதிரையைத் திரை மாற்றி விட்டுக் கொண்டே போய்க் கிழிந்ததெனின் இராஜபாட்டகை அடைந்தான். வந்தது வரட்டும்; இனிமேல் இராஜபாட்டகை வழியாகத்தான் போக வேண்டும். தன்னைத் தெரிந்தவர்கள் வரும் இந்தப் பக்கத்தில் இருக்க முடியாது. பழுவெட்டகையார் பரிவாரங்கள் பின்னால்தான் வரும். மந்திரவாதியும் அப்படித்தான். ஆகையால் அபாயம் ஒன்றுமில்லை. மேலும், இராஜபாட்டகையோடு போனால் கொல்லப் பட்டதை எங்கேயாவது இருக்கும். அதில் குதிரைக் குதிரைக்கு இரும்புக் கவசம் போட முடியுமா என்று பார்த்தலாம்.

வந்தியத்தேவன் எதிர்பார்த்தது வின் போகவில்லை. தெரிந்த தூரம் சென்றதும் ஒரு இராமம் தென்பட்டது. இராமத்தில் ஏதோ ஒருவரைக் கொன்ற ஏதேனிடமிருந்ததாகத் தோன்றியது. ஒரு பக்கத்தில் விதிவிலகும் விடுவதிலும் தோரணங்கள் கட்டி அவங்கித் திருத்தார்கள். ஒரு வேளை பெரிய பழுவெட்டகையார் இந்தப் பக்கமாய் வரப்போகிறார் என்று அறிந்த இப்படி ஊர் அவங்காலம் செய்திருக்க வாம். பழுவெட்டகையரும் அவர் பரிவார

மும் வருவதற்குள் தான் வெகு தூரம் போய் விடலாம் என்பது நிச்சயம்.

மற்றொரு பக்கத்தில் கிராமத்து ஜனங்கள்,—ஸ்திரீகள் புருஷர்களுடையோ திசைகள் சிறுவர் சிறுமிகள் அனைவரும்,—அங்கங்கே சும்பல் சும்பலாக நின்று கவலையுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். விஷயம் என்னவா யிருக்கு மென்று அவனுல் ஊகிக்க முடியவில்லை. அவர்களில் சிலர் குதிரையில் வருகிறவனைக் கண்டதும் அவனை நிறுத்தும் எண்ணத்தோடு அருகில் வந்தார்கள். வந்தியத் தேவன் அதற்கு இடம் கொடாமல் குதிரையைத் தட்டி விட்டுக்கொண்டு மேலேபோனான், வீண் வம்புகளில் அகப்பட்டுக் கொள்ள அவன் இஷ்டப்படவில்லை.

கிராமத்தைத் தாண்டியதும் சாலை ஓரத்தில் கொல்லுப் பட்டகை ஒன்று இருக்கக் கண்டான். அதைக் கடந்து மேலே செல்ல அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. குதிரையை நிறுத்தி விட்டுப் பட்டகைக்குள் சென்றான்.

பட்டகைக்குள் கொல்லன் ஒருவன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கக் கண்டான். ஒரு சிறுவன் துருத்தி ஊதிக் கொண்டிருந்தான். வந்தியத் தேவன் உள்ளே பிரவேசித்த அதே சமயத்தில் இன்னொரு மனிதன் பின்பக்கமாக மறைந்ததாகவும் அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் இதிலெல்லாம் அவன் கவனம் செல்லவில்லை. கொல்லன் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த வான் அவனுடைய கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவர்ந்தது. அது ஓர் அபூர்வமான வான்; பட்டகையின் கைத்துக் கொல்லன் அதைச் செப்பணிட்டுக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றியது. அதன் ஒரு பகுதி பளபள வென்று வெள்ளியைப் போல் பிரகாசித்தது. இன்னொரு பகுதி நெருப்பி லிருந்து அப்போதுதான் எடுக்கப்பட்டிருந்தபடியால் தங்க நிறச் செந்தழல் பிழம்பைப் போல் ஜொலித்தது.

“வான் என்றால், இது வல்லவா வான்?” என்று வந்தியத்தேவன் தன் மனத்தினுள் எண்ணி வியந்தான்.

அவர்களின் போக்கு!



சென்னைச் சட்டசபைக்குத் தேர்தல்களுக்குப்பட்டிருக்கும் கயேர்ஸை அங்கத்தினர்கள் தனிக் கட்சி அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுக்குள்ளாவது தடித்து ஒத்துமையா யிருப்பார்களா?

**பாம்பாட்டி
மார்ச் 1952**

வாழ்க்கையோட்டி உறுத்தும் போதிலும் தவிர்க்க முடியாத
பாம்பாட்டி வேலை. அதுமட்டுமல்ல வியா நுகர்வோற்றம் - இலத்திர
செதி! அவை இது வரையில் வாங்கிய வேண்டிய தொகையிலும்! அவை
தான் புதிய BCA 319 B செதி வாய்ந்த நிலைக்கு வந்த பாம்பாட்டி
மேட்டை தயாரிக்கும்படியும், செதி வாய்ந்த தங்கு வசதியும், மூன்று
வெக்சல்களும் கொண்ட BCA 319 B மேட்டை தயாரிக்கையில் பாத்திர
வாங்கிவிட்டு கூட நிலைக்கு பெயராத தங்கும் சுகம் பெருக்கலும்
மேலும் தங்கு உறுத்த
தரத்தோடு உருவது.



**செதி வாய்ந்த
பிலிப்ஸ்
புற பாம்பாட்டி மேட்**

BCA 319 B

**வி.லெ
ரூ. 975/-**

பிலிப்ஸ்

என்பது, சுகம் வாய்ந்த (இந்திய) விட்டு
புதியவை 'தொழில்', வாங்கி-25.



அருட்தொழில் பிலிப்ஸ் மெய்யாக்கலும் பாருக்கவும்



மலிவின் தோகை அழகு வாய்ந்ததே! ஆயினும்
பெண்மனின் பெருகுங் கருத்துக்கு அது தராதோ?

உத்தமையும்
உத்தமவுகையும்
கோவர்த்தினியின்
உதயியால்
பெருக்கிக் கொடுக்கல்



கோவர்த்தினி அளவு 14. ஈரம்பூ அளவு 14. எம்ஜிம் கிடைக்கும்.

தென், இத்திய ரஸாயனசாலை - கோயமுத்தூர்

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்



S. S. "ரஜுலா"

கென்னை - நாகப்பட்டினம் - பினுக்கு - சிங்கப்பூர்

சென்னைவிலுத்து மார்ச் 8-ம் தேதி யன்றும்

நாகப்பட்டினத்திலுத்து மார்ச் 9-ம் தேதி யன்றும்

மேற்கண்ட கப்பல் புறப்படவழிமை எடுப்பாக்கப்படுகிறது

இலுத்து, போர்ட் கம்பெட்டன் ஹாம், சிங்கப்பூருக்கு வரிகளை எம்மாதிரித் தொடியாக
எந்திரிச் செல்லவும், பரம்பாடு, ஹாங்காங், ஜப்பான் மற்றும் தூரக் கெத்தினாலுள்ள
இதர ஊர்களுக்கும் சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி அனுப்பப்படவும்கூட எந்திரிக் கொள்ளப்படும்

இதர விவரங்களுக்குத் தயவுசெய்து விண்ணப்பிக்கவும்.

பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட்

மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்

7, அரமனைக்கார தெரு, மதராஸ்

முதல்கைன் பீச்சோடு, நாகப்பட்டினம்



27

பெரியபுரி விஷ்ணுவேஸ் துயாம்

நிறைந்த இந்த உலக வாழ்க்கையே நாகமாகும். இம்மையே நாகம் போல் துயாம் தரும். ஆன்ம ஞானம் இந்த வாழ்க்கையின் கவலைகளையும் துக்கங்களையும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டிய சக்தியைத் தரும். ஆன்ம ஞானத்தை அடைவது எப்படி? என்று முத்திய பாட்டின் மெல் விளக்கப்பட்டது.

பாடுவாய் ஸாதாமம் ஓதாய் உன்வளம்
[கேத]
நெடுவாய் மதுருவம் இடைவிட
[பாவணாயம்]
தம்போர் மாட்டுகெ மனத்தை திறத்த
செய்யும் உன்மேல் ஏதழக்தவது
உருக்கவாய் சொன்னேன், பெருக்குறதேன்.

தேயம் தீர நம அனுகாந்
தேயம் தீர நம அனுகாந்
தேயம் தீர நம அனுகாந்
தேயம் தீர நம அனுகாந்

"ஓயாதேயுள்குவார் உன்னிருக்கும் உள்ளாளை, மாதிருக்கும் பாதிரை" என்று மானிக்கவாசன் அம்மாளைப் பாட்டு பாடினார். "தேயவம் ஸ்ரீபதி ரூபம் அஜஸ்ரம் — ஓயாது பாவனை செய் வக்யமிபதியை" — என்று சங்கரர். தாயான தத்துவன். உமையிவாகு உதன், வக்யிகார்தன், ஸ்ரீபதி-இவைபனைத்தும் ஒரு பொருளியே உணர்ந்தும் ஈசனுக்குப் பக்தர்களிட்ட திருநாமங்கள்: சிவன் வேறு, விஷ்ணு வேறு, உமை வேறு, வக்யி வேறு என்று மோகத்திலும், கோபத்திலும் அடையாதீர்கள்.

வேதம் गीतायामகवसम्
வேதம் श्रीपतिरूपमकवसम् ।
வேதம் सत्यवसदेविसम्
வேதம் दीवकवाय व विसम् ॥

உருவத்தைப் பாரித்து உருகுமதே கடவுளைத் தேடும் முயற்சி. உண்மை அன்பின் அடையாளம் இடைவிடா பாவணயாகும்.

உன் சித்தம் அழுக்காத் தேடச் செய்லும். அப்போது ஸல்லோகன், கடடத்தை நோக்கிச் செய் என்கிறார். உடலுடன் சென்றுலும் சரி, மனத்தை அவர் மாட்டுச் செலுத்தினாலும் சரி, அழக்கிவின்று தப்புவாய்.

செய்வும் உன்மேல் அதன் உண்மைய்பயனை பறித்து செயலு செய் என்கிறார். தீனர்களுக்குக் கொடுத்துப் பயன்படுத்து என்கிறார். ஏழைக்குக் கொடுத்துத் துயாதத்தைத் துடைப்பதி லுண்டாகும் மகிழ்ச்சியே செய்வத்தினு லுண்டாகும் மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி. பணத்தைக் கடையில் செயலறித்து அதனுலுண்டாகும் வேறு திருப்திகள் ஏழைக்கு உதவிபதால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சிக்கு ஈடாக மாட்டா. சங்கரர் பாடிய பநு கோயிந்தம் இவ்வறம் கடத்தும் மக்களுக்குப் பாடியது என்பதை இந்தப் பாட்டு காட்டுகிறது. "தேயம் தீர ஐநாயச வித்தம்" — "பொருளை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து உதவு" என்பது துறவிகளுக்கு. அனைவருக்கும் சொன்னது. இத்தப் பாட்டு வாரும் வழியை முழுதும் கருக்கமாகச் சொல்லி விட்டது.

★

பகவத் தோதஸைப் படி, பகவத்தோதஸைப் பாடு என்று சங்கரர். கடவே பகவானுடைய ஆயிர நாமங்களைப் பாடு என்று. இந்த இரண்டையும் சேர்த்து உபதேசத்தின் பொருளை உணர வேண்டும்.

பகவானுடைய திருநாமங்களைப் பாட வேண்டுமானால் உணரத்திய் சகவா பக்தி இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் இருந்தாலும் அது வரவரப் பெரிதாக வளரும். ஒரு தூலைப் படித்தால் பக்தி போடு படிக்க வேண்டும். பக்தி இவ்வா விட்டால் தூலின் பொருளை அறிய முடியாது. கோவிலுக்குள் செல்லும் போது செதுப்பை வெளியே வைத்து உன்னை போகவேண்டும் அல்லவா? அதுபோல் பெரியோர்கள் எழுதிய சான் திரங்களைப் படிக்க ஆரம்பிக்கும்போது

குற்றம் பார்த்தும் இயல்பை ஒழித்துக் கொண்டு பத்தியுடன் ஆரம்பிக்க வேண்டும். பத்தியுடன் கைதையைப் படித்தவர்கள் அதில் பெரும் பொருள் காண்பார்கள். பத்தியில்லாத ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்காரர்கள் அதில் கவனமும், குழப்பமும், கொன்னதையே சொல்லும் எழுத்து நடைக் குற்றமும் காண்பார்கள். படித்துவிட்டேன், நான் ஒரு பண்டித நுபரிட்டேன் என்றே காலம் உன் டாக்டரது படிக்கும்பொது பத்தியோடு படித்தால்.

சுதந்திரமாக கைதையின் உபதேசம் என்னவென்பதைச் சொன்னால் பழுவை அரிசும் பாட்டின் முழுப் பொருளும் விளங்கும். கைத முதல் பாகத்தில் உடனிட மோகத்தை பகவான் தோசாரியன் விளக்குகிறான். உடனிட உயிரும் கலந்து சிறப்பாக அச்சியில் 'நான்' என்றும் சகலப் பொருள் என்பது என்பது மிகு விளக்குவதில்லை, உடனிட தானும் ஒன்றே என்று மனிதன் நினைக்கிறான். மெய்ச்சொல் திருப்பதியும் உண்டு எனப்படுகிறதான் என்று எண்ணுகிறோம். இது தவறு என்பது கைதையின் முதல் உபதேசம். புலன் வழியில் அடைபடும் மெய்ச்சொல் குறுகு வெகு சீக்கிரம். அது அயோகமாக அக்கத்தில் முடியும். திருப்பதி என்பது எப்போதும் விதையாக இருக்கின்றது கொண்டு புலன் வழி உன் டாக்டரும் மெய்ச்சொல் பரிசுதர சிறைக் காமல் சித்தத்தில் சமசீகரைய அடைபட முயல்வாயாக, அதுவே உன்மை ஆரம்பம் என்று முதலில் கண்ணன் உபதேசம். உடனிடது மனிதன் உடுத்தும் துணியைப் போன்றது. அது ஒழிந்தும் கூர்ந்தும் போனால் வேறு உடை உடுத்திவது போல் உயிரானது ஒரு உடல் அழிந்ததும் வேறு உடலில் புதும். மானம் என்பது ஆன்மாவின் முடிவல்ல. உடுத்தும் துணியைப் போல் உடலு மதிப்பாய், 'நான்' என்று நான் பேசும் பொருளுக்குச் சாவில்லை. அது சாகவதமான ஒரு பொருள் என்று உபதேசித்து விட்டு, பிறகு கல்வாழ்க்கையைப் பகவான் உபதேசிக்கிறான். சாஸ்திரங்களில் புகழப்பட்ட துறவு மார்க்கத்தின் உண்மையான தத்துவத்தை விளக்குகிறான்.

உயிர்பெற்ற ஜீவன் கம்மா இருக்க முடியாது. கபாவத்தின் பவனாகச் செயல்படுகிறதே திரும். ஆனபடியால் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட துறவு என்பது

ஆசையைத் துறப்பதே ஒழிவச் செயலாகத் துறப்பதல்ல. செயலாகத் துறக்கும் துறக்க முடியாது. சிற்றன்பமும் கயலமும் துறந்து வாழ்க்கை நடத்துவதே சாத்தியமான துறவுமார்க்கம். எல்லாச் செயலும் பகவானுக்குச் செய்யும்தொண்டு என்று பாவித்துச் செய்: அதுவே துறவு என்கிறார்கள்.

"அநாத் கஸி அந் அநாத்"

என்று குறையாகியும் விளக்கமாகச் சொன்னார்.

பற்றுக்களைத் துறப்பதே துறவு. உனக்கென்று ஏற்பட்ட செயல்கள் துறக்கப் பார்த்த வேண்டாம். செய்வதை யெல்லாம் கடமை சிறை வேற்றுமையாகச் செய்ப வேண்டும். கயலப் பற்றுக்கள் ஒழித்துச் செய்ப வேண்டும். அதுவே அனைவரும் பின்பற்றக் கூடிய உயர்ந்த சச்சீவாசம்.

பாவில் உள்ள சத்து செய். அதுபோல் சச்சீவாசத்தினால் செய்பாகம் அவிடாது விட பற்றாத்தல். செயலின்மையல்ல, செயலாகத் துறக்கப் பார்ப்பது விண், ஆசையும் பற்றும் ஒழிவ், வேண்டும். அதற்காக முயல்வாய் என்பது கைதையின் முக்கிய உபதேசம். "மோக சச்சீவாசம்", அதாவது மோக கண்மைக்காக உன் கடமைகளைச் செய்வாய், கயலத்தைத் துறந்து செய்வாய். அதை கவாமிக் கு அளிக்கும் காவேந்திரியாகக் கருதிச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பது கைதையின் சாராம்சம்.

மனிதன் செயலெல்லாம் பிறப்புடன் வந்த கபாவங்களின் பவன். அந்த கபாவ குணங்கள் தம் பாட்டுக்கு வேலைசெய்யும். அதை கல்வாழியில் செலுத்துவதே மனிதன் செய்யக்கூடிய முயற்சி. ஆசை என்பது பல வேலுங்கொண்டு உள்ளத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளும். ஒரு கோட்டை மையக் காப்பதுபோல் உள்ளத்தைக் காக்க வேண்டும். விசேஷி, அதாவது ஆசை உள்ளே பிரவேசித்து அந்தக் கோட்டை மையப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டால் பிறகு எல்லாம் கெட்டுப் போகும். சாஜதானியை எதிரி பிடித்துக் கொண்ட பின் தேசம் முழுதும் அவன் 'வசமாமி விடுமெனவா?' உன்மே சாஜதானி. ஆனபடியால் உள்ளத்தைக் காப்பாய், கவனமாகக் காப்பாய் என்று கைத மூன்றுவது அத்தியாயத்தில் அமுத்தமாக உபதேசிக்கப் படுகிறது.

மனிதனுடைய சத்துக்கு ஆசை, அது உன்னே துறையாகும் மனம் என்ற

ராஜதானியைக் காக்க வேண்டும். சாத் தான் பிறகு எல்லாம் வேஷமாடி இருக் கும். இது மிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனுக்குச் சொன்ன மிக முக்கியமான உபதேசம்.

பற்றுக்களை எப்படி ஒழிப்பது? அதற்கு என்ன உபாயம்?

பந்தம் பற்றத்தக்க பந்தம் அப்பற்றம் பந்தம் பந்த சித்தம்

"பந்தத்தான்" என்றால் பகவான். உன்னம் உருமி அவனை இறைஞ்சி

புடித்துப் பாருங்கோ!

Unto Him A Witness

தேவதாஜியைப் பற்றி வந்தவை புத்தகம் ஒன்று எல்லாவற்றையும் விட, என் இம் மெல் வரப்போகிற புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையுமிட லும் அப்படியான புத்தகம், உணர்ச்சி சீரம்பிய புத்தகம், ஸாவிய சரம் தரும்படி புத்தகம் இப் போழுது வெளியாகி விருக்கிறது.

தேவதாஜி மயேஸ், பர்மா, முதலிய ஊடுகளில் இந்நிவாசனுடைய உறவினரைக் கொண்டு இந்திய தேசிய சாணுவத்தை தேவதி, இந்திய சந்திர சந்திர சந்திர சந்திர, இந்தியத் தாயின் விடுதலைக்குப் பரமபட்ட எட்டினால் தேவதாஜியுடன் சிதம்பர் போல் இருந்தவர் ஸ்ரீ எஸ். ஏ. ஸ்ரீவர். அவருடைய அரசாங்கத்தில் கிளம்பா இளங்கோ மந்திரியாக இருந்தவர். தேவதாஜி எந்த அரசியல் சாணுவ விஷயங்களிலும் கைக்கு அமோகிக்கும் முக்கிய மான ஸர்வனிக் குறுவரை இருந்தவர். தேவதாஜி எஸ். ஏ. ஸ்ரீவர் கொட்டைத் தங்கையப் பற்றி தவாயமாகக் குறிப்பிடுகிறோம். பதினாறு தேவதாஜியின் கருக்கம் மகன்மகனாய் பற்றி தவாயம் செய்யும் அளவுக்கு தெருக்கிப் பழி வந்த எஸ். ஏ. ஸ்ரீவர்.

அப்படியப்பட்டவர் தேவதாஜியைப் பற்றி மெற்கண்ட புத்தகத்தை எழுதி விருக்கிறார்.

ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழியுண்டு. "சந்தப் பெரிய மனிதனுக்கு தன்னுடைய அந்தரங்க செய் களுக்குப் பெரிய மனிதனாக" என்று. அதாவது தெருக்கிப் பழுவதால் சந்தப் பெரிய மனிதனு டைய குற்றங்களே கண்ணில் பட்டு மனிதரான குறைந்த போல் எதுவுண்டு. ஆனால் தேவதாஜி இதைக் குற்றம் விதிவிக்காறையே விளக்கி விருக் கிறார் என்பது தெரியவருகிறது. இந்தப் புத்த கத்தைப் படிக்கும் போது தேவதாஜி எப்ப டிப்பட்ட தீரர்; தன்னால் எந்தத் தப்பும் எப்படிப் பட்ட சிவாமி; பிரளயம் விளங்கக் கூடிய மாயெனும் உதாரணம் நீளும் கவனத்திலும், சில குறியைச் செய்யும் சோகச் செய்தி கேட்ட போதி லும் எந்தும் தன்னம்பிக்கை குறைபாடாக, பிறகு உடைய சிற சிறு கெட்ட கெட்டங்களைக் கவனக்கும் இதயம் படைத்த கவிய மனிதர் என்பவரே போன்ற அசிய பண்புகள் புலனுள்ளவர். மேலும் மகாத்மா காந்தியைவிடத்தில் தேவதாஜி எந்தவகை மதிப்பும் மனிதராகவும் அப்படி கொண்புகுந்தார் என்ப தும் தெரிகிறது. "தேவதாஜித் தந்தையே! இந்தி யாவின் விடுதலைக்காக என்னை துக்கம் பிடுக்கும் புனிதப் போருக்குத் தங்கள் கை வலுத்துக்களும் ஆடுகளும் கொடுக்கிறோம்" என்று 1944-ம் வரு

வேண்டிக் கொண்டால் எல்லா சக்தியும் உண்டாகும். ஒழிக்க வேண்டிய பற்றுக் களைவிட்டு விடுபடுவதற்கு எல்லா பற் றைப்பற்றுதலையும் என்று திருவள்ளுவர் இந்தக் குறளில் காட்டி விருக்கிறார்.

கடவுள் பத்தியே உலகம் பற்றுக்களை ஒழிப்பதற்கு உதவும் உயர்ந்த சாதனம். அது வின்றி ஒழிக்கப் பரப்ப்பது என் னுமாய்விதாகும். ஆண்டவன் திருவடிவா சிக்கெனப் பிடிப்போம்; பிடித்தால் மீள்வோம்.

எஸ். டி. எஸ். மாதம் 6-6 தேதி தங்கக் கோ. போலிக்குத் தேவதாஜி வேண்டிக் கொண்ட போது, அவர் வந்த தருமபூதத்தையும் தெருக்கி அடைத்துக் கொண்டதையும் கண்ணில் உணர்ச்சி சீர்ப் பிரளயம் ஏற்பட்டதையும் அப்படியே எழுதி தேவதாஜித் திருக்கிறார், எஸ். ஏ. ஸ்ரீவர்!

தேவதாஜி காவல் சந்திரமேல் இந்தியாவை விட்டுத் தப்பிச் சென்று கிளம்பினார் 1943-ம் வருஷம் அடைந்தார். அங்கிருந்து அவரது கடை சிப் பிரவரணம்மையாக அவர் தேவதாஜிவிருக் க இந்திய சந்திரத்தக்காரைப் புக்கித் சென்று பிர மதமானது! அந்தப் பிரமத செவ்வை அபரமான முறையில் கண் எஸ். ஏ. ஸ்ரீவர் எழுதி வந்தார். புத்தகம் கிடைக்குமிடம்: Tanaka & Co., Ltd., Fort, Bombay. First Popular Edition: No. 37- Library edition: No. 6-8-0.

என்கணிக் தீர்ப்பு

கோவக்கு எங்குமே மானவர்களுக்குக் காதா னாமல் வெறுப்பு ஏற்படுவது இயல்பு. அந்த வெறுப்புக்குக் காரணம் எனக்கு கிழைத்தல் கையாடல் கவனம் கொடுத்தால் அந்தந்தவா ள்குத்த விழுவதற்கு. கவனத்தைச் சிறந்த விடமல் என்கணியேயே கொடுத்திருக்க எனக்குப் போடுவதில் வெறுப்பு ஏற்படுவதற்கே இயல்பில் என்பது இந்தியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டல், சந்திரம், தெருக்கம், வகுத்தல், முதலிய ஊடுகளில் எனக்குக்களும் கொஞ்சம் உட்கு குழப்பமில்லாமல் தவறுதலும் ஏற்படாமல் போடுவதற்குக் கவனமான கருக்கு வழிகள் இந் தியில் கவனப்படுகின்றன.

தவார்த்தை: ம. கவிய முதலும் பித்தம்; வேன்கிறோம்: செ. கன பதி செட்டிவார். தவார்த்தைக் கட்டல், திண்டுக்கல் கிள: கு. 1.

ஸ்ரீ பராக்ஷியின் சூழா சூகா வினை

இந்தி பராக்ஷியின் அற்புத கீதா விபுதியில் கருப்பிடு இந்தியாவிலேயே குயிரிப் பட்டு குற மாக ஸ்ரீ வித்யாசாய விளக்கி பிறக்கிறது. தேவி தீரஸ் ரூப சொகதர்பனும் ஸ்ரீ சந்திர மனியையும் இந் தியில் தெளிவான பாடங்கள் குறும் உதப்பிட் டிருக்கின்றன. சந்தி உபாசனாவில் கருப்பிடுக்கும் பத்திரைக்கு இந்தியப் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

ஆடுகளும்: இடைபாற்றி மங்களம்: எ. ஆர். கங்குலி அம்பாள்; கடைக்குமிடம்: எம். காதலான சை. 2, முதல் தெரு, கோயம்புரம், சென்னை; கிள: கு. 1-0-0.



அழகிற்கான அரிய சாதனம் 'ஓடின்'

"OATINE CREAM is indispensable for my toilet. I have been using it for a long time, and find it delightful, and extremely necessary to preserve a perfect skin."

Selma Ben

Oatine
Snow



Oatine
Cream

Makes sure seal is unbroken

01





மரகதத்தின் மனோதம்

ஸோமாவஸ்

ஈனி ஐந்தரை என்பதற்கு அநிருதியாக ஆகும் என்று அறியுது. எண்ணம்மாளின் கிளைவு முழுவதும் அவன் மகன் மரகதத்தி னிடமே சென்றது. வேகம் முடிந்த அவனும் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டிருப்பானல்லவா? மாக வேகத்தில் ஐந்தரை மணிக்கு மேல் அனேக மாக வேகம் முடிந்தவிரும் அல்லவா?

ஐந்து சீமியும், பத்து சீமியும், இருபது சீமியும், அரை மணி ஆகிறது. மரகதம் வரவில்லை. எண்ணம்மாளுக்கு வீட்டில் இருப் புக் கொள்ளவில்லை. மரகதம் சாதாரணமாக இந்தநேரே தந்தியில் வந்துவிடுவானே என்று நினைத்து வேதனைப் பட்டான். அவன் என் பார்வை மட்டுப்பாடாமல் இருந்தால் இவ் வளவு நேரம் எம்மா வீட்டில் உட்கார்ந் திருக்கமாட்டான். அவன் வேகங்கூப் போக தது கூட அதன் காரணமாகத்தான். அவ னுக்கு மட்டும் பார்வை சரியாகிற்று தேச திடமும் இருந்தால் தன் ஓரே மணி மரகதத் தைத் தனக்குக் கொஞ்சகூடப் பிடித்தம் இல்லாத அந்த வேகங்கு மனம் ஒப்பி அனுப்புவானா?

அடையப்பா! அவன் திடமாவிருந்தபோது எத்தனை உட்பட்டகளில் வெகி சென்றிருந் திருன்! அவனுடைய இவ்வு வீட உதழப் பில் எத்தனை பெரிய உட்பட்டக் கொல்லாம் எழும்பி வீருக்கென்றன!

ஆம், அவன் கொத்த வேகம் செம்பவன். அவனது ஓரே மகன் மரகதமும் அந்தத் தொழிலத்தான் மேற்கொண்டான். இப் பொழுது கூட மரகதம், ஓரே பெரிய உட்பட்ட

உட்டும் இடத்தில்தான் சிற்றூர் வேகம் செவது வந்தான். காலைப் போனும் மாக வில் வருவான். அம்மா தனியாக இருப்பானே என்னும் எண்ணத்தில் ஒட்டமும் கடைபு மாக வீட்டுக்கு வந்து சேருவான். இந் தைக்கு என்னவோ மணி ஏழு ஆகியும் மரகதம் வீட்டுக்கு வரவில்லை.

எண்ணம்மாளின் மனம் நேரம் ஆக ஆக எண்ணுததெல்லாம் எண்ணியது. சின்ன வயதிலிருந்து கொத்து வேகம்தான் நல்லது கருவுகொள்ளலாம் எண்ணம்மானுக்குத் தெரி யும் அந்த வேகம்தான் உன்ன சகலங்களும் அவனுக்கு கண்ணுப் தெரியும்.

சிறைவ ஆள்பிள்ளைகளுக்கு மத்தியில் பெண் பிள்ளைகளும் வேகம் செப்ப வேண்டி வீருக்கும் அதில் எத்தனையோ விபரீதங்கள். மரகதமோ வயது வந்த பெண். வயத்குஞ் சற்று அகமொவையே புத்திராதி. புத்திராதித் தனத்துக்கு ஏற்ற அழகு.

பருவமும் உடல் உதழ்ப்பும் சேர்ந்த அவன் சீரத்தின் வளப்பையும் கொஞ்சை யும் சற்று அகமொவையே அளித்திருந்தான். அவன் வேகம் செப்பும் இடத்தில் விபரீதம் எதையும் உட்காது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

எண்ணம்மாளின் சிந்தனை அவனையும் அறிவாமல் முப்பது வருஷங்கள் பிள்ளைக் கிச் சென்றது.

எண்ணம்மா அப்போது இருபது வய துப் பெண். கண்கள் வாட்ட சாட்டமாக வளர்ந்திருந்தான். வாழ்க்கைக்குத் தயாராக

இருந்த அவன் கண்மேல் கட்டோடு விழும் விழா. காட்டு மயங்கியதில் இருக்கும் கண்கள் வளர்ப்பு அவன் கரையில் இப்பக்கமாக அமைந்திருந்தது. தனியில் "கம்மாடு" எனப்பெற்ற அவன் வேலை செய்வதைப் பார்த்தால் ஏதோ ஒரு வளர்ப்பு பரதேசத்தைச் சேர்ந்த சாணி மாதிரிதான் தோன்றும். அடிக்கடி கவனித்துக் கண்ணாடியில் பார்த்துச் செயற்கை முறையில் "சீர்திருத்தம்" செய்கிற வேண்டாததுபோல கண்ணாமூன் கண் வானிப்படை விளங்கினார். அங்கே சென்றிருந்த கடந்த அவருக்கு அவாவிடான அழகைத் தந்தது.

அந்த காலில் ஒரு பங்கிட்டுப் பட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அதில் கண்ணாமூன்கு ஒரு சிறுஞ்சு வேலை செய்தது. சர்க்கரை குழந்தை இருமடிச் சட்டியில் வாரி எடுத்துக் கொண்டு வானில் ஏறிச் சென்ற போல வேலை செய்யும் கோத்திரங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். சந்திர குழந்தை இடத்தில் ஐந்தாவது ஆன் பிளாக்ஸ் குழந்தை சிந்து கொண்டு சந்திர குழந்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். கண்ணாமூன் போல் இன்னும் சந்திரபோல பெண்கள் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் பாருக்கும் கண்ணாமூனில் முகத்தின் இருந்த கவனிப்பு இல்லை.

எடுப்பான முக்கும் விசுவாசமான கண்ணம் அவருக்குத் தனிக் கவனம் தந்தது. தனியில் உடைபட்ட அவன் கையை விசேஷி எட்டுத்தே ஒரு கவனிப்பைக் கொடுத்தது.

வேலை வேலையாக வந்தது கொண்டிருந்தது. வந்திரம் மாதிரி பெண்கள் கவனப்படுத்தி சந்திர எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுத்ததுக் கொண்டிருந்தார். கட்டத்தின் மேல் தனத்தின் வேலை வந்தது கொண்டிருந்தது.

கொத்த வேலை செய்வார்கள் குழந்தை சர்க்கரை குழந்தை வாரும் போது சர்க்கரைவும் பெண்களையும் மாதிரிப் பார்த்த கண்ணம் வேலை செய்தார்.

கண்ணம் சந்திர சிந்தை இருமடிச் சட்டியைத் தனியே வைத்துக் கொண்டு ஓப்பா கடை வந்தது சென்ற காலில் மேல் ஏறிக் கொத்தன் கந்தையிலின் கவனம் கொடுத்தார்.

"ஏ கண்ணம்மா! வேலை ஏறி வந்த கொடுத்தால் உனக்கு என்ன வந்துவிடும்? கண்ணியை மாதிரியே கிணறுகிட்டுச் சந்திரச் சட்டியை சீட்டறையே? மேலே ஸா!" என்றான், கண்ணம் கொத்தன் கந்தையிலி. அவன் மேல்திரி ஸ்பாவுக்கு வேண்டியவன். அவன் சொல்லப்படுகிற கவனம் என்னால் அல்லவையதான். சீட்டுக் கிழிந்துவிடும். "ஹா, அந்தச் சின்னக் கண்கள் கொஞ்சம் கூட உபயோகம் இல்லை! கிணறு கிணறு சந்திரன் அவருக்குப் பொழுதுக்கும் சீலா விருக்குது. வேலையைக் கவனித்தேறே இல்லை!" என்று சொல்லுவான் கண்ணம் கொத்தன். சந்திர கொத்தன் கண்ணம் மேல்

நிரி ஸ்பா அந்தச் "சின்னக் கண்கள்" விக் கண்களைத் தீர்த்துக் கட்டிவிடுவார். இப்படித் தான் வந்தது.

அந்த உத்தேசித்த அந்தப் பெண் கொண்டு போகும் அவாவிடமான தூரத்திற்கு நடை நடந்தது கொண்கள். கட்ட வேலை கிணறுக்கும் திரைக் கிணறு கொண்டு போகும்.

பெண்கள் அபிமானம் பிடிக்கவேண்டாம் என்று அதுவும் கண்ணம் கொத்தன் மானம் பார்த்த பார்வையே கவனிப்பது. படித்தான் கண்ணம் குழந்தைத் தொழில் வது. பதித்திருக்கும் புதிதான் இளையப் பார்த்தும் பார்வையைப் பற்றிக் கண்ணம் மான் கொட்டிக்குறிக்கும். இப்பொழுது அந்தக் கொடிய பார்வையைக் கண்ணம் கொத்தனிடம் கண்டான். வேலைக்குப் போவதற்கே அவருக்கு மனமில்லாமல் தான் இருந்தது. ஆனால் என்னதான் செயல்? வந்திருந்த இருத்தேறே!

அன்று கண்ணம் வந்தால் போல் தனியில் "கம்மாடு" வந்ததுச் சட்டியை ஏறிச் சென்ற கண்ணம் கொத்தனிடம் கொடுத்தான். ஒரு முறை, இரண்டு முறை, மூன்று முறை ஆயிற்று. கண்ணம் கொத்தனின் கண்ணம் கண்ணம் மானம் அப்படியே விழுந்திருந்திருந்த பார்த்தான். கண்ணம் அந்தப் பார்வையைப் பொருப்படுத்தாமல் தன் வேலைபோல எடுப்பிக்குந்தான்.

கண்ணம் தனியே சந்திரச் சட்டியைக் கவனித்த காட்சியைத் தூரத்திலிருந்தே பார்த்தான் கண்ணம் கொத்தன். சர்க்கரை வாரிக் கொட்டிக் கொண்டு காலி இருமடிச் சட்டியை ஏதோ வந்திரம் மாதிரி அவன் கவனம் கொடுத்த கண்ணம் இருந்தது. காலிச் சட்டியைக் கவனிச் சென்றதுக் கொண்டு கண்ணம் அழகாக வந்தது பொழுது சந்திரமும் அவன் மானம் பிடித்துவிட்டது. கண்ணம் "ஏனென்றே ஏதும் போதும் இதற்கும் போதும் கண்ணம் கொத்தனின் கண்ணம் ஏனென்றே ஏதே இதற்கும். அவன் அழகாக வந்தது சென்றபோது அவன் கண்ணம் அவனோடு வந்தது. அவன் சந்திரச் சட்டியோடு திரும்பிப்போது அவன் கண்ணம் அவன் கடையே திரும்பின. இப்படியே இந்த மௌன கட்டம் கிட்ட கொண்கைத் தடக்க விந்தி வந்தது கொண்டிருந்தது.





அவன் மீண்டும்
சாத்துச் சட்டி
புடன் வந்தான்.
ஏனென்றதற்குள்.
மணிப் படியில்
ஏறிக் கொண்டு
இருக்கும் போதே
சின்னக் கொத்த
கைப் பார்த்தான்.



அவன் மூகத்தில் அசடு வழிந்தது. அவன்
மூகத்தில் விபரத்தை அரும்பியது. சாத்துச்
சட்டியை அவன் கையில் கொடுப்பதற்காக
ஏனெனில் இன்னும் இரண்டு படி ஏறதிருள்.
ஏனோ அவன் கால்கள் 'கிடுகிடு' வென்று
சடுங்கின. அவனைப் பரிதாபம் பார்த்தான்.

"தாசாத்தி, வா! ஏன் பாய்ப்படேற?
உன்னை முழுவதும் பிடுவேனா? ஏன் என்ன
மனைப் பாய்பா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு
சின்னக் கொத்தன் கத்தாரி அவன் கையில்
இருந்த சாத்துச் சட்டியைத்தான் வாய்க்கிக்
கொண்டான். அதற்கு கீழே வயற்று
விட்டு அவனை விழக்கி விடுவதென்ற நினைவு
தான். பிறகு மேதுவாக அவன் கையைப்
பிடித்தான்.

எண்ணம்மாநீன் உடம்பு முழுவதும் குளிர்
தூரம் வந்த மாதிரி 'வெடவெட' என்று
சொல்லியது. கண்களிலிருந்து நீர் மல்கிக்
கண்ணத்தில் வழிந்தது.

"அண்ணாத்தா, உங்களுக்கு.....கடப்
பிறந்த.....அக்கா, தங்கச்சி பாருமே
இந்தியா?".....என்று கடுங்கும் குரலில்
கேட்டான். அதற்கு மேல் அவனாகப் பேச
முடியவில்லை. மான் குட்டியைப் போல
மருத மருத விழித்தான். அவன் பாய்வை
நின்று இரண்டு தெரிபாத ஏக்கம் இருந்தது.
அவன் சொன்ன வார்த்தைகளில் சோகம்
குழைந்தது.

கத்தாரியின் கைப்பிடி தளர்ந்தது. அவன்
பாய்வைலில் இருந்த அசடு வெறி மாரியது.
சட்டென்று எண்ணம்மாநீன் கையை விட்டு
விட்டான்.

எண்ணம்மா அடுத்த விசாடி விடுவிடு
என்று ஏனெனிய விட்டுக் கீழே இறங்கி
விட்டான்.

பகல் ஒரு மணி வானிலேயே கொத்தச்
சூளும் சிற்றுகளும் சாப்பாட்டுக்காகக்
கொத்தார்கள்.

எண்ணம்மாளுக்கு யட்டும் அன்றாடக்கு
என்னவோ சாப்பாடு வேண்டி விருக்கெயிலும்.



சாப்பாட்டை
அப்படியே
விட்டுக்கு எடு
த்துச் செல்ல
விளத்த அது
இருந்த இடத்
திலே அதை
வயற்று விட்
டான் அவன்.



மதகாஸ் ஆபீஸ்:

5/148, பிரட்லே

ஜி. டி., மதகாஸ்

சாம்பிளாகும் ஆழ்ந்த போசனாவில் சுடு பட்டிருந்த கண்ணம்மாநின் செவியில் சின்னக் கொத்தன் போந்திரியிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தது தெளிவாகக் கேட்டது.

“எனான், அந்தச் சின்னக் கறுதை கண்ணம்மாக்குட்டி. கொஞ்சங்கூட உபயோகம் இல்லைங்க! மின்னி மிறுக்கத்தான் அவளுக்குப் பொறுதலுக்கும் சரியாயிருக்குது. கொஞ்சங்கூட வேலைவைக் கவனிக்கிறதே இல்லை! அந்தத் தனக்குக்காரியினுலே மத்த வங்க வேலையும் கெட்டுப் போவுது! சங்க... கொஞ்சம்... அவளை...”

“நான் என்னத்தைய் பண்ணறது அவளை? கறுதையின் கணக்கைத் தீர்த்துப் போடு! வேலை செய்வாத கறுதைக்கு இப்பே என்ன வேலை?”

மீண்டும் சொன்ன மேந்திரியின் பதிலைக் கேட்ட கண்ணம்மாளுக்குத் தாக்கெ வாரிப் போடவில்லை. அவள் மூகத்தில் வருத்தக் குறையும் தென்படவில்லை. அவள் ஏற்கெனவே இதை எதிர்பார்த்துத்தானே இருந்தான்! எத்தனையோ பேர்கள் விஷயத்தில் எத்தனையோ நாட்களாக நடந்துவரும் காரியம் தானே இது? அப்படியிருக்க, தாக்கெ வாரிப் போடுவதற்கு இதில் என்ன இருக்கிறது? பார்க்கப் போனும், உண்மையாகவே கண்ணம்மாளுக்குடையதுவும் அதுதானே! அவள் கணக்கைத் தீர்த்துப் போடுவதற்கு மூன்றால் அவளை அதைத் தீர்த்துவிட்டுப் போகத் தவிராவி விட்டான்.

வேலை போனதும் கண்ணம்மா அதற்காக வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லை. கையில்தொழில் இருக்கும்போது அவளுக்கு என்ன கவலை?

கண்ணம்மா தன் தகப்பனிடம் வேலை போனதற்குக் காரணம் சொல்லவில்லை. அதை எப்படி அவன் சொல்ல முடியும்? வாழ்க்கைக்குத் தவிராவி மோட்டலிழந்த மூர்ப் போல் இருந்த அவளுக்கு அவன் தகப்பன் கல்யாணத்திற்கு கிச்சாம் செய்து விட்டான், அவளுக்குச் சமாராக வருப்படி இருந்ததனால் கண்ணம்மா வேலையை விட்டு விட்டு விட்டதைப் பற்றி அவன் கல்யாண வாகப் பேசுபடுபடுத்தவில்லை. மேலும் கல்யாண வயதை அடைந்துவிட்ட அவளை இனி வேலைக்கு அனுப்பக் கூடாது என்று அவளை கிறித்தாக்கே கொண்டிருந்தான்.

கல்யாணம் ஆனதும் அவள் கணவன் மூத்துவும் அவருடையோ வந்து இருந்தான். அவர்களுடைய வாழ்க்கை மிகவும் இன்பமாகச் சென்றது. மூத்து ஆகியில் வேலை செய்து கிதறாச் சம்பாதித்தான். ஆகவே, கண்ணம்மா வேலைக்குப் போகவிண்ணப்பம் அவளிடம் இருக்கவில்லை.

இப்படிப் பல வருஷங்கள் சென்றன. அவர்கள் இன்ப வாழ்க்கையில் அன்புப் பரிசாக மரகதம் பிறந்தான். மரகதம் பிறந்த நூறு வருஷத்துக்கெல்லாம் கண்ணம்மாநின் தகப்பன் காலமாகிவிட்டான், கண்ணம்மாளுக்கு

அதிலிருந்து பிடித்தது சலியன். குடும்பத்தில் தொடர்ந்து பல சகலங்கள் ஏற்பட்டன. மூத்து கோய் வாய்ப்பட்டுச் சில காலில் மரண மடைந்தான். அப்பொழுது மரகதத் துக்கு மூன்று வயது. சீராதரவாக இளம் குழந்தையுடன் விடப்பட்ட எண்ணம்மா பிண்டம் கொத்து வேலையை மேற் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமல் போய் விட்டது. அவளுக்கு அந்தத் தொழிலைப் பற்றி சினைக்கக் கூட விருப்பமில்லை.

தாயை போட்டி மரகதமும் அந்தக் கொத்து வேலையையே செய்ய வேண்டிய தாயிற்று.

இளைவுச் சமயம் நிமலரென்று தகடப் பட்டது. மணிக் கூண்டு கைகாரம் 'டான், டான்' என்று எட்டு மணி அடித்தது. எண்ணம்மனின் கவலை அதிகமாகிவிட்டது. பழைய சம்பவங்களைச் சிந்தித்துக் கொள் றிருக்கும் அவளுக்கு அவளுக்கு மனத்தில் அமைதியில்லை.

மரகதம் கொத்து வாட்களாகவே விட்டுக் குத் தாமதமாகத்தான் வந்தான். எண் ணம்மா அதை அவ்வளவாகப் பொருட் படுத்துவதில்லை. இவ்வாறு தினம் அதிக நேரம் ஆகிவிடவே அவன் மனத்தில் பீதி குடிக்கொண்டது. மரகதத்துக்கு என்ன சேர்த்து விட்டதோ என்னவோ என்று வேதனைப்பட்ட தொடர்ச்சி.

அந்தச் சமயம் 'டீட்டக்' சென்று வாசத் தவறு தட்டும் சத்தம் கேட்டது. எண்ணம்மா தட்டித் தழுமாறி எழுந்து சென்று தைவாத்தி திர்த்தான். மரகதம் உள்ளே துறழ்ந்தான். அவன் பிள்ளையே ஒரு இளைஞனும் துறழ் தான். எண்ணம்மா அவனைக் கவனிக்க வில்லை.

"என்ன மரகதம், வரவர ரொம்ப நேர மாடு விடுகிறதே! நானும் பதிலித்து வானாய்ப் பார்த்துக்கிட்டு வரேன். என்ன காரணம்? விளக்கு வைச்சப்புறம் கூடக் கட்ட வேலை செய்வாங்களா? என் என் அதுபயத்தில் அப்படிக் கேட்டதே யில் லையே!" என்னுள் எண்ணம்மா, அவன் ரூ லியே அன்பும் கண்டிப்பும் சேர்த்து தொனித்தது.

"இல்லை, அம்மா! இனிமே நேரமே ஆகாது. நான் இன்னியிலிருந்து வேலையை விட்டு விட்டேன். ஒரு மாசமா உங்கிட்ட ஒரு சமாசாரம் சொல்லுதும்து யோசிக்கி கிட்டு இருக்கேனே.....!" என்னுள் மரகதம் உடனே எண்ணம்மா பதறிப் போனான்.

"ஐ ஏன் வேலையை விட்டு விட்டாய்? அந்த மேஸ்திரிப் பயல் ஏதாறும்...! எனக்கு அப்பவே தெரியும். இதக்கு ஒரு மாசம் யோசனை பண்ணிக்கிட்டு இருந்தாயாக்கும்!"

"அம்மா, அம்மா! அவரை வைவாரதே, அவரு நல்லவரு. உனக்குக் கொத்து வேலை வைத் தண்டரே பிடிச்சாமற்போய் விட்டது என்று கர்வணத்தாக உத்தேசித்துத்தான் என் னைக் கல்வாணம் பண்ணிக் கொடுத்தாகவே

நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா?

தீயவன் சாத்து எத்தனைக் கால்களில் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?

எப்போதாவது சாத்து ஆறு கால்களில் எங்கேயாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா?

தற்போது ஈர்க்கன் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக (BINDER) ரீதி கும்மும் சாத்து என்ற பெயருடன் அஜக்தா சித்தி ரங்கனில் நீட்டப்பட்டிருக்கும் கவர்ச்சிகர மான ஆறு சேதித்தி பெற்ற வர்ணங்க ளான ரோஸ், பச்சை, வயலட், ரோஸ் ரெட் (கரும் சிவப்பு), கருப்பு, மஜுந்தா (வாடாமல்லை) முதலிய ஆறு தனித்தனிக் கலர்களில் மனதைக் கவரும்படியான வர்ணையுடன் பெண்மணிகளின் அழகுக் கெந்தே பண்டையகால சாஸ்திரியமுறைப் படி தயாரித்து விற்றனை செய்கிறோம்.

இந்த ரீதி சாத்தும் மிகவும் ருணமுள்ளதும் பொதுமக்களின் ஆதரவையும் விருப்பத்தையும் பெற்றுள்ள (ETEX) ரூடெக்ஸ் கண் ணம் முதலியவைகள் தயாரிக்கும் அரவிந்த லாபரட்டரினால் தயாரிக்கப் பட்டவை.

எங்கள் கடைகளிலும்—எங்கள் ஊர்ப்புகளிலும் கிடைக்கும். போலீசை வாங்கி சமரூபிதன்.

ஏதானோ தெயவ.



தயாரித்த வித்யோகிபெருமன்.

அரவிந்த் லாபரட்டரிஸ்

ஆதலாட் ரோடு :: மதராஸ் - 16

அந்த மெஸ்திரி வேலையைத் தொலைத்து விட்டு நம்ம ஊர் ஆங்கிலேய வேலை தேடிக்கிட்டாரு. இதோ அவரோ எங்கிலை லாந்திருக்காரு!" என்று மரகதம் அப்பப்பா! அப்பொழுது வெட்கத்தினால் அவர் முகம் போன போக்கைப் பார்க்க வேண்டுமே!

உடனே முருகேசன் கண்ணாமூலுக்கு ஏதிர வந்து அவனைக் கைபெடுத்துக் கும்பிட்டான். மரகதம் கூடத்து வாகித் விளக்காகப் பேசிது பண்ணினான்.

"அம்மா, உங்களுடைய ஆசிரீவாதம் எப்பவும் யோனும். மரகதம் உங்களைப் பற்றி சிறையில் சொல்லி விடுக்கா. உங்களுக்குக் கொத்து வேலைவீச உண்ட வெறுப்பைப் பத்தி சொல்லி விடுக்கா. அதுவும் கொஞ்சம் பேரிட வேலை செய்வதால், மெஸ்திரி அப்படிக்கு உங்களுக்கு வரும் கோபத்தைப் பத்தியும் சொல்லி விடுக்கா. அதற்காகவே அந்த மெஸ்திரி வேலையை விட்டுவிட்டேன். மரகதத்தில் அதிர்ப்படம் எனக்கு ஆங்கில வேலைக் கிடைக்கது. ஒரு மாதம் வேலை செய்து முதல் சம்பளம் வாங்கொப்புறம் தான் உங்க வீட்டுப் பக்கம் காலை வலப்பேன் என்று மரகதத்தினிடம் அப்பவே சொல்லிப் பிட்டேன்!" என்று முருகேசன்.

"நீ யார் அப்பா? என் பேர் என்ன? நீ எந்த ஊர்?" என்று கண்ணம்மா மிகவும் பரிவோடு விசாரித்தாள்.

"என் பெயர் முருகேசன். சொந்த ஊர் போன்றேன். சின்ன வயதிலேயே தாய் தகப்பன் இருவரும் போயிட்டாங்க. எங்க அப்பாவுக்குத் தெரிஞ்சவர் ஒருத்தர் கிட்டே என் இருந்தேன். அவரிடத்தில்தான் நான் இத்தக் கொத்து வேலையைக் கத்துக்கிட்டேன். சொல்ப வகுசமா இந்த வேலையைச் சந்தோசமாகப் பார்த்துக்கிட்டு வந்தேன். மரகதத்தைப் பார்த்துப் பேசிப் பழமையிறகு உங்க மொசாரம் தெரிஞ்சது. அப்புறம் என்ன பாடுபட்டு அந்த வேலையை ஒழிச்சேன் தெரியுமா? நீங்க ஒரேவடியா எப்பவிர கூடத் ஒரு மொசாரத்தை நீனைக் க்கெட்டுக் கொத்து வேலை செய்யறவங்களைப் பத்திக் குதறவாக வினைத்தெது சரியில்கா. அதுதான் மரகதத்தைக் கலயானம் செஞ்சுக்க வரவச்சுக்கு நல்ல சிபார்த்தை வித்ச்சீங்க!" என்று முருகேசன்.

கண்ணம்மாளுக்கு ஆனந்த மிகுதியினால் பேசுதா எழவில்லை.

"அப்பா முருகேசா, மரகதம் கலயானமே வேண்டாமென்று சொல்லிக்கிட்டே இருக்கா. எப்பொ நீ அவனிரோ சரிப்படுத்திட்டியோ இன்னொரன் சொந்ததுக்கு என்ன இருக்கிறது?" என்று கண்ணம்மா.

மரகதமும் முருகேசனும் சந்தோஷ மிகுதியில் ஒருவரை வேரூவர் பார்த்துக் கொண்டாக்க சித்தித்துக் கொண்டனர்.

கக்கத்தானில் கான பழை



விவரத்தா சனிக் சஞ்சனி கையவர் சொந்த 31-1-51 முதல் 11-2-51 வரை பன்னிரண்டு தினங்கள் ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகளின் உற்சவத்தை நிகழ் செப்பாக்க கொண்டாடினார்கள். இரண்டாறியம் பேர் உட்கார்த்து கான சனம் புகு வசதியுள்ள பிழம்மாண்ட மாள பக்தம் அமைத்திருந்தார்கள். அகற்ப பக்தனில் ஒரு புறத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சிறிய மண்டபத்தில் கையாடல் கந்தேத்தத்துப் புத்ததிரும் புது வேரும்து அளித்த ஸ்ரீ தியாகராஜரது படலம் அவர் இஷ்ட தேவமாரகப் போதில் பூஜித்த ஸ்ரீராமர் படலம் கெந்த முறையில் அவர்க்கித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன.

"தியாகராஜர்" என்ற பாடகத்துடன் விழா ஆரம்பமாவேது. விழாவை ஆரம்பித்த கைத்தலை துறாறதல் பாதுகாப்புக்குழுத் தலைவர் ஸ்ரீ என். எம். ஸார் அவர்கள். கல்கத்தா சனிக் சஞ்சனி கைய கரடக் குறாவை மகன் தியாகராவின் கைத்தலையில் முத்திய கம்பலங்களை கரடமாரக அமைத்தல் செப்பாக்க கடித்தார்கள்.

தமிழ் கட்டியுக்குத் தியாகரக்காக வரித்திரத் தியாக கந்தே வித்கான்களின் இறைபவர்க்கு ணும் இரம் வித்கான்களின் கந்தோகணும் கடைபெற்றன. பிப்ரவரி 10ல் ஆவத்தூர்சுரோதரர்களின் கந்தேக் கந்தோர், ஸ்ரீ சாணமணிக் கம் பிண்ட வயலின், பாகக்காட்டு மலர் மிகுதல்மம், ஆவத்தூர் சாமக்கிதிரன் கலம் ஆகிய பக்க கரத்திரியங்களுடன் நங்குக அமைக்கித்த. பிப்ரவரி 11ல் ஸ்ரீமது எம். எஸ். கப்புலகங்கியின் கந்தோக்டுடன் விழா இனிது முடிந்தது.

இன்றே

ஒரு புன்

வாங்குங்கள்



எல்லா பிரபல ஸ்டோர்களிலும் கிடைக்கும்

விடின் B₁ சத்து சேர்த்த உய்க்குமடலு மாக்டெட் பீக்

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. “சாந்தியா”

மதராஸ் — மேத்திரை நாகுடன்

மேற்கண்ட கப்பல் சென்னைவிலிருந்து மார்ச் மாதம் 12-ம் தேதி வரக்கும் புறப்படும். பர்த் இடவசதி வசூலாத டிக்கெட்டுகள் மட்டும் வழங்கப்படும்.

கட்டணங்கள் :

	<u>பிளங்கு</u>	<u>ரெங்கப்பூர்</u>
“சாப்பாட்டுடம்”	ரூ. 80/-	ரூ. 112/-
“சாப்பாடு தீர்மானம்”	ரூ. 70/-	ரூ. 85/-

முதியோர்களுக்கு ரூ. 28-5-0ம் சிறியவர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் ரூ. 15-15-0ம் டிக்கெட்டுகள் புக் பண்ணும் சமயம் ரூவாய்னாடஸ், போர்ட் டிரான்ட் கங்க வரிக்ராக சேர்த்து வசூலிக்கப்படும்.

பிளங்கு, போர்ட் ஸ்டெட்டன்டாஸம், ரெங்கப்பூர், பாங்கா, ஹாங்கா, தூப்பாஸ் மற்றும் இதர தூரக் கிழக்குப் பிரதேசங்களுக்கு கார்டோ ராமாஸ்கன் ஏதிரச் செல்லப்படும்.

இதர விவரங்களுக்குத் தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும்.

பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட்

7, அரவிண்ட்க்கா தெரு, மதராஸ்

உலகமெங்கும், செந்திரபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...



சத்த போதுவதற்கு சிறந்தவையே அந்த உலக உபயோகிக்கும் மனிதர்கள் பஞ் ஜில்லெட் பிளேடுகளைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பனத்தால் இதைவிட சிறந்தவையாங்கொன்றுமில்லை. சத்தம் காலம் உறைப்பதும், மிகவும் உலக திட்டப் பட்டவர்களை பஞ் ஜில்லெட் பிளேடுகள் உலகம் தாங்கள் உபயோக தீக்கி விடுகின்றன. குறிப்பு அதன் வீசியதன் மூலம் அறியப்படுகிறது. அதற்கு ஒவ்வொரு மனிதரும் ஒரு தலையெடுத்துப் போனவனாகவாய்வேண்டுமென்கிறார்.



பஞ் ஜில்லெட் பிளேடுகள்

5 பிளேடுகளுக்கு 14 அணா



10. கனகா, நினைகா?

ஒரு நாட்கள் கனகம் ஆசாயம் பிரபாணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இரவு வேளையில் எப்போதாவது தஞ்சாவூர் குகிய உதவத்திற்கு முன்பே எழுந்திருந்து பிரபாணத்தைத் தொடங்குவதுமாக அந்த ஒரு நாட்களும் கழிந்தன.

எட்டாவது நாள் பிரபாணம் கவனத்துக்கு மிகவும் அனுப்பாக இருந்தது. அந்தப் பறவைகளிலும் அனுப்பாததால் இருந்தது. காரணம், ஒரு நாட்களாக சரியான உணவு இன்றிப் பிரபாணம் செய்ததால்.

அன்று குகியில் அந்தமனம் ஆகிக் கொண்டிருந்த கவனத்தில், ஒரு செழிப்பான மரத்தோப்பில் அந்தப் பறவைகள் கவனத்துடன் இறங்கின. உயர்ந்த தூதி மரம்பழத்தில் மனம் கமழ்ந்து விடுவது. அங்கே இறங்கிய சற்று நேரத்தில் கவனமும் அந்தப் பறவைகள் இளவரசர்களாக உருவாகி விட்டன. உடனே அவர்கள் முகங்கு ஒருவராகச் சென்று வேண்டிய மட்டும் மரம்பழங்களைப் பறித்து, மூட்டைகளாகக் கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். தோப்பின் மூலையில் அமைந்திருந்த அறகான குகத்திற்குள் உட்கார்ந்து சோதனைகளும் கவனமும் மரம்பழத்தைத் தின்று குகத்தில் வேண்டிய மட்டும் நீர் பருகினார்கள். அப்பாடி! கவனத்துக்கு இப்போதுதான் உட்கார்ந்த தெளிந்தது.

அந்தக் குகத்திற்குள் அறகான மண்டபம் ஒன்று இருந்தது. இரப்பொழுதை அங்கேயே கழிந்தார்கள்.

"கவனம், நீ இந்த மண்டபத்திலேயே இருக்கலாம். அதோ தெரிந்தே, அந்த வீடு தோட்டக்காரனுடையது. அவனுக்கு கம்முகடைய துப்பாக்கியை நினைவாகத் தெரியும். உன்னைப் பற்றிச் சொல்லிவிடுவோம். பிறகு நீ பயிற்சி இங்கே இருக்கலாம். இனிமேல்தான் எங்கேயிருந்து வாய்ப்புக்குக் கொடுக்க மந்திர சத்தியம் போக்குவதற்கு வழி என்ன என்று யோசிக்க

வேண்டும். அது உன் கவனத்தின் இருக்கிறதே" என்று குகியில் தனது தங்கைக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

கவனத்துக்கும் மிகவும் வேதனையடைந்தது. கவனத்திற்குப் பெரும் வந்த காரணத்தால் கொண்டான்.

சோதனையின், படுத்துக் கொண்டதற்கு முன்பு அந்தத் தோப்பில் எவ்வளவுமே கவனத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தோட்டக்காரன் கவனத்துக்கு ஒரு பாகும், தனக்கு கவனத்துக் கொண்டு ஒரு மனமும் கொடுத்தான். தோட்டக்காரன் மனம் கவனத்தின் மீடும் மிகவும் அன்பாகப் பெற்றான். அதன் மனமில் எவ்வளவு சோதனையாகப் பற்று சோதனையில் படுத்துத் துவங்கிய கவனம் இங்கே அந்தப் பாயில் அகாத மாதிரி படுத்துத் துவங்கினான். கவனம், சான்றுமாதிரியும் வேறும் பாயில் படுத்துதலால் துவங்கினான். எழு நாட்களாக எத்தனையோ கவனங்கள் கவனத்தையும் தாக்கிக் கொண்டு சரியான ஆசாயியைக் கவனம் பிரபாணம் செய்த அனுப்பு அவர்களுக்கு. ஆசாய அயர்ந்து துவங்கிவிட்டார்கள்.

பொழுது விடிந்த அந்தப் பறவைகளில் "கிணர் கிணர்" சத்தம் கேட்டுக் கவனம் எழுந்தான். பிறகு அந்தப் பறவைகள் வான விழியில் பறக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

கவனம் தனியே விடப்பட்டான். இது கவனத்தில் அவன் மனமில் இவ்வளவு இருந்த கவனம் இப்பொழுது அநிகையாகி விட்டது. மனத்திற்கு உட்கார்ந்த தெய்வீத தெய்வீத அழ ஆய்வித்த விட்டான்.

அப்பொழுது மரக் கிணரின் மெலிஞ்சு, "பெண்ணே, என் அழகுக்கு? உன் தங்கைக்கு என்ன காரணம்?" என்று ஒரு இனிமையான குரல் அப்போடு கேட்டது.

கவனம் ஆச்சரியத்துடன் கவனத்தைத் தவற்த்துக்கொண்டு காதுபுறமும் பார்த்தான். யாரையும் காணவில்லை. அடுத்த நிமிஷம் மறு படியும் அதே குரல் கேட்டது. ஆகா! அந்தக் குரலினால் என்ன இனிமை!

கவனம் அன்னுக்கு மரக்கிணரைக் கவனமாக உற்றுப் பார்த்தான். அந்தக் கிணரில் ஒரு அழகான பச்சைக் கிணர் இருந்தது.

"கிணரே, நீயா என்னை அப்பளவு அப்போடு விசாரித்தாய்? எங்கே, கிணர் பறந்து வாய்! பயப்பாடுதே! என் உன்னை ஒன்றும் செய்துவிட மாட்டேன். உன் அழகான குரலிலிருந்து வரும் இனிமையான பச்சைப் பச்சைத்திரிந்த கேட்கிறேன்!" என்றான் கவனம்.

கிணர் உடனே பறந்து வந்து அவனுக்குச் சரியாக இருந்த மரக்கிணரில் உட்கார்ந்தது.

கவனம் அந்தக் கிணரைக் கவனம் எடுத்துக் கொண்டு அதன் கவனத்துக்குப் போன்ற பச்சை இறகுகளை அப்போடு நடவிக் கொடுத்தான். கிணர் பவனம் போன்ற தன் அழகிய வாகைத் திறந்த கவனத்தைப் பார்த்து, இனிமையான குரலில் பேச ஆய்வித்தது:

“பெய்கோ, உங்கதான் உங்களை அழைத்தேன். உங்களைப் பார்த்தால் ஒரு சாதுருயாளி மாதிரி இருக்கிறதே! கோவை மூன்றிருக்கும் உன் முகத்தில் ஒரு தனி சாதுருமையுடன் உன் வித்தேதே! தாமரை மங்கரப் பெய்க இருக்கும் உன் முகம் அடி இருப்பானேன்? உன் கிராமமான உன்னை விடுத்து என்னிடம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறாயா? உன் பெயர் என்ன? உன் பார்? உன் படி இருக்கே உங்கதான்?” என்று பேசுபவர்தான் சீனி.

கமலத்தங்குச் சந்தோஷம் ஒரு புதுமாதம்
சேலம் ஒரு புதுமாதத் தோன்றித் திரை
அடித்தன.

“வினியே, சொன்னதைச் சொல்லும் விநியே! பிள்ளை என்று சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் உங்களைப் போன்ற சொல்லித் தராமையே பேசும் புத்திரனாக வினியை ஏன் பார்க்கிறேன்? நீ கிணத்தது சரிதான். என் உண்மையினையே ஒரு தாறுதலாகிறான். பட்டித் தாறுதலின் மேல் பலவித வர வேண்டியவன்தான். ஆகவே அந்த அளவுக்கு உன் அண்மையின் வர வேண்டியவன்தான். தொழிப் பெண் புறம் குழ அண்மையின் கந்தவனத்தில் ஆனந்தமாக ஆடிப்பாட வேண்டியவன்தான். பிறிதொரு இளவரசர்களின் அருமைத் தங்கையாகப் பிறந்தேன். இங்கிருந்து உன் உட்குறையுடைய தாறுதலுக்கு அப்பால் இருக்கும் அமரபுகீரின் இளவரசியாக. பெயர் மெய்யும் சித்தியின் குழந்தையாக என் அண்ணன்மார்கள் அன்பு பதவைகளில் விட்டனர். அவர்கள் தான் உங்களை இங்கே கொண்டு வந்து சொந்தனர். அவர்கள் மீது சொந்தப் பட்டிருக்கும் கொடிய மந்திரத்தை எப்படியும் போக்குவது என்று தெரியாமல்தான் உங்களின் விடுவோம்!” என்று கமலம்.

இதற்கு மேட்டூறு மீது அவர் எவ்வளவு விருத்த தர்சன விடுவதற்கு கொண்டு 'ஜி' என்ற ஆண்டை பரவையாகக் கத்தி அவரைக் கத்தி கத்தி வந்தது.

கமரத்திரு தந்தம் புரியவில்லை. "என்னை விளைய, என் சொல் சாத்தையக் கேட்டு இவ்வளவு ஆனந்தம் படுகிறேயே! என்?" என்று கேட்டாள்.

“எவரம், தயவு செய்து என்னை அந்த ஐந்தாவது கார்டை! எவரம் விவரமாக சொல்லுகிறேன்!” என்று சொல்லி விட்டுத் திரை விரைந்து பறந்த ஐந்தாவது கார்டின் சென்ற ஐந்தாவது அருகே போய் உட்கார்ந்தது. எவரமும் ஒன்றும் புரியாமல் விடப்பட்ட நிலைக்கு அருகே போனார்.

[illegible]

“ஆகா! அவசியம் செல்
வேன். என் அண்ணாள்
மார்கள் பகை முய உரு
வந்தது அப்ப வதற்காக

என்ற கேள்விக்குறியும் செல்பத் தயார்
விருப்பம்!" என்றும் வலம்.

“கமலம் ஏன் அந்தக் கார்ப்பத்தைச்
சொல்லும் பின் வாங்கி மாட்டியே!”
என்று சிலி செய்தகம் குரலில் கேட்டது.

“கேரேய, நான் வீர மன்னர் குலத்தில் பிறந்தவன். கோமுகபகவா, என் உயிரோடு உன் உயிரையும் கொடுக்கச் செய்தாய் வீரக் கீரோன். என் அங்கணம்மார்களுக்குப் பழைய உருவம் வந்து விட்டால் போதும்!” என்று உணர்ச்சியோடு உத்தரன் கவம்பம்.

“ஓ, வயாப்! என்னைப் பிடித்த இந்தக் குழந்தை! அழுத்திக் கொன்று விடு! அது நான் உன் செயல்பாட்டையே காணும் உன் சித்திரம்!” என்று சொல்லிவிட்டு,

இதைக் கேட்டதும் கமலத்தின் உடம்பென் னாய் பதறிவது.

“ஆக! என்ன வாய்ப்பும் செய்யும் சேர்ந்து இருப்பீர், மெய்யே! என்னையும் என் நித்தியப்போய் இரக்கம் இன்றாத கொடியவன் என்று கினைத்தாயா? மனித உருள் சேர்ந்த சாஷன்கி என்ற கினைத்தாயா? ஸாஷன்கி! ஸாஷன்கி! ஸாஷன்கி! ஸாஷன்கி!”

“கனகம் நீ இந்தக் காரியத்தைச் செய்யா விட்டால், உன் கண்ணொளிரை இந்தக் குழந்தை மீழ்த்து உயிரை விட்டுவிடுவேன்!” என்றான் காரியத.

கனம் சிறு கோம் நயங்கெனும். இனி
மிகவும் தீர்மானமாகச் சொல்லிக் கொள்
வது மனம் இல்லாமல் அந்தக் கிணியைப்
பிடித்துக் கொள்ள முடிவாகக் கொண்டு தன்
அறிவு அருங்கெனும். இனி மனத்தை விட்டது.

"கமலம், 4 செப்ட இர்ப் பேரூபகர
தத்த ஊன் ஈன்றும் மறக்க ஈட்டிடேன்.
எங்கே இப்படி சீரீர்த் எங்கோயர்!"
என்று எய்வீரமகக் கூறீத் தன் முகத்தையி
டிபுர்து சீரீர்திடு. கமலன் வினாக்கித்
கொண்டே கமலம் கங்கையித் திர்தான்.

என்ன ஆசையும்! அவனாடுகிறதும்
அழிய நாளுமாதம் யார்? ஒன்றும் நோக்
புறம் கமலம் திகழ்த்தாம். (2௪௮௬ம்)



கே. ஏ. சு. கிருஷ்ணம்

‘கோலிஞஸ்’ புன்னகையில் சூரோக்யம் ததும்புகிறது!

‘கோலிஞஸ்’ வேறெந்த டெண்டர் கரிமமும்
விட எவ்வளவோ அதிக சிக்கனம் காத்தது—
உன்னில், என்மில்லாத ரொஷில் அகராய்ந்து
அளவே போதுமானது.

உடைநான் இந்த வித்தியாசத்திற்குக் காரணம்!

இந்தியாவின் தயாரிப்பாளர்கள்:

ஜியாப்ரே மாணர்ய் & கோ. லிட்., பம்பாய் 1

இலைகள்: கங்கத்தா-மதராஸ்-மல்கி



அதிகப்படி தென்ப

நீங்களும்
பெறுக



வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்ட்

தென்புடன் கிளங்குதல்... உங்கள்
தினசரி போதுமானதும் வாட்டர்பர்ஸ்
ஸ்காம்பவுண்ட் சாப்பிட்டு வருக...
அது உருகியுள்ளதுமே குழிக்குத்
தகுமான ஒரு டாக்ஸ். அதிகப்படி
தென்புடன் கூடுதல் உதவுவதில் நிர்
வாகுமானவராக. வாட்டர்பர்ஸ் கா
ம்பவுண்டு உங்களுக்கு அத்வானியை
மற்ற புகழ்பதார்த்தங்களை வழங்கி,
உங்களுக்கு சோர்வு, ஜன்தொடர்வு,
இருமை, மதுவும் ஏதாவது என்று எதிர்ப்பு
சக்தியை அதிகரிக்கும் என்று உத்தரவு.
இவ்வாறு உங்களுக்கும் தேவ காலியை பெற
இந்த நிலையாகிறது.



WATERBURY'S COMPOUND

வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்ட்

உங்கள் குடும்பம் உத்தரவு

WAS 144





விசித்திரத் துறவி!

கன்னடக் கதை: சி. எம். சூங்கர்

மொழி பெயர்ப்பு: ஷாஞ்சி

சீர்பாச மத்தியஸம் பர்வரண்டு மணி இருக்கும். பெய்லீக் சங்க மூடியலிச்சி. அங்க ளாந்து விசிக்கொன் யருகிதது. பறையையும் மிகுமல்லும் கூட ஒன்றுக் கொன்றுதவாக சிறுமகன் ளாடிச் சென்றான்.

அப்போதுதான் சேன் மத்தியஸம் சாப் பாட்டை மூடித்துக் கொண்டு தன் அறையில் வந்து படுத்துான். அவனுக்கு மிஸ்ஸஸ் ஷேட் யயது. ஓசாமல் மிஸிக்குக் கொண்டிருந்தான்.

சிறிது நேரத்தில் அவனுக்குத் தூக்கம் வந்ததை அறந்திக்கொண்டு வந்தது. தூக்கம் வந்துவிட்டது என்பதற்கு அடையாளமாக அவன் கைவிட்டுத் விசிறி ஷூலிக்கு டீமே விஸித்தது.

"அய்யா...கொஞ்சம் சாப்பாடு கொடுக்கன்."

இந்தக் கூக்குரலுக்கு வேட்டதும் சேன் திரும்பிப் போனான். தூக்கம் வந்ததது; வந்ததைத் திறந்து பார்த்தான்.

சேன்ற பல லாட்டனாகக் கூட்டக்கண்ணும் மலா ளாடுகளிலும் வலிந்து கொண்டதும் சேனருக்கு இரவில் சரீரான தூக்கமே இல்லை. அதனால் அந்தப் பிச்சைக்காரன் தன் தூக்கத்தைக் கிழித்ததைக்குறித்து அவனுக்கு ஆத்திரம் உண்டாயிற்று.

பிச்சைக்காரன் என்னுலே சேனருக்குப் பிடிப்ப தில்லை. அந்நிலம் அவன் அந்த பெய்லீக் நேரத் தில் சேனின் தூக்கத்தைக் கிழிப்பதென்றும்.....!

வாயிற்புறத்தில் திடையத்திரத்தடும் சேன்ற கொண்டிருந்த அந்தத் துறவியைப் பார்த்ததும் சேன் திகைத்துப் போனான். வாயி வந்திரம் உடுத்தி விருந்த அந்தத் துறவியின் நெயம் வறியப் போய் பாயப் போகுதிவதாக இருந்தது. நவியின் நேரமே அடர்த்தியாக இருந்தது. அவரது கண்ட தாயுடைய பிச்சையும் அவரது முகத்தைப் பாரி மறைத்துக் கொண்டிருந்தது. உறுப்பு திறமும் துறவியின் நெகத்தின் விழுதி பார்த்துது மிக் கிக் கொண்டிருந்தது.

மேற்படி துறவியின் நேற்றம் சேனின் கோபத்தை அறிவிப்படுத்திவது.

"இப்போது மணி என்ன நேரமோ? உங்கு எதாவது மூகை இருக்கிறதா? பிச்சை வரக்க ளருவதற்கு இதுதான் சரீரான நேரமோ? பிச்சை சென்றாப்போய் இருக்கிறதா? பிச்சை எங்கும் படியான சேனு என்ன வந்தது? உங்குப் பிச்சை

எங்கே போட்டவாக இல்லைவா?" என்று சேன்வி யைக் கேள்வி போட்டு, சேன் தன் ஆத்திரத்தை பெய்லீகம் சொட்டி விட்டான்.

"ஐயா! ஏன் இப்படி பெய்லீகம் போடுத்துக் கொண்டுதிருக்கன்! 'சாப்பாடு இல்லை' என்று சொன்னால் ஏன் போய் விடுகிறேன்?" என்று அந்தத் துறவி சாத்தாராகச் சொல்லிவிட்டு, அது இருந்து போகத் தொடங்கினாள்.

சேன் கோபத்துடன் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"கொஞ்சம் வழி விடுக்கன்" என்ற அவளது மிஸ்ஸிவீக் இயைமையான குரலுக்கு வேட்டதும் அவன் மெய்ப்பிப் பார்த்தான்.

அவளா ஒரு பார்த்திரத்தில் எதாவது குழியும் வைத்துக் கொண்டு சிங்கும். அதைக் கண்டதும் சேன் துறவியை உண்டான கோபத்தை அவ மிடம் காட்டி முதுபட்டான்.

"அவ் பிச்சைக்காரன். இதை உங்கே கொண்டு போ" என்னுக் வேறுபட்டான்.

"கொண்டு வந்ததை எதற்காகத் திருப்பி எடுத்துக் கொண்மேண்டும்! தயவு செய்து அவளாகக் கூட்டிடுங்கன். இதை அவமீடம் கொடுத்த விடுகிறேன்" என்று அவளா.

"அவமீடம் இதைக் கொடுக்க கொடுக்க விட்டால் என்ன! நான் முழுமீடம் போய் விடுமோ?" என்று சேன் உரக்கக் கத்தினான்.

"ஏன் இப்படிக் கத்திவிதிருக்கன்! ஏன் மத்தியஸம் பெய்லீகம் போட்டவருக்கு பிச்சை கொடுக்க மறுப்பது தர்வியாரா?"

"உங்களுடைய தர்மமோ கீழம்! இந்தத் நேரத் தில் பிச்சைக்காரனையும் எதற்குமே கொடுக்க விடப் போய் பெருகி வருவது என்னுக் தெரியுமா? வந்திரப் போய் படித்த பெய்லீகக்கூட முட லுக்கிவைக்க விடாமல் இதனுப் பற்றிக் கொண் டிருப்பதனுக் தான்."

"போதும், உங்கன் பிராக்ஷம். வழிவிட்டு சிங் தூக்கன். உங்கு உங்கே ஏதாவதாக வேலை இருக்கிறது" என்று சொல்லிவிட்டு அவளா வாரித் பக்கம் சென் அடி எடுத்து வைத்தான்.

"இது என்ன தன் கத்திரம் என்று நினைத்துக் கொண்டாயா?" என்று ஆத்திரப்பெட்டான் சேன். தன் வார்த்தையை அவளா விடவில்லை.

செய்யாமல் சென்றது அவனது கோபத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்தியது.

"ஓரே ஒருவருக்குக் கொஞ்சம் சாப்பாடு போட இவ்வளவு தூரம் ஆட்சேபிக்கிறீர்கள். அப்படி எதுக்காக நமது கிட்டை நீங்கள் தரம் சத்திரம் என்று சொல்வது விசித்திரமாகத் தான் இருக்கிறது...போதும்! வாசற்படியில் நின்று நாம் உண்ட போடுவதைப் பார்த்து யாராவது சிரிக்கப் போகிறீர்கள். நான் வசலில் போய்ப் பார்த்தேன். அந்தச் சமையர் அதை தூரம் போயிருக்க மாட்டார்."

இவ்விதம் சொல்லி விட்டு மையலா வாரியர் கோக்கச் செல்ல முற்பட்டார். எனவே சேருக்கு அப்பால் வசித்து கொண்டதைத் தவிர மனது வறியவில்லை.

தூயி ஐந்து ஆறு வீடுகளுக்கு அப்பால் சென்ற பின்னடிக்குதார்.

"இதை வாங்கிக் கொண்டு போகுகள்" என்று உரட்டிக்கொண்டு வந்தார்.

தூயி திரும்பி வந்து தாம் வைத்திருந்த குவியலில் மையலா கொடுத்த அன்னத்தையும் குழம்பையும் வாங்கிக் கொண்டார். மையலா புன்முறுவலுடன் சேவரைப் பார்த்துக்கொண்டே உத்தரவு சொன்னார்.

தூயி திரும்பச் செல்லும் தறுவாயில் சேகர் அவரைக் கவனித்தார்.

"ஓயா, ஏன் கப்பிட்டீர்கள்!"

"உமது பெயர் என்ன!"

"பிச்சைக்காரன்."

"நீ ஒரு பிச்சைக்காரன் என்பது நீ சொல்லாமலே தெரியும். உமக்குப் பெயர் ஒன்றும் இல்லையா!"

"பிச்சைக்காரன் என்பதுதான் என்னை என் மோரும் கப்பிடுகிறீர்கள்."

"உமக்கு எந்த ஊர்!"

"எனக்குச் சொந்தமாக ஊர் எதுவும் இல்லை. நான் எங்கு தங்குகிறேனோ, அதுதான் என் ஊராகிய ஊர்."

தான் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் துணி பஸிக் சென்று பதில் அளித்தது சேருக்கு என்னவோ போய் இருந்தது. எனவே, அவரை வாயடைத்துப் போனும்படி செய்ய எண்ணினார்.

"நீங்கள் மிகவும் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறீர்கள்! திடீரென்றமையுமே இருக்கிறீர்கள். ஏதாவது வேலை செய்து ஜீவனம் சேர்வதற்கு என்ன!" என்று கேட்டான் சேகர்.

"நான் வேலை செய்ததற்கு சாப்பிட்டுக்கொள்."

தூயிவின் மேற்படி பதிலைக் கேட்டதும் சேருக்குக் கிரிப்பு தாக்க முடியவில்லை.

"இது எல்லா வேலைதான்! உலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் இப்படி உழைப்பிப்போல வேலை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால் சொர்க்க மோகம் மேற இறங்கிப் பூயிக்கு வந்து விடும். இல்லாவிட்டால்,

இந்த உலகத்தில் உள்ள வாவரும் சொர்க்க மோகத்துக்குப் போய் விடுவார்கள்!" என்றுள்ள மனமடை.

சேகரின் குத்தமைய வாத்தையிலேத் தூயி புரிக் கொள்ளாமலேயே.

"பிச்சை பெடுப்பதுதான் நான் செய்ய வேலை என்று தங்கனிடம் கூறினேன்!" என்று சேருரைக் கேட்டார்.

"அப்படியானால், நீங்கள் பிச்சை எடுப்பது எதற்காக!"

"சாப்பிடுவதற்காக."

"பிச்சை எடுப்பதை ஜீவனமாகக் கொள்ள முக்கிறீர்கள் என்பதுதானே அதற்கு அத்தரம்."

"இல்லை. நீங்கள் சாப்பிடுக உண்ணவ சிங்கியை எமைக்கிறீர்களா!"

"இல்லை. நான் வீட்டில் எமைக்கப்படுவதை நான் சாப்பிடுகிறேன்."

"வாறும் அப்படித்தான் உங்களுக்கு உங்கள் மனைவி எமைப்பதை நீங்கள் சாப்பிடுகிறீர்கள். எனக்கு என் தாய் எமைப்பதை நான் சாப்பிடுகிறேன்."

"உங்கள் தாயாரா! அவள் யார்!"

"எனக்கு இந்த வீட்டில் இப்போது உணவு அளித்த பெண்மணி என் தாயார் தான். எனக்குத் திண்கிறோமும் பிச்சை போடும் பெண்மணிகள் வாவரும் என் தாய்மாதான்."

தூயிவின் இத்தப் பதில் சேகரின் மனதை உருக்கி விட்டது. தான் கேட்கும் கேள்விகளுக்குமேல்மேல் அந்தத் தூயி விரிதும் தவக்கவிரிதும் பதில் அளித்தது சேருக்கு விவப்பாக இருந்தது. அந்தப் பதில்களில் பல தத்துவங்கள் அடங்கி விடுப்பதையும் சேகர் உணர்ந்த தவற வில்லை. 'இவர் ஒரு விசித்திரத் தூயிவாக இருக்கிறார்!' என்று மனதுக்குள் சேகர்

விட கொண்டான். அவனுக்கு மேலும் துறியின் வாயைக் கொண்ட வேண்டும் என்று சொன்றியது.

"ஆகையால், நான் சரப்பிடுவதற்காக என் பணத்தைச் செலவழிக்கிறேன். நீங்கள் அப்படியே செலவழிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான்.

"அதுவும் பிச்சை வாங்குவதற்குப் பிரதியாக ஓர் உதவி செய்கிறேன்."

"என்ன உதவி செய்கிறீர்கள்?"

"உலகத்தின் கோமத்துக்காக உதவி புரிவிடுவேன்."

"பெயர்! உமது வேலுக்குத் தகுந்த இரிதப் பெயரை எங்கே கற்றுக் கொள்வீர்கள்? உலக கோமத்துக்காக நீங்கள் உதவி புரிவதற்கு என்ன இடுகிறீது?"

"தூய்மையைக் கண்ணம் செய்வதுதான்."

இதைக் கேட்டதும் ரோச் சோவியாகச் சிரித்தான். "இவ்விதம் பிச்சை பெடுப்பதற்காக தூய்மையைக் கண்ணம் செய்வது போலும்!" என்றான்.

அதற்குமேல் கேட்குடன் விவாதித்துக் கொள்பதற்குத் துறவி விடுபயலிற்று. அவர் அங்கிருந்து புறப்பட வந்ததில்தான்.

"உமையும் பஞ்சம் ஏதாவதாக இருந்து வரும் இக்காலத்தில் நீங்கள் இவ்வாறு பிச்சை எடுக்காமல் இருந்தால்தான் தூய்மையைக் கண்ணம் செய்வதாயும், தெரிகிறதா?" என்று சொன்னான் ரோச் கண்டியாக.

"தங்களுக்கு எதுவும் சொல்ல உரிமை யுண்டு. நான் போய்விடுவேன்" என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார் துறவி.

ரோச் திரும்பி வந்து ஊர்காவலியில் உட்கார்கிறான். "இன்று இரிதப் பிச்சைக்காரனுக்குச் சரியான பாயம் கற்பித்தேன்" என்று அவன் மனம் திருப்தி அடைந்தது.

2

சூரியனிருந்து தருக்க பாயம் கற்பித்துவிட்டதாகச் ரோச் சரிதொழும் அடைந்தா சொன்னதும் தன் சொந்த விருப்பம் தன் வார்க்கதகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்காதது அவனுக்கு மிகுந்த வேதனையை உண்டாக்கியது.

காலதூர அறிவினி அல்ல, படிக்காததாலும் அல்ல, படித்தவரையிருந்தும் கூட அவன் கோவிலுக்குப் பேரவது, பிச்சைக்காரர்களுக்கு 'இலியு' என்று சொல்வாரும் ஏதாவது கொண்டு போய்ப் பெருவது போன்ற பண்படைய வழக்கங்களை அனுஷ்டிப்பது அவனுக்கு வேறுபண்பைக் கொடுத்தது.

ரோச் அரிதப் பக்கத்தில் சொல்லிவிட்ட துறவிகளில் ஒருவனாக விளங்கினான். பிச்சை எடுப்பது ஹோதாயத்துக்கு விசேஷமாக குற்றம் என்பது அவனுடைய அபிப்பிராயம். பிச்சை எடுப்பதைத் தடுக்கச் செய்ய இவற்ற வேண்டும் என்றும் அவன் தான் சொல்லும் பிரச்சங்களில் எல்லாருமே தவறாமல் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

அவன் அல்லிதம் கூறியதை ஆதரிப்பதற்கு அறிஞர்போல தூற்றுக் கண்டனம் தூய்மையைச் சர்பெரவும் செய்வது கூண்டு. அப்படி யிருக்க அவன் மனைவி காலதூரமே அவனுடைய மேற்படி அபிப்பிராயத்துக்கு நேர்மாறாக எதிர்ப்பெற்றாள்.

பிச்சைக்காரர்களுக்கு எதுவும் கொடுக்கக் கூடாது என்று இதற்கு மூன் ரோச் பக

தடவை கண்டித்திருக்கிறார். அன்றும் அவன் தன் பெயரை வட்சியம் சொல்லாமல் பிச்சைக்காரனுக்குச் சோறு கொடுத்தான் அல்லவா! அவனுக்கும் பாயம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தான்.

இந்த உலகத்தில் கேட்குக்கு மிகவும் கஷ்டமான காரியம் காலதூரமேயிடம் கடித்துப் பேசுவது தான்! அவனுடைய அழகப்போல் அவசர குணமும் அமைதிநிறுத்தது. அவனைக் கடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு அவன் உள்பே வரையார், காலதூரமேயின் வசையாள் தெற்றமும், புறமுறுவதும், கண்கமற்ற பைபையும் இனிய வார்க்கதகையும் அவசர அக்தி எண்ணத்ததைத் தவிப்போடியவர்க்கு விடும்!

ஊர்காவலியில் உட்கார்கிறபடியே இவ்வாறு சிரித்தானால் ஈடுபட்டிருந்த கேட்குக்குப் பிச்சைக்காரியங்கள் குறுகியும் பெயர் கேட்டது. அரிதா சம்பம் கேட்டும் போதெல்லாம் திரும்பி காலதூரமேயைப் பார்க்கும் பரவலம் அடைவது ரோச் இன்று திரும்பிப் பார்க்காமல் அயம்பெயரை உட்கார்க் திருந்தான்.

"இன்று என் பெயில் உங்களுக்கு நொய்ப்புக் கோயம் போவீருக்கிறேன்!" என்றான் காலதூர.

"உன்பிது நான் கோபித்துக் கொள்வதன் என்ப பண்!" என்று ரோச் அதுத்துக் கொண்டான்.

"எத்தனைக் கோயம் என்பதைச் சொல்லக் கூடாதா?"

"சொன்னால் கேட்கப் போகிறாயா? சொல்லி விட்டு நான் ஏன் அமரானப்படி வேண்டும்!"

ரோகின் கோபத்துக்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவன் தெரிந்து கொண்டான். "இந்த அரித விஷயத்துக்காக இவ்வளவு தூரம் மனதைக் கஷ்டம் படுத்துக் கொள்ளுமா?" என்று காலதூர ரோகின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கேட்டான்.

"காலதூர, காலதூர விடு. இது அரித விஷய மல்ல. பிச்சை பெடுப்பதைப் பெரும் குற்றமாகக் கருத வேண்டும் என்றும் அதை கிறுத்திவிட வேண்டும் என்றும் நான் பொதுக் கூட்டங்களில் கதறி வருகிறேன். நீ என்னடாவென்றும், என் பெயரை அரித்தமற்றவேதும் ஆயம்பர வார்க்கதகாரைக் செய்து விடுகிறாய். என் கொள்கையை என் சொந்த விட்டியென அழுதுக்குக் கொண்டு வர முடியவில்லை!"

"நான் சரப்பிடுவதில் சிறிதளவு பின்பாழ் வாரும் ஏழைக்குக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு!"



"எதற்காக கொடுக்க வேண்டும்? ஒருவர் கொறி விபரத்தை எதிரில் விழ உதவித்துச் செய்கிறபடி, மற்றொருவர் பிச்சை வேடுக்கும் விபரத்தில் காத்து அதை அடித்துக்கொண்டு போவதா?"

"இப்போதும் இவ்வாறுதான்னுக்குக் கொடுப்பது என்பது பங்குடைய வாதத்திலிருந்து வெவ்வேறுபாடாகக் குறைப்பட்டு வருவது உங்களுக்குத் தெரியுமோ?"

"இத்தகைய மூடப் பழக்க வழக்கங்களையும் நான் மறு தேரம் இன்றி இந்தக் கையாமை நிலைக்கு வந்திருக்கிறேன். இதனால் நான் உதவிக்காமல் தனித்தனியே செயலாகத் தனித்தனியாக வரலாம். பிச்சைக்காரர்களின் தொகை வரலாறு நான் அறிவதில்லை என்று" என்று ஆத்திரத்துடன் உத்தரவு கொள்.

"பாசாஜிதான் சாறுகொடுத்ததில் இரக்கமும் நினைவாகமும் வேண்டாமா?"

"எதற்காக பாசாஜி வந்து சித்தம் செய்யப்படுகிறதெல்லாம் அந்த அந்தக் கொடுத்துக் கொடுக்க இடுகிறதா?"

இவ்வாறு உதிர வேடுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று காலத்தோடுகூடத் தெரியவில்லை. மூதறிவேயே ஒரு வார்த்தையின் சேகர வார்த்தையுடைய போலும்படி சொல்பவரானவரின் மூடியும், ஆனால் அவ்விதம் செய்ய அவர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. எனினும் இப்போது வாதம் மூதறிவிட்டதன் அங்குக்கு அவ்வாறு செய்வதற்குத் தனி வேறு வழி ஏதாவது சொல்லிவிட்டது.

"இப்போது இப்படி வெவ்வேறு பேசும் தாய்களும் ஒரு காலத்தில் விடு விடாத் சென்று சாப்பிடு போகும்படி கேளுக்கியிருப்பா?"

இந்த வார்த்தைகள் கேட்கின் தனித்தனியில் பணக்காரப் போல் வந்ததன்.

"ஆமாம், கொஞ்சினேன். அதனால் நான் என்னைப் போல் வாரும் கொஞ்சிக்கூடாது என்று அடித்துக் கொள்கிறேன். அவ்விதம் கொஞ்சல்தான் எவ்வளவு கூடுதலும் துன்பமும் இருக்கின்றன, தெரியுமா?"

"அப்படியானால் ஒருவரும் பிச்சை வேடுக்களால் காணும்படியான நிலைமையை உண்டாக்குங்கள். அந்த விட்டு விட்டுப் பிச்சை கொடுப்பவர்களைத் தடுக்கிறீர்களா?"

"காலத்தா! உனக்கு எவ்வளவு சென்றாலும் தெரியுமா?" என்று கேள்வி கேட்டவராக.

அதற்குரிய அவன் எதையும் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை என்பது அவனது வார்த்தைகளிலிருந்து தெரிகிறது.

காலத்தோடும் நான் படிப்படியாக வார்த்தைகளைக் கொட்டி விட்டதற்காக மிகவும் வருத்தமும், அவன் கைகள் கலங்கின.

.....



"கேட்டு சாமுணை நான் வார்த்தைகள். அவன் என்னைப் வாக்கில் வந்தான்?"

"எனக்குத் தெரியாது. சாமுணை கேட்டு என்னிடம் சொன்ன விட்டான்!"

.....

"நான் உங்களுக்கு எதாவது பேச வேண்டும் என்பதற்காகப் பதிலுக்குப் பதில் சொல்லி விட்டேன். எங்கள் மனத்திற்குக் கொஞ்சுங்கள்... பாவம்! உங்களுக்கு எழு பட்டு நாட்களாக இரவில் சரியான தூக்கம் உட இல்லை. படுத்துக் கொண்டு தூங்குங்கள். நான் காங்கிரஸ் பிடித்து விட்டேன்!" என்று காலத்தா கைகள் மறைத்து அங்குடன்.

அவனுடைய இந்த வார்த்தைகள் கேட்கின் மனப்பான்மையை அறியும் போல் இருந்தது அவன் சொல்லுவதில் இருந்த இடம் தெரியாமல் கேட்கப் போனதில் மறைந்து விட்டது.

3

சேகருக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. கைகளை மூடிக் கொண்டு படுத்துக்கொள்ள, எங்குதான் அவன் மனதில் பட்டுவது பித்திரைகள் காலத்தாக்கொண்டிருந்தன. காலத்தா வார்த்தைகள் வேறு பண்பு எப்படியானதோ தெரியவில்லை.

இன்று கை போனவனுடன் வரலும் கேள்வி ஒரு காலத்தில் விடு விடாத் சென்று பிச்சை எடுத்தவன் தான்! அந்த காலத்தில் நான் பட்ட உண்டாகக் கிடைக்கும்போதெல்லாம் சேகருக்குக் கண்ணீர் ததும்பும்; அவன் மனம் வேதனைக்கு உடனாகித் தவிக்கும்.

பித்திரை வருவதற்கு முன் அவன் கைகள் கூசிக் காத்திருக்க கொண்டிருந்தான். அவன் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பெற்றோரை இழந்த அநாதை. எம்மோ, திரைத்தோறும் விடு விடாத் சென்று பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிடுவது வழக்கம்.

ஒரு நாள் கேள்வி வழக்கத்துக்கு மாறாக, சாப்பிடாமலேயே பண்ணிக்கூடாதுக்குச் சென்று விட்டான். பிறகு மத்தியானம் பண்ணிக்கூடாது விடுவது வந்ததும் பிச்சை வேடுக்கள் சென்றும், வழக்கமாகச் சாப்பிடு கொடுக்கும் விடுவதில்லை. "இன்று ஏன் காழியாகி விட்டது? வேறு எங்கே பாதம் பார்க்கக் கொள்" என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

சேகருக்குப் பரிதாபம் மூடியவில்லை. கடும் வேப்பில் வேறு தனித்தது. கடைவிலாக ஒரு விடுகுக்குப் போனான். "அடடா! இவ்வளவு காழியாகி விட்டது வந்திருக்கிறேன்! கால்கள் சாப்பிட்டால் விட்டது. வரிக் கா!" என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

அப்போது கேள்வி இருந்த நிலைமை அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

கேள்வி தன்னாடிக் கொண்டு மூலம் பிச்சை வேடு மூதறிவிட்டான். "ஏதோ இது" என்று ஒரு இன்னும் வான குழல் கேட்டது.

உடனே ஒரு தெரு வீதம் மாயப்பறங்கினை எடுத்துக் கொண்டு வந்தது. "இந்ததற்கு இதைச் சாப்பிடு" என்று கொடுத்தான்.

தன்னாடிக் கொண்டிருந்த சேகருக்கு, பாரா ஒரு வேறு கண்ணிகை கதிவாக விடுவதிலிருந்து பரித்த கண்ணிகை கொடுப்பதுபோல் தென்றது.

அந்த நேரம் பிச்சைபாதித்ததில் வாய்க்கி கொண்டு வந்தான். அந்தப் பிறழியின் முகத்தை கவனிப்பது துடன் வந்ததன்.

அவ்வளவுதான்! அவன் பரிவாயும் அவன் கண்ணிலிருந்து போல் போல்வென்று கண்ணீர் வந்தது. உடனே அந்தப் பிறழி உடனே ஒடிப்போய்த் தன் தாயாரை அழைத்து வந்தான். கேட்கின் பரிதாபமாய்த் வரவந்ததைக் கேட்டதும் அந்தப் பிறழியின் தாயாருக்கு அவ்விதம் மிகுந்த இரக்கம் உண்டாயிற்று.

"இவன் இப்படி பிழைப்பு எடுக்க வேண்டும்! நாளை முதல் ஒவ்வொரு வேளையும் எங்கள் வீட்டிலேயே எங்களுக்குச் சாப்பிட்டுப் போ. நீ சர்க்கரை சாப்படாமல் தாராளமாக வரலாம்" என்றான்.

அன்று சேகருக்கு மாம்பழம் கொடுத்த சாண்டோதான் இன்று அவனுடைய மனைவியாக விளங்குகிறாள்!

உடனே சேகர் கண்ணீர்த் திறந்தான். பக்கத்தில் படுத்துக் கொண்டிருந்த சாண்டோதனியின் மூகத்தை அன்புடன் பார்த்தான்.

"சாண்டோ அன்றிருந்தது போலவே இருக்கிறாள். குணத்திலும் மாறுதலில்லை. அவளுடைய சாந்தமும் இரக்க சபாஸமும் அவளுடைய இயற்கையான அழகுக்கு அழகு செல்வதுபோல இருக்கின்றன" என்று அவன் மனம்.

தரக்க ரீதியாகத் தன்னுடைய வாதங்கள் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் சாண்டோதனியின் வாதங்கள் தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று அவனுக்குத் தென்படுவது.

அவளை எழுப்பாமல் சேகர் விட்டிருந்து புறப் பட்டான். அந்தத் துறவியை மறுபடியும் பார்த்துப் போவேண்டும் என்ற ஒரு விசித்திர எண்ணம் அவளை உத்தேசித் தன்னை. பிள்ளை வாய்க்கிக் கொண்டு சென்ற ஒரு பிள்ளைக்காரனை எதற்காக மறுபடியும் பார்த்த வேண்டும்! அது ஒரு எய்த நிலைக்கார எண்ணம் தான்! இருக்கின்றன அந்த அவனுள் அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

தெருவில் போய்விட்டோது எங்கிலாவது அந்தத் துறவி நின்றுதான் என்று கன்து முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே சென்றான்.

4

-அந்த ஊர் குளக்கரையில் உள்ள அரசு மாநில நியூயோ துறவி போல் உட்காருவதைச் சேகர் கவனித்தான்.

துறவி தனது குவார்டியனிலிருந்த சோந்தினை சாப்பிட வந்தனிகளையில், ஒரு நாயும் இரண்டு காய்க் குட்டிகளும் அவர் அருகில் வந்து காலை ஆட்டிக் கொண்டு நின்றன. துறவி அவற்றை அடித்து விட்டதில்லை. இரண்டு அல்லாததை எடுத்து அவன் அருகில் போட்டான். பிறகு மகிழ்வும் ஒரு கவனத்தை எடுத்துப் போட்டான். காய்க் குட்டிகளும் அவை ஆர்வத்தோடும் நின்றன.

துறவி மறுபடியும் ஷா கவான் அன்னத்தை வந்தது வாய்க்கி அருகில் கொண்டு செல்லுகையில், உட்கா வந்த ஒரு ஏழைக்குத் தெவிட துறவியிடமிருந்து கீட்டிக் கொண்டு கொஞ்சுவதைச் சேகர் பார்த்தான்.

அவன் அப்போது கண்ட காட்சியை அவனுடைய மனம் மூடியவில்லை. மேற்படி துறவி வேலாகக்

கொடுத்துக் கொண்டே குவார்டியனிலிருந்த அன்னத்தை பெயலாய் அந்தக் கிழவியின் கீழ்க் கொடுத்த தாய்ப்பிம் கொட்டிக் கிட்டான். பிறகு அவர் குளத்தில் இறங்கிக் குவார்டியனைத் தன்னினை எடுத்துக் குடித்துவிட்டு அரசுமாத்ரடியில் தன் மேல் வந்திருந்ததைக் கெடு போட்டுக் கொண்டு நிம்மதியாகப் படுத்தான்!

அவ்வாறாக வேறு எங்கேயோ செல்லுபவன் போல் வந்த சேகரைக் கண்டதும் துறவி கைகடப்பி வண்டுகிறார்.

"பிச்சித்தது என்று சாப்பாடு வாய்க்கிக் கொண்டு வந்தீர்கள். சாப்பிடும் அந்தக் கிழவியின் கொடுத்த விட்டாகவே; நீங்கள் சாப்பிடவில்லையா!" என்று சொன்னார்.

அவன் தன் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தாமல் அடக்கிக் கொண்டு நுழைந்தான்.

"என்ன செப்தெது பாராய்க்கார்! வாயிலாத இந்த நிலை பல்வகை காட்டும்போது நாய் எப்படிச் சாப்பிட முடியும்! அந்த ஏழைக்குத் தெவிட கொட்டும்போது என் எப்படி 'இல்லை' என்று சொல்வது!" என்று துறவி.

"நீங்கள் ஏழை இல்லையா?"

"நான் ஏழைதான். அவர்கள் என்னைவிடப் பரம ஏழைகள் இருக்கிறார்களே! பிள்ளை வேடுக்கள் என் உடம்பில் உத்திரித்து. அவர்களுக்கு அது உடம்பில் இல்லை, இரண்டொரு வேளை பட்டினி கிடந்தால் என் உடம்பு தாங்கும். ஆனால் பாவம்! அவர்களைப் பாராய்க்கார்."

சேகரின் கண் கண் ஆர்ச்சிவத்தினால் அவை கிரிந்தன.

"உன்னிடமான சொல்லிட்டு இந்த மகாது! அவ்வது சேகரிக் கொட்டியில் வந்ததைக்கித் தாராளமாக அள்ளி விடும் நானு" என்று அவன் தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டான்.

கவனமென அந்தத் துறவியை ஒரு கேள்வி கேட்ட வேண்டும் போல் தோன்றியது அவனுக்கு.

"நய்கொரு வேளையும் நீங்கள் பிள்ளை போட்டுப் பதை இப்படியே கொடுத்ததுக் கொண்டு குத்தாய். நீங்கள் உயிர் காழ்வதற்கு என்ன செய்கிறீர்கள்!"

"பிள்ளைக் காழ்த்து என் உயிர் காழ்வதற்குக் காட்டிலும் நீங்கள் உயிர் காழ்வதற்காக நான் காழ்த்துமேல் அல்லவா!" என்று துறவி.

"நீங்கள் சாதாரணத் துறவி அல்ல; நீர் உண்மையான ஸாதி" என்று அவன் மனம்.

உணர்ச்சியை வெகுக்குடன் அகவிடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சேகர் மீது துறவி சென்றதும், "சாண்டோ! உன்னை மனைவியாக அடைய நான் எத்தனை நன்மயங்களில் எல்லாவைப் பார்த்தேன் செய் தெனோ!" என்று தனக்குள்ளேயே பரவர்த்துடன் சொல்லிக் கொண்டான்!



ராஜாஸி மடம்

வினா கொப்பலன்...

14. வேதா எங்கே?

பொன்னியும் சிவப்பிரகாசமும் ராஜாஸி மடத்தை நெருங்குவதும் சிவப்பிரகாசம் அந்தப் பெரிய கட்டிடத்தைப் பார்த்து, "இதுதான் அந்த ராஜாஸி மடம்!" என்று விவரிப்போடு கேட்டு விட்டுத் திரைத்துப்போய் சின்று விட்டார். தன் அம்மாவை இடத்தில் இருந்த அந்தப் பழையமரத்தை கட்டிடம் பார்வைக்குக் கப்பல்களாக இருந்தது. அந்தக் கட்டிடம் மனிதர்களை வளர்ப்பதில் அடிப்பதற்காகவே தோன்றவில்லை. அப்படி இருக்கும் பொழுது அந்தக் கட்டிடத்தில் மனச் சஞ்சிகள் மட்டுந்தான் வளரப் செல்கின்றன என்று அது மிகவும் துணைக்கான காரணமாகவே "

"ஆமாம், இதுதான் ராஜாஸி மடம்!" என்று சொல்லியிருக்கும் சிவப்பிரகாசத்தின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தான் பொன்னி.

"அட அடியே! இது என்ன இடம்! இப்படிப் பட்ட இடத்திலே என் பெண் வேதா பத்திரை வடிவங்களை இருக்கிறாள்!" என்று சிவப்பிரகாசம் ஆச்சரியத்தோடும் வெறுப்போடும்.

"ஆமாம்!" என்று பொன்னி பரிசுவரமாகச் சிரித்துக் கொண்டாள்.

"எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் எப்படியும் பிடிக்கவில்லையா!" என்று சொல்லியிருந்து அவர் ஒரு பெரிய கட்டிடம் பார்த்து, "நாடா! மரத்தை எந்தெனவேயே ஒரு கப்பலாகக் காண. அதனால் தான் அது வளையாதது இந்த மரத்திலேயே இருந்ததைத் தேடிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்."

பொன்னி அவருக்கு பங்கிதமான பதிலும் சொல்லவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்தின் வெளி வரம்பை நகர சாலைகளாகத் தான் காணப்பட்டிருந்தது. அதைத் திரைத்து கொண்டு அவன் உள்ளே சென்றான். அவனுக்குப் பின்பேரே சிவப்பிரகாசம் வந்து கொண்டிருந்தார்.

"செல்லம்மா எப்போது வரீ?" என்று அந்த மனிதர் கேட்டதற்குத் தான் அந்த மனிதருக்குத் தெரியாது. அவர் அந்த மனிதர் சந்தித்தது மீண்டும் என்று சொன்னதற்கு என்று விளக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது மூன்று மூன்றாம் அவர்களைத் தான் அவர் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் இருவரும் சந்திப்பதே ஒரு விசேஷ காரணமாக இருந்தது.

அந்த வெள்ளி பார்த்து வந்தது மீண்டும் சிவப்பிரகாசம், மூன்றாம் கட்டிடம் சிவப்பிரகாசத்திற்கு வழிவகுத்தது அதுமட்டுமே பொன்னி.

அந்த வீட்டின் வெளிச் சுற்றுச்சூழல் செல்லம்மா சின்று கொண்டிருந்தார். அவன் சொன்னதற்குப்

பின்னால் ஒரு மனிதர் வருவதைப் பார்த்ததும் நினைவடைந்தான். அவன் உதடுகள் துடித்தன. கண்ணில் வேபக் கண்ணைப் பார்த்தது. "பொன்னி, இதென்ன அந்தம்! வரீ அந்த மனிதர்!" என்று மடப்பிரகாசம் கேட்டான்.

"மனிதன் இவர். பெண்..." என்று பொன்னி இவர்களுக்கிடையே அமைதியாகவும் பதில் சொல்லி விட்டான் பொன்னி.

செல்லம்மாவின் கோபம் சிந்துவதற்குத் திறப்புப் பெறப்பட்டது. அவன் ஆத்திரத்துடன், "மர்ப்பாது இவ்வளவும் போகாதே! வரீ இந்த மனிதர்! கண்ட மனிதர்களை வெல்லும் நீ எப்படி இப்போது அவருக்குக் காணாய்!" என்று.

"உண்மையாகப் பெய்தான். பத்திரைவருவது துக்கும்கூட இரத்தப் பாவையாக இருக்கிறது..." என்று அவர்களுக்கிடையே பொன்னி.

செல்லம்மா பொன்னியைப் கட்டு விடுவது போல் பார்த்தான். அவனுக்கு ஒருபுறம் கோபம் வந்தாலும் பொன்னியின் வந்ததைக் குழப்பத்தையும் விவரிப்பதும் கொடுத்தது. பொன்னி அவன் மேலும் சோதிக்க விரும்பவில்லை. ஆகவே, "இவர்தான் வேதாவின் தம்பியா? உங்களுக்குத் தெரியாது போலிருக்கிறது!" என்று அந்த மனிதரை அறிமுகம் செய்து வைத்தான். இந்த வார்த்தை செல்லம்மாவை அப்படியே சிந்தம்பிக்கச் செய்து விட்டது. அந்தச் சமயத்தில் அவன் வரப் பிடித்த போக உடல் சந்திப்பதற்காக விட்டான். "அப்போது நீக்கும் மனிதன் உண்மையாகவே ஒரு மனிதன் தான் அல்லது பெரிய தானே?" என்று சந்தேகம் உடனடியாகத் தோன்றியிருக்கவேண்டும். "என்ன கிளாமர்!" என்று தடுத்தே நடு மாரியாவே கேட்டான்.

"ஆமாம், உண்மையாக! நீதான் அந்த செல்லம்மா என்பாள்!" என்று குரலில் கோபம் தோன்றிக்கே கேட்டார் சிவப்பிரகாசம்.

"ஆமாம்!" என்று செல்லம்மா மிகவும் பதட்டத்தோடு.

"சீதா! எந்த எமல் உன்மீடும் வந்து காண இரத்த விட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும் பிரகாசம் செய்வார் சொன்னார்!" என்று கேட்டார்.

செல்லம்மா அவருக்கு பங்கிதமான பதிலும் சொல்லவில்லை. அவருக்கு ஏற்பட்ட நிலைப்போலிருந்த இன்னும் அவன் தன்னை மீட்டுக் கொள்ள விரும்பு என்பது உத்தேசித்தே.

"நாடா! ஒரு பெண் மரத்தை என் இரத்த விட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும் கொள்ளுங்கள்"

நின்றதுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகக் கிளப்பிவிட்ட வதந்தியாக இருக்கலாம். என் னுடைய பெண் வேதாவை எப்போழுதும் தன் னுடைய அழகாத்தின் மேல் அடக்கி வைத் திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கிளப்பிவிட்ட வதாவாக இருக்கலாம். ஆனால் என் உயிரோடு தான் இருக்கிறேன். இதை நீயும் பார்த்தலாம்; அந்த மரகதமும் பார்த்துக் கொள்ளலாம். போகட்டும். மரகதம் எங்கே?" என்று கடுமை வாய் குதலில் சிவப்பிரகாசம்.

"எம்மவரி அம்மாதோயே? அவர்கள் தன் அறையில்தான் எப்போதும் இருப்பார்கள். என் றென்று வாரியன், அழைத்துக் கொண்டு போய் 'நீதம்' என்று சொன்ன செங்கம்மாவின் படுகை எதிர்பார்க்காமலேயே.

"எங்கே அந்த அறை? அந்த என்ருக் காட்டு!" என்று சிவப்பிரகாசம். பெண்ணி அந்த அறையை போக்கி வட்டிதான். அவரின் பின் தொடர்கிறார் சிவப்பிரகாசம்.

அப்போழுதான் செங்கம்மா உய உணர்வு வந்ததுப்போய் சட்டென்று பாய்ந்தோடிப்போய் ன்மைய மறித்தம். "சீக்க!" என்று கத்தினாள். அவள் கங்கவிலி கொய் போறி பறித்தது. இப்படி உலகத்தை போன்ற அயனாடையாக போய்விட்டாள் செட்டித் தன்னிவது. "இந்த மணிதான் என்மாவையின்மாவின் அழைத்துச் செல்ல வந்திரு என்ம துணிச்சல்! நீ இருக்க வேண்டிய இடம் என்மாவை. போ. அப்போ! என் அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன். இந்த மணிதான்!" என்று கத்தித்தான்.

"என்மாவை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டாம். நீமேயாவையின்மாவை உன் வேண்டியைக் கவ னித்துக்கொண்டு போ. மரகதம் எங்கிருக்கி றுமோ, அப்போ ஓடிது! போய்மே என்மாவை அழைத்துப் போகட்டும்!" என்று சிவப்பிரகாசம் செங்கம்மாவின் உடம்பைப்போய் கொல்லிவிட்டு, 'பார்க்க அந்த அறை! காட்டு!" என்று போய்விட் டாய் பார்த்து அதன்மேல் தேர்த்தலையில் கொன்றார்.

"என்னும் முடிவாகது. என் உலகின் அழைத் துக் கொண்டு போனது அப்போதும் இந்தப் போய்விட்டுத் தப்ப முடிவாகது." என்று சொன்ன உன்மக் குமுறிவோடு.

"நீ பாய்ப்பாடுதே! மறுபடியும் அவன் உன் மீது உன் வைத்தால் வாய் பார்த்துக் கொள் றிறேன். இந்தப் பழமையப் போன உட் டித்தன் எந்திரத்தை மாக வியாவாட்டெம் லாம் நடக்கிறது. பொ ளிருக்கிறது. கடவுள் தன் என்மாவை இந்த கொண்டு வந்து செத் தான். சரி, நீ போ!" என்று போய்விட்டாய் பார்த்துக் கொண்டு சிவப்பிரகாசம்.

"அது முடிவாகது. என்மாவை உன்மாவின்

உலகின் அழைத்துக் கொண்டு போக இவ்வா என் அனுமதிக்க மாட்டேன்" என்று கொல்லிப் போய்விட்ட மகையைக் கொட்டியாகப் பிரித்துக் கொண்டார் செங்கம்மா.

"சிவப்பிரகாசத்திற்குக் கொட்டும் அத்திரமும் என்ம நடத்து வந்தான். "என்ன! அவன் அது மதிக்க முடியாதா!" என்று கொல்லிவிட்டுச் செங் கம்மாவின் கையைப் பிரித்துத் தன் முழு பாதத்தை யும் காட்டி உதறித் தன்னினார். அந்த வேகத்தில் செங்கம்மா லுது ஆறு அடி பின்னும் போய் விழுந் தான். "சரி! போ. நீ! மரகதம் எங்கே இருக் கிறது, காண்பி!" என்று சிவப்பிரகாசம்.

"என்மாவை பிரித்துத் தன்னினார்! போக்கி! உனக்கு இதற்குக் கரியான தண்டனை விடைக்கும்!" என்று உதறிக் கொண்டு விழுந்த இடத்தி லிருந்து எழுந்து முழங்கலிலும் நிறைந்தும் பட்ட அடையத் துடைத்துக் கொண்டார் செங்கம்மா.

சிவப்பிரகாசமும் போய்விட்டும் அவன் வட்டெயம் செங்கம்மாவின்மீது. அவர்கள் முன் நடத்ததைத் தாண்டி உன்ம போனார்.

போய்விட்டு ஒரு அறையின் வாகையடியின் வந்த நீந்திப்போது. "இதுதான் அவன் இருக்கும் அறை!" என்று சிவப்பிரகாசம்.

"ஆமாம். இதுதான்!" என்று சொன்னி. கதவை மெதுவாகத் திறந்து கொண்டு சிவப்பிர காசம் அந்த அறையின் துறைத்தார். மரகதம் ஒரு வாகையின் அமர்ந்திருந்தான். அவருக்கு எதிரிலிருந்த மெதுவு மீது பழமைய கலத்தி யாக இரு தன்ம அடக்கமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. சிவப்பிரகாசம் அந்த அறையி லுள்ளிருந்தும் பதிரிவிட்டு கவனித் துண்டைய கிழறுகுவன் விழுகை. மாகவன் தடுக்கி. இந்த மீட்டும் பீப் பார்த்தான். சிவப்பிரகாசம் மெதுவாகத் தீயிப்பாகச் சென்று பூண்டமே ஒளி தன் வண் ணம் விளக்கப் போகிறான் என்பார்.

போய்விட்டு அந்த அறையின் துறைத்தலையின்மீது. ஒரு பார்த்துத் தவறு மீதந்திரம் திறக்கப்பட்டிருத் தும் அந்த அறையின் வாகையடியின் கிழறுகிறேன்.



உள்ளே என்ன நடக்கிறது என்பதை விசாரிப்பதை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

மரத்தின் தட பதிகியவது சிறந்த மனதின்
உற்ற வேகத்தினால். அது வேகத்தில் தன் தேகத்
தில் ஒடிக்கொண்டிருந்த சந்தம் முழுவதும் வீழ்
தலத்தில் வந்து தன்மீது பாய்வதாகத் தோன்றித்
திட்டது. போய்த் தோன்றியது அவளுக்கு.
அவன் மூலம் சிவந்தது. அவன் கண்ணில் ஒரு
வெறுப்புக் குழி தோன்றியது. அவன் ஒரு கையை
நாரிகளின் பிடிவில் ஊன்றியபடியே மேதுவாக
எழுந்து சரோசத்தியாக உரிதப்பட்டவன் போல்
அந்த மனதனுக்குச் சாய்வாக வந்து சேர்ந்தான்.
அவளுடைய கண் பாதைய முழுவதும் அந்த
மனிதன் மீது இருந்தது. "கொ....." என்று
உறுமியான் அடித் தொண்டையோடு.

"ஆமாம், வந்ததாம்!" என்று விதம்பலகை
சிவப்பிரகாசம். அப்பொழுது அவர் உறட்டின்
வாய்நுழையாமல் சரப்போய் நெளிந்தது. மேது
வாக அவளுக்குச் சாய்வாக நெருங்கி வந்தான்.

"சிலிபு! என் மிட்டை வராதே!" என்று சிற
னின் மரத்தின். அப்பொழுது அவன் மூலம் சந்தம்
வந்தியது போல் வெறுத்துப் பங்கவையாக
இருந்தது.

"மரத்தின்! இத்தனை வருஷத்திற்குப் பின்னும்
உன்னுடைய வரவேற்பு இப்படித்தான் இருக்க
வேண்டும்!" என்று கேட்டார் சிவப்பிரகாசம்.

"வரவேற்பா....." என்று சரோ உணர்ச்சி
வந்த குழியின் மரத்தின்.

சிவப்பிரகாசத்தைச் சந்தித்ததிலும் முதலில்
மரத்திற்கு எதிர்ப்பு அளித்த தனித்து
திட்டது. அவன் பாதையில் விடும் தேர்த்தது.
"வரவேற்பா....." என்ற துணிச்சலோடு
இப்போ வந்தான்! உணர்வ வரவேற்பு! உயர்
வன், கொணர்வன்!" என்று உத்தர குரலில்.

சிவப்பிரகாசத்தின் மூலம் வரட்டை மடைத்தது.
"மரத்தின்! என்....." என்று சரோ தலங்கிய
படியே அவர் கொண் சந்தப்பொழுது மதுபடி
யின் காலம்போல் சிறந்த மரத்தின்.

"போ வேண்டியே, மரியாதையோடு! உம
வந்திரைக்காரன், கொணர்வன், பழிசார....."
என்று உணர்ச்சியின் மரத்தின் வந்தியக்குத்
சாய்வாக சிவந்தகொண்டு இவற்றைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்த போன்றிக்கு எதிர்ப்பு நிலைப்
பட வந்தே சிவந்தியும் போன்றிக்கு.

"உன் துணிச்சலோடு இந்த விட்டத்தின்
துறத்தின்! மரியாதையோடு உன் துணிச்சல்
போன்றி. ஆமாம்! உன் விட்டத்தின் வந்தியோ
அவ்வேயே திரும்பிப் போன்றி" என்று சரோ
சந்திர சேவதன் மரத்தின்.

"மரத்தின், கொஞ்சம் பொறுமையாக போன்த
துப் பாத....." என்று சிவப்பிரகாசம்.

"என் பொறுமையாக நியமிப்பதற்கு துண்டு
மேலும், என் பொறுமையாக இருந்தேன்! உன்
பொறுமையாக இருந்ததில் பாதையும் உன்
மிட்டை. பொறுமையாக பொறுமையாக இருந்ததன்
தான் உன் துணிச்சலாக கொண்டு..... உன்
துறத்தின் வந்திரைக்காரன் வந்தியை, உன்னுடைய
போன்றி கொண்டு இவ்வளவிற்கும் என்னுடைய
வந்திரைக்காரன் பாதையில் திட்டது. இத்தனை
எனக்குக்குப் பொறுமை போன்றி....." என்று
படபடப்போடு கொண்டு சிறந்தியைத் மறு
படியும் ஒரு பொறுமையாக. "தான்! அதன்
பதிகியும் உமையின் வந்திரைச் சேர்க்கென்று
உமையின் கொண்டு கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய
பாதையில் சிறந்த உமையின் ஆகியு. ஆமாம்!
என் துணிச்சலுமையின் ஆகியு. உன்னைப் பதி

வந்திரைக்காரன் திரைக் கொண்டுதான் இருக்கும்.
ஆம்! சரோவின் ஆகியு. உன்னைத் திரைத்
திரை....." என்று கொண்டு சிறந்தியைத்.

"சரோவின் ஆகியு!" என்று துடித்துக்
கொண்டு கேட்டார் சிவப்பிரகாசம்.

"ஆமாம்! சரோவின் ஆகியு. அவர்க
கொண்டிருக்கிற உணர்வத்தில் போன்றிப் இருந்து
பொறுமையோடு கட்டியவன் அதுபயிப்பதை
விட ஆகியாக மாறித் தன் வந்திரைக் குழித்தவன்
கொண்டிருக்கிற பந்தியைப் பந்தியைத் தரவே
கொண்டு! அதற்காகவே அவர்கள் போன்றித்
பாதை!" உடனே இருந்த விட்டை விட்டிப்
போன்றி. மதுபடியும் இந்த விட்டில் வந்த
எடுத்துக் கொண்டே. "என்னுன் மரத்தின்.

சிவப்பிரகாசம் சிறந்த இடத்திலேயே அவர்க
லையில் சில சமீபம் சிறந்தகொண்டிருந்தான். அவர்
மூலம் வெறுப்படைந்த அந்நிலைக் கொண்டு
புது. போன்றி மரத்திற்குமே சிவப்பிரகாசத்
திறந்திருக்கிற கொண்டிருக்கிற வந்திரைத்
அந்த அந்நிலைக் வந்திரைக்காரன் கொண்டு
வந்திரைக் சிறந்த கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
மூலம் பந்திரைக்காரன் முடியாத வந்திரைக்
அவருக்குக் கூட சிறந்த நிலைப்படி ஏற்பட்டது.

"மரத்தின், வந்திரை முடியாத! ஆமாம்,
என் இந்த இடத்தை விட்டுப் போக முடியாதது.
என் வெறுமையின் பந்திரைக்காரன் கொண்டு
வந்திரைக், அவன் என் இப்பொழுது பந்திரைக்
போன்றி. அதற்கு ஏற்பாடு செய்" என்று
சிவப்பிரகாசம் அழைத்தான் குரலில்.

"அது முடியாதது. அவன் உன் ஒரு பொறுமையின்
பந்திரை முடியாதது. அவன் குழித்தவன் இருக்கும்
போது அவன் உன் இருக்கையிலேயே உன் விட்டிப்
போன்றித் தான். அவருடைய துறத்தின் கொண்டு
விட்டான். அப்படியப்பட்ட சரோவன் வந்திரைக்
அவன் ஒருவரு கூடப் பாதை, மரியாதையோடு
கொண்டிருந்தான். உன் இந்த இடத்தை விட்டு
கொண்டு போன்றி. இவ்வளவிட்டான்." என்
ருன் மரத்தின் வந்திரைக்காரன் குரலில்.

"முடியாதது. வெறுமையின் பந்திரைக்காரன் இந்த
விட்டை விட்டு வந்திரை ஒரு அடி கூட எடுத்துக்
கொண்டிருக்கிறார்....." என்று சிவப்பிரகாசம்.

மரத்தின் பந்திரைக் வந்திரைக்கொண்டே அவன்
உற்ற வேகத்தினால். அப்பொழுது அவன் கண்
பாதையில் கொண்டு இருந்த சரோவின் கொண்டுதான்
தாண்டியவையோடு. சிவப்பிரகாசம் அவன் சில
வந்திரைக் சிறந்த அப்பொழுது போன்றி ஒரு
தடவை வந்திரைக்கொண்டு. "என் போன்றி
என் பந்திரைக்காரன் கொண்டு இந்த இடத்தை விட்டு
அவ்வேயே மாட்டோ. உன் கொண்டு வந்திரை
வந்திரை! அதற்குத் தான் பந்திரைக்காரன்!" என்று.

இந்த ஆமையின் மீதுத் துறத்தின் வந்திரைக்காரன்
இக் கொண்டுதான் போன்றிவின் கணையப்
பந்திரைக்காரன் அப்பால் தன்னையே, அவன் எதிர்ப்
பிட்டான். தன்விடையின் வெறு எதிர்ப்பில்.
கொண்டிருந்தான். அவன் போன்றிவைய கொண்டு
வந்திரைக் விட்டான் போன்றி பந்திரைக் விட்டு
அந்த அந்நிலைத் துறத்தின் துறத்தின். பாதை,
முதலில் மரத்தின் அதற்குச் சிவப்பிர
காசத்தை அதற்குத் வந்திரை முயற்சித்திரைத்
போன்றிவையத் தந்திரைக் கொண்டுமையின் சிவப்பிர
காசம் மேது துறத்தின் அதற்குத் முயற்சி
காலில் வந்திரைக் அடி பட்டிருந்தது. இருப்பினும்
எழுமையின் அதற்குக் கூடும் பாதையாக வந்திரை
வந்திரைக் கொண்டுமையின் வந்திரைத் திட்ட
விட்டான். அவன் சிறந்திரைத் கொண்டு கொண்டு

உட்கொண்டே மரத்தின் அறக்கு வந்து விட்டான். அவருக்குத் தனக்கே உரிய பிடித்துத் தள்ளிவிட்ட சிவப்பிரகாசத்தை எப்படியாவது பறி தீர்த்துக்கொண்ட வேண்டுமென்ற ஆத்திரம் மிதமித இரங்குது. ஆனால் அந்த மனிதனிடம் செல்லுவது சிவது அபாயம் என்பதை முதலில் எற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து அவன் உணர்ந்திருந்தான். இருப்பினும் அந்த மனிதனிடம் தன்னிசை போக அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. எப்படியாவது வந்தாவது அவனைப் பறி வரவிட வேண்டுமென்றதான் அவன் கீழைத் தான். "மனிதாதையாக எங்கே எழுமானி அம்மா சின் அறையை விட்டு வேண்டிய போய்விடு! போகட்டு! கொடுகாரா!" என்று உறும்தான்.

"ஏ, பிரான்! நீ மறுபடியும் இங்கே வந்து விட்டாயா! மனிதாதையாக நீ யாவது அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறாயா? எங்கே இருவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது உங்களுக்கு என்ன இங்கே வேலை?" என்று சிவப்பிரகாசம் ஆத்திரத்தடன். "எனக்கு என்ன வேலை! எனக்கு நீ என் வளவு வேலையாவது, கொடுகாரன். துரோகி, மிருகத்தை விட மட்டமானவன் என்பதெல்லாம் தெரியும் எங்கள் எழுமானியிடம் உங்களைத் தனி யாகப்போ ஏட்டுவிட்டு என் கைமா இருக்க முடியாது. என் உணக்குத் துணிக் கடப் பரப்பிட மாட்டேன். மனிதாதையாக இந்த இடத்தை விட்டுப் போய்விடு" என்று சீறினான் செங்கம்மா.

"நீ மனிதாதையாகப் போக மாட்டாயா! மனிதாதை தவறி உட்கிதாய் குர்ப்புணைக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் உனக்கு ஏற்படும்!" என்று சொன்னீர் எட்டைப் தாப்பிலிருந்து எதையோ எடுத்தார் சிவப்பிரகாசம். கணப்பொழுதியில் அவர் கையில் என்ன கிளமுள்ள கத்தி ஒன்று பளபளவென்று மின்னிவது.

மரத்தினால் செங்கம்மாவும் கெருப்பை மீதித்த வர்க்குமேயல் தடிப்புடன் நின்று கொண்டிருந்த தளர், அந்தக் கத்தியையும் சிவப்பிரகாசத்தின் பயங்கரமான முகத்தையும் பார்த்ததும் பொன்னியின் உடலை கடுங்கியது.

"ஜாக்கிரதை! உன்னுடைய அட்டைத் தொட்டி என் அளவு மாட்டேன். மனிதாதையாத் சைமையகறாக்கும் போய்விடு!" என்று செங்கம் மாமைய எச்சரித்தார் சிவப்பிரகாசம்.

ஆனால் செங்கம்மா, தான் இருந்த இடத்தை விட்டு கதறிவிட்டான்.

சிவப்பிரகாசம் எட்டென்று திரும்பி அதை வாசற்படிக்குத் செல்லமாக நிற்றும் பொன்னியைப் பார்த்து, "வேதா எங்கே இருக்கிறாள்! அவளை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வா" என்று அழைக்கிற தொனியில் உத்தரவிட்டார்.

"என்னுள் முடியாது!" என்னுள் பொன்னி தங்கிக் கொண்டு இருக்காள். இத்தகைய பழினைச் சிவப்பிரகாசம் பொன்னியிடமிருந்து எறிச் பார்க்கவில்லை. "என்ன..." என்று ஆச்சரித்தோடு அவளைப் பார்த்தார்.

"என்னுள் முடியாது என்று சொல்கிறேன்..." என்னுள் பொன்னி துருத்த வெறுப்போடு.

"அட கடவுளே! இங்கே நீங்கள் என்ன உட்கிதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! என்னுடைய பொன்னி என் பார்த்துக் கூடாது! நீங்கள் மூலமும் சேர்ந்து இங்கே ஏதோ பயங்கரமான காரியங்கொண்டால் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று அல்லா தெரென்றிருக்கிறது!" என்னுள் சிவப்பிரகாசம்.

"இங்கே ஒரு பயங்கரமான காரியமும் காண்கள் சேர்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை. நீங்கள் தான் ஏதோ பயங்கரமெல்லாம் செய்ய இங்கே வந்தாற் போலிருக்கிறது! எங்கள் எழுமானியைமார் சொல்லியதற்குள் சரி, குழுகைப் பருவத்திலேயே வேதையை விட்டு விட்டு அவளுடைய தாயாதையும் கொன்று விட்டுப்போன உங்களுக்கு அவளைப் பார்க்க" உரிமை இல்லைதான்!" என்னுள் பொன்னி.

"நாமம்... அப்படியா! சரி, அப்போ என் பெண் இந்த விட்டில் எங்கே இருக்கிறாள் என்று தேடிப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். உங்களை என்னைத் தடுக்க முடியாது. தடுத்தால் என்ன செய்யும் என் பதுதான் உங்களுக்குத் தெரியுமா! ஜாக்கிரதை! இந்தப் பரஸ்பப் போன விட்டில் ஒவ்வொரு குழியை முறுக்கையும் வாய் தோதடிக் போடுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த அறையை விட்டு அறிவேகமாக வெளியே வந்தார் சிவப்பிரகாசம். அந்தச் சமயம் அவரைத் தடுக்கும் துணிவு ஒருவருக்கும் ஏற்படவில்லை.

பொன்னி தாயாதரத்தில் விளங்கு ஒன்று மேலாறு மீது வைக்கப்பட்டிருந்தது. எழிற் புறத்தில் ஒரு அறை இருந்தது. அதன் கதவுகள் எதெதப் பட்டிருந்தன. சிவப்பிரகாசம் ஆவேசத்தோடு அந்த அறையைத் திறந்தார். தள்ளிப் போகவில்லை பாடென்று கதவு திறந்து கொண்டது. ஆனால் அந்த அறையின் இருள் குழிக்குத்தெ தனியே வேளென்றுமில்லை.

பொன்னி மரத்தின் அறை வானிலேயே நின்றுகொண்டு அச்சத்தோடு சிவப்பிரகாசத் தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"வேதா எங்கே இருக்கிறாள், கொல்லமாட்டாயா!" என்று கட்டு விழுவதுபோல் பொன்னி எழப் பார்த்துக் கேட்டார் சிவப்பிரகாசம்.

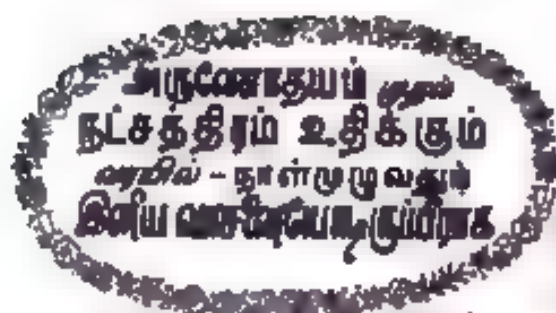
"அதை நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்!" என்னுள் பொன்னி விவாதிப்பாக. (தொடரும்.)



"என்ன உம்பவுடா, என்? உங்களுடைய பார்த்துக்க தான் எத்தனை நடையை நடக்கிறது, சொன்னுங்க! இப்படியாவது தடுக்கிறீர்களா, இங்கேயா?"

"இந்த மரம் திரியமாகக் கொடுத்துவிடுகிறேன், போங்க!"

"அது சரி. என் வளக்கு வந்தாது மருத்து இருந்தான் கொடுங்கன். வலியாவது போகட்டும்!"



ட. பி. பவுடர்

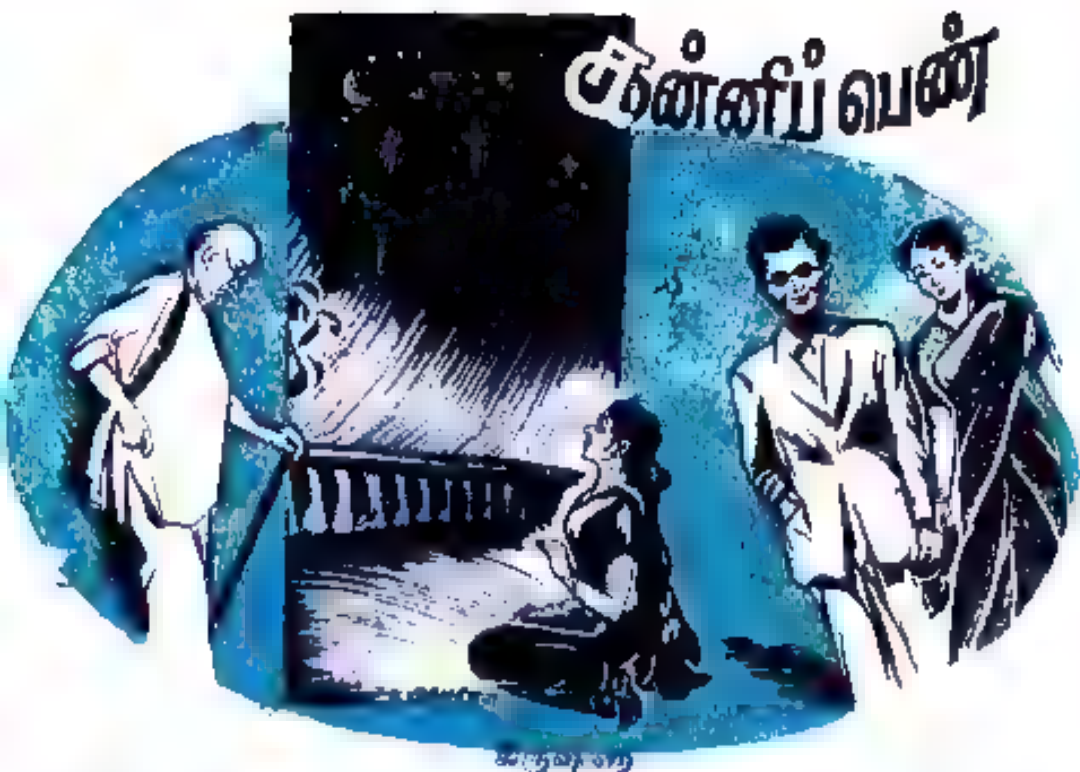
ப ள ப ள
வேண்டு ஜோலிக்கும்
புதுமைக்கு காஷ்மீர் பூக்கே
பாங்கம் பவுடரை உங்கள்
மேல் தாறாளமாகத் தூவுங்கள்.
அது அதிகக் கசியை உறிஞ்சுகிறது... எரிச்சலையும்
அறிப்பையும் அடங்கச் செய்கிறது... உங்களைக்
குளிமையுடனும் இனிய வாசனையுடனுப், நாள்
முழுவதும் புதுமையுடனும் இருக்கச் செய்கிறது.

காஷ்மீர் பூக்கே

மாஸிடர்கள் விரும்பும் பரிமாணத்துடன்

1200 சித்திரம் காஷ்மீர் பூக்கே காஷ்மீர் பூக்கே காஷ்மீர் பூக்கே

கேள்விப் பெண்



கருவுற்ற

பிரேமாவிற்கும் எனக்கும் ஒரே வயது. ஒரே வகுப்பில் கல்வி பயின்று வந்தோம். ஒரே சமயத்தில்தான் சாப்பிடுவோம்; ஒரே சமயத்தில்தான் விளையாடுவோம்; படிப்போம்! எய்யாக, ஒரே சமயத்தில்தான், எங்களுக்குள் உய்வளவு ஒற்றுமை!

பிரேமா பச்சைப் பாவாடை உடுத்திக் கொண்ட அன்று ஈழமும் பச்சைப் பாவாடை தான் உடுத்திக் கொண்டேன். அவன் இரட்டைப் பின்னல் பின்னிக்கொண்டால் ஈழமும் இரட்டைப் பின்னல் பின்னிக் கொண்டேன். ஆனால்.....எங்கள் இவ்வளவு ஒற்றுமையாய் இருந்தும் ஒரே விட்டில் குடியிருக்க வில்லை. ஏனென்றாய் எங்கள் இருவரும் ஒரே குடும்பத்தில் பிறக்கவில்லை.

பிரேமா என்னுடைய ஆபீசமான தொழி. அவன் தந்தை பரம்பரைப் பணக்காரர். அத்துடன் போஸ்டல் சூப்பிரண்டென்ட் உத்தியோகம் வேறு. அவருக்கு ஈழ பிள்ளை குழக்கப்புகும், ஒரே பெண்ணைப் பிறப்பு கண்ணின் கருமணியென வளர்ந்து வந்தான். என் அப்பாவும் ஏறக்குறைய, அதாவது மத்திய பணக்காரர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆயுவது பெண்ணுயிர்ப் பின்னிடம் எவ்வளவு அன்புடன் இருக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவில் என் பெற்றோர்கள் என்னிடம் பிரியமாகத்தான் இருந்தனர்.

பிரேமாவும் ஈழமும் ஒரே கருவுற்றில் என், என், என், என். பாஸ் செய்தோம். எங்கள் இருவர் மூன்றும் விவாக வயது விரித்து 'வரன்' பிடிக்க முயன்றனர் எங்கள் பெற்றோர்கள்-இது இயல்புதானே?

பிரேமாவும் ஈழமும் உள்ளத்தில் எத்தனை ஒற்றுமையா யிருந்தாலும்கூட, உருவத்தில் எவ்வளவோ வேற்றுமையாகத் தானிருந்தோம். பிரேமா கல்ல சிறம்; நான் அதற்கு ரோ எதிரிடை. அவன் செம்பொன் மிக்கிரகம்; நான் கரும்பொன் பொன்மை. துள்ளும் கொடியுடல், துள்ளும் மீன் விழி, கருங்கடலின் கருள் அலைகள் போன்ற கந்தல் எல்லாம் அவனிடம் இருந்தன.

என்னிடமோ இடகாத்தலமான சரீரம் ஒன்று மட்டும் தான் இருந்தது. ஆகவே, வந்த வாய்க்கொண்டவராய் என்னைத் தட்டிக் கழித்ததுமன்றி 'இந்தப் பெண்ணுக்கு வரன் வேறு தேடுகிறேன்!' என்று என் அப்பா அவர்கேலி வேறு செய்தன்.

பிரேமாவின் விஷயம் அப்படியல்ல. அவனுக்கென்றே பிறந்திருப்பவன் போல வந்து விட்டான் ஒரு வடிவாகம். அனர்த்தம் என்ற பெயருடன்.

பிரேமாவும் ஈழமும் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோழுது பிள்ளைகள் எங்களைக் கேலி செய்யார்கள், "ஜோடிசைப் பாரு, ஜோடிசைய! காக்கையெம் எறையிச்சை பழைய பொன்!" என்று.

இன்று எதுவிரிச்சை பழம் சரியாய் கையில் மய்க்கைகளால்ப் போய்ச் செரப்போகிறது.

ஆனால் இந்தக் காக்கையின் கதி?

பிரேமாவின் விவாகம் அமர்க்களமாக நடந்தேறியது.

கலை விதத்திலும் ஒற்றுமையாக இருந்த எங்கள் விவாகம் மட்டும் ஒன் ஒரே சமயத்தில் ஈடைபெறவில்லையோ, தெரியவில்லை?

“ஈ ஏன் கறுப்பாகப் பிரிந்தாய்?” என்றது என் மனம். உண்மையால்! நான் கறுப்பாகப் பிரிந்தது குற்றம்தான். ஆனால் நான் அன் தனைப் போன்ற புருஷன் தான் வேண்டும் என்று விரும்பவில்லையே! என்னைப் போலக் கறுப்பாய் இருப்பவன் எனக்குக் கணவனாய் வந்து வாய்த்தால் கூடப் போதும்! என்னை விடக் கறுப்பாக இருப்பவன் கூட அல்லவா என்னை வெறுத்தான்!

அதுதான் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

★

தெற்கன் விட்டு மாடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். மீட்டும் தாரகைகள் என்னை நோக்கிக் கேலி செய்தன.

மனமவரின் மொக்கு அழிந்து, அதில் சித்திரம் யெனும் வண்டு சிங்காரம் செய்யும் பருவமல்லவா?

எண்ணற்ற சித்திரம் வண்டுகள் என் மன மறை மொய்த்தன. அவற்றுக்கு என் கறுப்பு சிறம் பிடித்திருந்தது போதும்!

அனத்தனைப் போன்ற அழகன் எனக்குக் கிடைக்க மாட்டான் தான்! அதற்கு என் வளவோ தவறியற்றி யிருக்க வேண்டும். என்ன இருந்தாலும் என் தோழி பிரேமா பாக்கியசாலிதான்!

கார்க்காலக் கருமுகிகள் வானத்தில் வளைவு வளைவாகத் தோன்றுமே, அதுதப் போன்ற

வளைவு வளைவான கிராப்பு. அறிவை விளக்கும் பரந்த நெற்றி. அழகை உறுதிப்படுத்தும் நெறுப்போன்ற அடர்த்தியுள்ள புருவம். இரு கண்களுக்கும் கடுவியிருந்தே எடுப்பாக நிற்கின்ற தோன்றும் காசி. உறுதியான குணத்தைக் காட்டும் மெல்லிய உதடுகள். சற்றே நீண்ட மூகம். அதில் சதா தவழும் புன்னகை. இதுதான் பிரேமாவின் கணவன் அனத்தனின் முகமண்டலம். சீ! இது என்ன கிரிஸ்பு! அனத்தன் யார்? நான் யார்?

“சாத்தா! என்ன பிரமாதமான யோசனை யில் ஆழ்ந்திருக்கிறாய்?” என்று கேட்ட படியே என்னருகில் வந்து சின்னும் பிரேமா. அவளைக் கண்டதும் திடுக்கிட்ட நான் எப் படியோ சமாளித்துக் கொண்டேன்.

“சாத்து!...நான் ஊருக்குப் போகப் போகிறேன். என்னை அழைத்துக் கொண்டு போக அவர் வந்து விட்டார். நான் இந் தேரம் நான் ரயிலில்.....”

அவளுக்கும் அழகை வந்துவிட்டது. எதற் காக? என்னை விட்டுப் பிரிவதற்கா?

“சீ! அசட்டுப் பெண்ணே! அழாதே! சந்தோஷமாகப் போய் வா! அடுத்த தடவை இங்கே வரும்பொழுது நீங்கள் மூன்று பேராக...” என்று ஆரம்பித்தேன்.

“பேர, சாத்து! நீ கூட இப்படி யெல்லாம் பேசினால்.....” என்று முகத்தை ஆவிரம் கோணல் படுத்திக் கொண்டான் பிரேமா. நானத்தில் ஐனித்த அந்தக் கோணல்கள் கூட அவன் முகத்திற்கு ஒரு அலாதிவான கவர்ச்சியை அளித்தன. ஆனந்தம் அவன் வதனத்தில் சூழியிவிட்டுக் கொண்டளித்தது.

மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கிய நான் பிரே மாவுக்கு வெற்றிலைச் சேவலுடன் என் அன் பளிப்பாக நிறிய தந்தப் பெட்டி ஒன்றையும் அளித்து வழியனுப்பினேன்.

★

பிரேமா புக்கம் போய் ஆண்டுகள் மூன்று உருண்டோடி விட்டன. அன்று மாலை மூன்று மணிக்கு “மீனாட்சி! மீனாட்சி!” என்று அழைத்துக் கொண்டே என் தந்தை வேகு பரபரப்புடன் விட்டினுள் நுழைந்தார்.

“என்ன காரியம் தட்டுக்கெட்டுத் தலை போகிறது? பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் செய்து பழாய்ப் போகிறதா? எதற்காக இப்படிக் கூச்சம் போடுகிறீர்கள்?” என்று அடுக்கறியிலிருந்தபடியே அகவாசியமாகப் பதிலளித்தான் என் தாயார்.

“நீனுமாகக் கல்யாணம்தானடி! நம் சாத்துவை ஒருவர் இன்னும் ஒரு மணி நேரத் திற்குள் பார்த்து வரப் போகிறார். உம்! சித்திரம் எல்லா ஏற்பாடுகளும் ஆகட்டும்! என்னமோ பெண் கறுப்பாய் இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்கிறார். அதிர்ஷ்டமும் தெய்வ சங்கற்பமும் சேர்ந்து விட்டால்.....உம்! பிரார்த்தம் எப்படினோ?” என்று கூறி ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு விட்டார் அப்பா.



டாக்டர் (சலசலப்புடன்):—உங்கல் உடம்பு சொல்ற வரதந்தைவிட மோசமாகி விட்டதே! தான் சொன் யோலோ. அதன்படி நடத்தீர்களா?

நோயாளி:—ஆகா!

டாக்டர்:—பத்து கெரெட்டுக்கு மேல் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னேனே! அதன்படி நடத்தீர்களா?

நோயாளி:—ஆமாம், டாக்டர்! நீங்கள் சொன்னபடியே தினம் பத்து கெரெட் பிடித்து வதுகிறேன். மூன்றாக என்னுள் சிகரெட் பழக் கமே கிடையாது, ஸார்!

அம்மா! பரபரப்புடன் காரியங்களைக் கவனிக்கலானான். என்னைப் பார்க்க வரும் மரப்பின்னங்களுக்கு டிபன் செய்து செய்து தான் அவனுடைய கரங்களுக்கு சல்ல பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே!

நான் கூட அவங்கரித்துக் கொள்ள வேண்டுமா? எதற்காக அவங்கரித்துக் கொள்ள வேண்டும்? அவங்காரமே வேண்டியதில்லை. என்னிடம் உள்ள லக்ஷணமோ அவ்வாறானதோ என்னை விட்டு எங்கும் ஓடியிடப் போவதில்லை. பின் எதற்கு விண் பிசயானா? — இப்படிப் பல சித்திகள் என் மனத் தழுவலாக.

ஆகவே, சலவை செய்யப்பட்ட ஓர் சாதாரணப் புடவைவையும் பொறுக்கி யெடுத்த சில ஆபரணங்களையும் மட்டும் அணிந்து கொண்டு நான் வந்தவர் மூன் ஆறுதானேன்.

அவர் என்னை கங்குலப் பார்க்கிறார் என்பதை என் சரீரத்தின் துடிப்பு அறிவித்தது. மெய்வக்குணரிந்த தலைமை மிமித்தி நானும் அவரைப் பார்த்தேன்.

ஆ! இதென்ன? இவர் வாலிபரா? இல்லை! இல்லை! வாலிபர் இருக்க வேண்டிய லதானத்தில் ஒரு வயோதிகர் இருந்தார். வயது ஐம்பது ஊட்டியாய் இருக்கும். என்னைப் பார்க்க வந்த மரப்பின்னங்களிலும் இவர் ஐம்பதாவது ஆராயலாக இருக்கலாம்.

தம் வயதான மனதப்பதற்காக அவர் அவங்காரக் கலையில் மூலிகக் குளித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார் என்பது நன்றே தெரிந்தது.

தம் சம்மதத்தை அப்பாவிடம் தெரிவித்து விட்டு வெளியேறினார் அந்தக் கிழட்டு மரப்பின்னம்.

என்னுள்ளத்தில் பொங்கிய உணர்ச்சிகளை எப்படி, வர்ணிப்பது? உணர்ச்சிப் போராட்டத்துக்கிடையே, அனர்த்தனின் இப்பொழுதும் ஏனோ என் மனக் கண்ணின் ஒரு குறையுடனாக சிட்டு மனதாற்றது. ஆகவே, என்ன ஆனதும் சரி! இந்தக் கெத்தை நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை, இதுவரை யிலும் வந்த வரல்களையெல்லாம் என்னைத் தட்டிக் கழித்தனர். இப்பொழுது நான் மரப் பின்னையைத் தட்டிக் கழிக்கிறேன் என்று உறுதி செய்து கொண்டேன்.

எனக்கு எங்கிருந்து அவ்வளவு துணிச்சல் வந்ததோ, தெரியவில்லை!

பெயராளையும் பேணுவையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தேன்.

அப்பாந்த ஐயா!

என்னைத் தவறாகத்தான் விடித்து விட்டதென்று அப்பாவிடம் சொன்னேன். நான் உறுப்பிதான். ஆனால் என் உடம் மட்டுந்தான் உறுப்பி யோழிய உணர்வு வெண்மையானது என்பதைத் தங்கள் என் புரிந்து கொள்ளவில்லை? அந்த வெண்மையான உணர்வதின் தவறான மிமிட்டு உருவம் நான் எப்படிப் பறித்துக் கொண்டேன்? நான் இவ்விற்ப் வெளிப்படை யாக எழுதுவதாக வந்ததற்குள்! எனக்கு உங்களை...என்? ஒரு அகாலமே கல்யாணம் செய்து கொள்ள இஷ்டமில்லை. தவறு செய்து விளக்கவும். என் அப்பாவித்தப் பெண் பிடிக்கவில்லை என்று ஒரு



புக்கட்டு கொடுப்பவர்:— ஏய், யாரப்பா அது? ஏன் இத்தமாதிரி மேனே ஏறி புக்கட்டு வாய்க்கிறாய்? உடம்பின் நிமிர் ஏறிவிடுக்கிறதா?

புக்கட்டு வாய்க்குபவர்:—ஓ! நாயகம் இங்கங்க, சினிமாவிலே புக்கட்டு வாய்க்கி வாய்க்கிப் பழக்கமாகப் போகக்கூட.

வரி எழுதிப் போட்டு விடுங்கள். என் வாழ்வை வினாடிப் பாழ் படுத்தாதீர்கள்! நான் எப்படி யாவது சிவந்ததுக் கொண்டேன்.

இப்படிக்கு.

சாத்தா

இவ்வாறு எழுதி உடனேயே தபாலிலும் சேத்து விட்டேன். நான் செய்த காரியம் சரியா தப்பா என்று கூடச் சிந்திக்கவில்லை.

*

ஒரு வாரம் சென்றது. அப்பா மட்டும் 'கடிதம் வரவில்லையே, கடிதம் வரவில்லையே!' என்று வாரதாக்கும் உன்னுக்குமாக ஈடாயாய் நடந்து கொண்டிருந்தார்.

"ஸ்ரீமதி சாத்தா!" என்று கூ.வி.க் கொண்டே ஒரு கவரை விட்டெறிந்துவிட்டுச் சென்றான் தபால்காரன்.

பிரேமாவின் கடிதமோ யிருக்கவாம் என்று என்னி ஆவதுடன் ஓடிப்போய் அதைக் கைவில எடுத்தேன். மேல் விராசம் முற்றிலும் புதிய கைவெழுத்தாக இருந்தது.

என் அறங்குள்ளச் சென்று கதவத்தை தாளிட்டுக் கொண்டு கடிதத்தைப் படிக்கலானேன்.

சாத்தாவுக்கு,

உன் கடிதம் கிடைத்தது. மிகவும் சந்தோஷம். ஓர் பேரீய பாதகம் செய்ய இருந்த என்னைத் தடுத்த மையத்தின் கார்ப்பாத்தினும், உங்களைப்போன்ற பேத்திகள் படைத்த நான் உன்னை மனைவியாகக் கொள்ள முன் வந்தது மரபுமே பாதகம். அத்தகுப் பிரேம சித்திராகத் தடுத்த பதமட்டின் ஒரு வாரத்திற்குள் வந்துகிறேன். — பிரேமன் சகீர்த.

இதென்ன! கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப் படுகிறதே! ஒன்றும் புரியவில்லையே! 'தகுந்த ஏற்பாடு' என்றும் அதன் அர்த்தம் என்ன?

குழம்பித் தவித்தது என் உன்சம். மறுபடி யும் அவர் வருகிறாரோ! அவர் முகத்தில் இனிமல் எம் எப்படி விழிப்பது?

★

விடீசனில் ஒரு புது மாடம் கார் வந்து விட் றது. அதனுள்ளிருந்து இருவர் இறங்கினர். ஒருவர் அவர்தான். ஆடை அலங்காரத் தைப் பார்த்தாலே புரிவதா?

மற்றவர்?...அனர்த்தம் அவ்வவா! அனர்தன் என் இவருடன் வருகிறார்?

நான் யோசனையில் ஆழ்ந்தேன். "குழப் தாய்! இப்படி வர, அம்மா!" என்று என் தந்தை அன்பொழுது என்னை அழைத்தார், நான் எவ்வப்போதும் போலிச் சொன்று இரு வரையும் எம்மளவீத்து எழுந்தேன்.

"அப்படியே உட்காரு, அம்மா! கூச்சப் படாதே!" என்று என்னை நோக்கித் தழு தழுத்த குரலில் கூறினார் கோபால சாமி.

"இவன் யார் தெரியுமோ! இவன் தான் என் தந்தை பிள்ளை. அனர்த்தநாராயணன் என்று பெயர். எல்ல வகுமானும், வையகி ன்ளரும் கிமிர்ந்து பார்த்து உனக்குப் பிடித் திருகா என்று சொல், அம்மா! மூத்த தாயம் தவறிப் போய் ஒரு வருஷம்....." என்றார்.

ஆ! என்ன! பிரேமா இற்று விட்டாளா? அதற்கு மேல் அவர் சொன்னவைகள் என் காதில் விணைந்துக்குள் இருந்து ஒலிப்பது போலக் கேட்டன. தலை நெடுநெற்றத்து. உடல் படபடத்தது. இருந்தும் நினைவை இழக்காமல் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டேன்.

"ஃ இவனியே கல்யாணம் பண்ணிக் கொள், அம்மா! இவனுடைய மூத்த சம் சாரம் எல்ல அழகாக சிகப்பாகத்தான் இருந்

தான். ஆனால் பயல்? நான் கினைத்த குற்றம். திறுப்பு பிராயச்சித்தமாக அனர்த்தனியே உனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கத் தீர் மானித்து விட்டேன். அவனுக்குப் பூரண சம்மதம். உன் சம்மதந்தான் பாக்கி!" என்று கூறிக்கொண்டே போனார் மெயர்.

என் மனம் துள்ளி யெழுந்தது. அனர்த்தம் இனி என் புருஷன்! ஆம்! நான் 'உம்' என்று சொல்வதென்பதுதான். உடனடியே அனர்த்தன் என் புருஷனுடிக் கிடுவான்! ஆனால் அந்த என்னும் கண நேரத்திற்குத்தான்! அடுத்த கணமே, என் மனக் கண் மூடிப், பிரேமா என்னுள் வடிவம் வந்து நின்றாள். அவளுடைய அந்தப் பழைய கடிதம்!.....

எனக்குப் போய் அருவது மாதத்தில் வந்த அவளுடைய அந்த ஓரே கடிதம்!.....

"சாத்து!....."

என் மனமெங்குது துலகிப்பதென்றால் கவர யில்லை. மிகத்துவதென்றால் போல்கன்கள். அவர்கள் விஷத்தாக்குச் சொன்னம். போன், கிணையான கத்தியாக மாற்றும் அபூதத்தை அதுக்கொண்டிருந்தார்! அநேகமாகத்தான் அனர்த்தன்.

சாழ்வுகள் மூழ்கொட என்னுள் என்னுளேன். ஆனால் அங்கே எனக்குப் பூரணமாகச் சாத்துக் கிடத்தது. நான் உனக்குக் கடிதம் எழுதுவது நேரித்தார்க்குட என்னைக் கொங்கென்று கிடு வார் அனர்த்த. மொத்தத்தில் நான் ஒரு கூறி. சாத்து! நீ யாகியோவா! கிணை பத்தத்திற்குப் பட்டாதவன். கெத்திர மதுவி. கண்ணெதிரில் மனமெனின் போன்ற புருஷனை வைத்துக்கொள் ளுருந்தும், அவனை அடைவது கொடுத்தவைக் காத அபாக்கியவதி நான். தவறுசெய்து எனக்குத் தீமையும் கடிதம் எழுதி என்னைத் துன்புறுத் தாதே! இதுமே என் குதக் கடிதம்! என் கடைசிக் கடிதமும் உட....."

பிரேமா என்னுள்ளத்தில் அலறினாள்.

"சாத்து! ஃ கல்யாணம் செய்து கொள் ளாதே! அதிலும் இந்த அனர்த்தனை கல்யா ணம் செய்து கொள்ளாதே! அதற்கு இந்தத் தீமையான மேல்! சாத்து. புத்தி யிருந்தால் பிழைத்துக் கொள்! உன் வாழ்வை நியே பாழ்படுத்திக் கொள்ளாதே!"

பிரேமாவின் உருவம் மறைந்தது.

என்னினரத் துடைத்துக்கொண்டு கம்பீர மாக எழுந்து நின்றேன்.

"அப்பா! எனக்கு வயதோ இருபத் தைத்துக்கு மேலாகி விட்டது. இதுவரை யிலும் விவாக மாகாமிற்குத் தனக்கு இனி யும் அங்கிதமே வாழ்க்கை கடத்துவதில் ஒரு விதமான கஷ்டமும் ஏற்படாது. இவர்களில் ஒருவரையும் நான் கல்யாணம் செய்துகொள் ளப் போவதில்லை. என்னிப் பெண்ணாகியே என் காலம் முடியட்டும்!" என்று நான் தீர் மானமான குரலில் சொன்னேன்.

என் உடல் வேட வெடுத்தது. என் அகலக்குள் துழைந்து கதையைப் படசென்று தாளிட்டு விட்டுப் பிரேமாவின் பதத்தில் முன்பு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தவர்க்கு குதுங்க அழுதேன்.

வெளியே கார் புறப்பட்டு விட்டதற்கு அறிகுறியாக 'நாரன்' சத்தம் கேட்டது.



"தம்ம வயதுக்குப் பட்டனாத் தீமே தத்தி ஆபீஸிலே வேலையாடி விடுக்கிறது!"

"சொம்ப தந்தையிப் பேசுக்க! ஆபத்து என்று தத்தி கொடுத்தால் 'டக்' என்று அயனுக்குக் கிடைத்து விடும் பாகுக்கள்!"

தி யுனைடெட்

கமர்ஷியல் பாங்க் லீட்.

கல்கத்தா

*

அங்கோரம் பெற்ற

மூலதனம் ... ரூ. 8 கோடி.

வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ... ரூ. 4 கோடி.

செலுத்தப்பட்ட

மூலதனம் ... ரூ. 2 கோடி.

கிளர்க் சிபி ... ரூ. 67 லட்சம்

*

போர்ட் ஆப் டைரக்டர்கள்:

ஜி. டி. பிரீஸா (சேர்மன்)

எல்.வீ. பிரபாத் கோயங்கா
வைக் சேர்மன்

ரமன்லால் ஜி. சர்வா
வைக் சேர்மன்

அனந்த சாஸ் வா

வைத்தாஜ் ஜனா

கோபிந்த்லால் பங்கர்

P. D. நய்யம் சேர்மன்

ராமேஷ்வர்லால் தோபாலி

மகாதேவ் L. தனுரை

மதன்மோகன் R. குபா

மோகன்லால் L. ஸர்

மோதிலால் தயீர்லா

நய்யம்சந்திர மபத்லால்

ஜெனரல் மானேஜர்:

B. T. தாகூர்

*

இந்தியா, பர்மா, பாபிஸ்தான், மலேயா முதலிய தேசங்களின் முக்கிய பட்டணங்களிலும் கிளாக்களிலும் கிளை ஆபீஸ்களோடும், உலகம் பூராவும் ஏஜன்ஸீஸ்தாபனங்களுடன் கூடிய கமது பங்குச் சலுகிதமரண பங்குச் சலுகியுடனையும் முற்றிலும் திறமைவாகச் சேவை செய்யுமாறு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

புதிய கலைமகள் வெளியீடுகள்

இரு மனம் விசு ரூ. 4 0

வி. ஸ. காண்டேகர்

எ. டி. டி. மொழிபெயர்ப்பு

மனிதன் உடலின்மீது அன்பு கொள் கிறான். உன்னை மட்டும்தான் மீது அன்பு கொள்கிறது. இந்த இரண் டுக்கும் விவரம் மோதலே இந்த உலகம் விளக்கும்.

நிழலும் ஒளியும் விசு ரூ. 4 0

வி. சாஸ்திரி அம்மாள்

நிழலும் ஒளியும் மோதல் துன்பமும் இன்பமும் கலந்த குடும்ப வாழ்க்கை வைத் தந்ததுமாதிரி படம் பிடித்துக் காட்டும் சிறந்த காவல். 1949-ஆம் வருஷம் 'கார்ப்பாஸாசரி' அம்மர் பரிசைப் பெற்ற காவல்.

பைரவி விசு ரூ. 4 0

சாத்திர சட்டர்ஜி

மொழிமயின் எல்லையில் சிந்து, துஷிணகோர் செறிதும்பொருட்படுத்தாது மொழிமயின் தூய உதறிவை சிவகாட்டும் திரப் மொழிமயின் காதல் சித்திரிக்கும் காவல்.

கன்னியின் கனவு விசு ரூ. 2 4

கனம் க. சந்திரனம்

சமூக வாழ்க்கையைப் பல கோணங் களில் சிந்து பார்த்து, பல பிரச்சினைகளைச் சிறு கதைகளாகச் சொற் சொற், பல்வேறு கதைகளை ஏழும் பும் 20 கதைகள் இதில் உள்ளன.

மோகிவி விசு ரூ. 2 0

ந. பிச்சையுத்திரி

காவியச் சுவை, கற்பனை வளம், கதைப் பேரக்குடல் செல்லும் அழகம் வர்ணனைகள் எல்லாம் சிறந்த 18 அழகிய சிறு கதைகள் அடங்கிய தொகுதி.

கூட்டுக்கு வெளியே விசு ரூ. 1 4

வி. ஸ. காண்டேகர்

எ. டி. டி. மொழிபெயர்ப்பு

(தொடர்பு பதிப்பு)

எல்லாம் இன்பக்கதை சிறந்த கதை கள். உலகமெங்கும் உருவகங்களும் புனைந்து செல்லும் இனிமையான கதைகள்.

கிரக விவரப்படிவத்துடன் கிளாக்களிலும்

மாமேஜர், கலைமகள் காரியாலயம்

பலிசாப்பூர்

22

சென்னை-4



லிப்டன்ஸ்

ஹிமாலயன்
கோல்டன் டஸ்ட்
டீ

'சிறந்த
தங்க நிற
பானம்'

Srinanya

7DX-31 TM



61 "இருபத்து சொயி சொயி,
இப்படி ஒரு மகாபயித் சொயித்
வந்து விட்டேனே! அதற்கு
என்ன தந்தை சொன்னான்?"
என்று அங்கவாழ்த்துச் சொன்
டார் (நினை!) அங்கவர்.

இருந்த மாலையில் சென்னையில் இருந்த அந்த வார்த்தையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு வந்தது. அந்த வார்த்தை தப்பிப் பிழைத்தது.

கூடத்தில் மதுபகவும், பேச்சுத்
தொடங்க ஆரம்பித்தது.

“பாறாத் தோளில் ஏதாவது பாயி,
குடிமணி! வயதும் பெண்கள் காலம்
கடத்தியே குழுவும் குழந்தையுமாக
இருந்து பார்த்திருக்கிறேன். உன்
பிள்ளை கெட்டுத்து கைத்தத்து அக்
காலத்தான்! ஏன், உன் மருமகன்
சிப்பி கட்டிக்க உபதேச!” —
விட்டு அவிதமுத அம்மனின் கு

“ஆகவே, பரமசிவ மட்டும் எந்தத்தையும் புறிராத என்ற பித்தத்தம் கோவல் விருவர். என்மையோ, என் செய்த பாயம்! என்மையத் தியே கோவ, செய்தவியைப் பார்த்து கோவியிட குலையக் கோருதற் றவர்க்கென்று என்மையம் ஆகி வருவான் என்று ஆதல் இப்படியே மனதா ளாயினே இத்தக விருவாயினோ என்மையம்”

“ஆமாம், குதமணி, வாச் சண்ட! பிறகு எத்த வம்சவாரு அப்படி பிசுரிதம் அந்த வாச் என்ன செல்லாமல்?”

“வினாவுக்கு அப்படி என்று சொல்வதற்கில்லை. இதை உடல் நிறைந்ததன்மையால் இரண்டு பேரும் புகையை போல் குழைவதால் போதும் சொல்லும் இப்படியோ!” என்று பேருக்குக் கிட்டிக் (சமீபம்) அலகார்.

"தெய்வம் குற்றமோ, சாவுகோ? தெய்வ
சாத்தி சதையது செய்யல் சொல்லுதலானோ..."

“அதற்கு குறையும் அவைகளிலும், அவையும் அவற்றும் போன்ற வேலில், குறும் விடைவாது. குறும் பாதவிலும், எவ்வெவ்வோர் தகுதிகளும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன? சென்று அவற்றை விட வேறும் என்று ஆகா. அதற்குப் பெற்றிருக்கின்ற அவை பரிசாக விட நீராது? அவை சிறப்பாக வேண்டும்” என்று சொல்லும்போது குறும்பின் அம்மாதிரி குறும் வம்பிலாது.

"சம்பந்திகளாய் என்? அநாதைகுதிரை
அநாதை வீட்டை என்? அநாதைக்கு மட்டும்
ஆதர இய்யாமனா இருக்கும்! தோன் சொன்ன
அவனை அழித்துக் கொண்டு வரணும்" என்று
விடைபெற்றுக் கொண்டார் அந்நேரம் அந்தவர்.

இதில் சம்பந்தமானவர் செட்டில் சென் டிரைத் மாவட்டத்திலுள்ள இராமபெருமேடு என்ற ஊரில் பிறந்தவர். தன் ஊரில் இருந்தவர்களை மத மறையா! விடாமல் விடாமல் காப்பாற்ற.

நீளுதல் குடும்ப அம்சத்தில் முடிபெறும். சிறு வயதில் தந்தையார் இழந்தவர். மகாராஜ சொத்தும், சொந்த வீடு ஒன்றும் இருந்தன. தனது சொந்தத்தில் சொந்தம் சம்பளம் உண்டு. இவை மீது கைத்தொட்டு செலவீடு அடுத்ததும் தென்பாது. ப. ஏ. ஏ. மகாராஜின் கைத்தொட்டு ஒன்றாகும்.



கொண்டு வந்தால் அங்கு தங்கித்தான். உன்
குடும்பமே உத்தரோபகாரம் இருந்தது.

அவர்களுள் பெண் ஒருமேல் எந்தப் பரிசு வழங்கப்படாது. இவ் பணத்தையும் 'புகள்' என்று அழைக்கிறார்கள். ஆனால் அவை பணத்திற்கு அளவென்பதில்லை. அல்ல. எட்டுப்பைசை; மீட்டர் வரத்தொடங்கும். அதே வரத்துப் போக்குக்கு அந்த மீட்டரைச் சந்தர்ப்பம் தருகிற வந்தான்.

அவ்வாறு பேசுவதற்கு இரண்டு மூன்று மணி நேரம் போய் பார்த்து வந்திருந்த மாண்புமிகு உறுதி உறுதி அவர் தயாராகவே இருந்தார்.

புலவர் பதினெட்டுவதில் சம்பந்தம் இல்லை என்பது, அவரது மூத்த மகனாக "மாண" என்பது மரபு. அவருக்குப் பின் தருவது இவ்வுரையைப் புகழும் சென்னை தலைநகர வாழ்வு மென்மையானது இவ்வுரையை

சத்தாபிசா கட்டப்பட்டிருக்கின்ற சூரிய இரண்டாயிரத்தையும் மரையில் இருமாதத்தில் குடி செலவிடத் தயாராக இருந்தார் அவர் கருத்து. ஆனால் பரந்தவரீட்டில் சேர்ந்த மயங்காவில் பெருமூலம் ஐயாயிரத்திற்கு குறைவாகவே எதிர்பார்த்தவர். மத்தியேயா (மீட்டர் மயங்காவில்)

கடைசியில் சஞ்சாரமும் பற்றிக் கேள்விப் படுத்திருக்கிறீர்கள். கேள்வி: அங்குக்கு நமது செலவை உங்கள் எங்கள்பதையே, ஏதாவது பதையே செலவிட்டு அங்கு மனம் இனிமேல் விட்டது. செலவிடப் பார்த்தாயிடுவதுக்குச் செல்லும். செலவிடப் பார்த்தபடியே பிடித்த விட்டது. மாரித மோர் செல்லுமாம். அங்கு குடித்திடுவது செலவிடும் அங்குபதையே உங்கலும், பதையே எடுத்து, அங்கு வசிக்கிறது விட்டது. ஒரு வசதி வசதி மனம் மனமில்லா சஞ்சாரமும் உங்கலுமாயிடுவது.

எனக்கு நடுமப்பத்தி நூலிதது. உதகமலிக் கோடு கமக்கு உன்னாவை எப்பதனும் அலகிட னிகுத்த அன்பும், ஆதாயம் காட்டினும் அலகும், மலம் போக தாக்குத் தைவம் காட்டத்தாய், மலையிலும் எகலுபற்ற மலித்தி அடைத்தாய், நுதல் குதலித் மலையார் என்ற 'மோதல'யில் குகமன் அம்மன் சற்றுப் 'பிசு'வானே நாய் அலகிடம் உட்குதிசைந்தான். எலிநும் மலம் மின் அடிக் குகிலகன் உட்குததாயும், பரிசும பிசுவுத் அலகன் தோண்டும் கடுமையான மலையாலகை உலகிலித்த ிட்டான்.

தானே! அவனாக உயிர் செல்லாமல் ஒரு சை
யைக்குக்கூடப் போக மாட்டான்.

"அவனுக்கு என்ன, பித்திரை ருட்டியா!
அவன்சொந்தமான பிள்ளை செய்து கொண்டு புத்த
தம்பிதான்போனால் கெடும்பி விடுகிறான். குழந்தை
இவ்வப்போதும் வந்ததும் இருக்கிறதா, பாடி"
என்று தன் காதலன் சிவரேயரிக்கு சொல்லுவதை
அவன் அவனாகவே இப்போது, அதை மனத்தில்
வைத்துக்கொண்டு, மறுமுறை தன் கணவர்
கைமுகப்போது வர மறுத்து விடுவான். "வாரி
தாதுபேர் அப்படித்தான் பொருளும் படுவார்கள்.
அவர்களுக்கு விட்டும் குழந்தைகள் உபத்திரவம்.
ஒருடியாகச் சிவரேயரிக்குப் போக முடியவில்லை
என்ற வருத்தம் வரக்கு வாரிக்குக் குழந்தை
பிறந்துவிட்டால் போக முடியுமா என்ன.....!"
என்று அப்படியாவது சமாதானப் படுத்தி அவரை
அழைத்துச் சென்று விடுவான்.

சூதமாரி அம்மனுக்குக் கால வரத்தில்
போக வேண்டியை எடுத்துக் கொண்டு முடிய
வில்லை என்ற ஆதங்கம் வந்துத்துக் கொண்டே
வந்தது. ஆகவே சஞ்சாரத்துக்கு எப்படியாவது
ஒன்றோடு கையாணம் செய்து வைத்தவிட
வேண்டுமென்று நினைத்து விட்டான்.

இதையும் அவனிடம் கேரீதலாகக் கேட்டு
வேண்டாம் என்று தயக்கி ஒரு மனதில் அவனது
மனச்சாட்சி, இப்போது வந்தியை மடைத்தது.

அன்று இரவு எப்போது முடிந்ததும் சஞ்சாதன்
மாதிரி ஏதோ படித்துக் கொண்டிருந்தான்.
மாலையிலே வந்த காரியமாக இருந்தான். குடிமணி
அம்மன் மென் குரல்தான்:

"என்டாப்பா! என்வளவு வாரிக்குத்தான்
இப்படியே இருந்து விடலாம் என்று உத்தேசம்!
குழந்தைகள் இவ்வாறும் விடே 'வெளி' சென்று
இருக்கு. வர சொல்லாதது கேள். இனிமேல்
மாலையுக்குப் பிறகுமென்பது நிச்சயமில்லை.
மென்கண்ட விட்டு தாமதம் மாமாவுக்கு ஒரு
பெண் இருக்கிறது. சிவரேயரிக்குப் போக
முக்கும் முடியுமா என்று இருப்
பான். தானியம் பெண், எத்தி
ஒருத்திவிடம் அப்பட்டுக் கொண்டு
கொட்டப்படுகிறது. சொல்லக் கேள்
அவ்வப்போது வந்தால், அவன் வரு
கிற முகத்தையாவது விட்டும்
குழந்தை, குழந்தையின் பிறக்க
டுமே! சி, 'சரி' என்று சொல்லக்
கொண்டுவருவான்; 'வாரிக்கே ஒரு
மனசை எட்டை. அதன் கருத்தில்
கட்டி விட்டுக்கு அழைத்துச்
கொண்டு வந்து விடலாம்....."
என்று ஒரே விடமல் பட்ட
வென்று சொல்லி விடுகிறான்.

சஞ்சாதன் ஒரு கணம் அந்தவிட
டான் மாலையின் வந்தானத்தை—
அதையும், அவன் இருக்கையிலேயே
—வேறு ஒருவர் கைப்படுத்துவது
என்பதை அவனும் நினைத்துப்
பார்க்கக்கூட முடியவில்லை.

"ஒன் அம்மா, மாமா எம்மதிக
வேண்டாமா!" என்று அவரை
அறிபடியேயே கேள்வி வெளிப்
பட்டது. எட்டென்று உதட்டைக்
கடித்துக் கொண்டான்.

"அவன் எம்மதம் எதெனா!
அவன் அப்படி ஏதாவது தவறு

செய்தால் — 'ஜீவனுமே' கொடுத்த விடு
தென்; 'மகராஜ்யம்' சிவரேயரிக்குப்
போய்விட, அம்மா!" என்று சொல்லி அதுப்பி
விட வேண்டியதற்கு.....!"

'ஜீவனுமே' என்ற சொல் தானே வாரி
விடுத்து வெளிப்பட்டதான் தாமதம், புது
வாய்த் துடித்து விட்டான் சஞ். கடைசியில்
மாலையின் கதி இப்படியே ஆகவேண்டும்! "சரி,
அம்மா போகிறதுப் பிறகு சொல்லுமேன்!" என்று
உறிவிட்டு அப்பால் சென்று விட்டான்.

இன்று இரவு, வெகுநேரம் வரை தூக்க
மீறியப் புரண்டு புரண்டு படுத்தான். மனதில்
பல வேறு யோசனைகள் கொந்தளித்தன.

"ஜீவனென்ற சொற்களில் தன்னை நின்று
வதை யுணர்ந்து கண் கிழித்தான். மாலையிடுக்கு
பரிவுடன் அவனருகில் அமர்ந்து தலையைக் கொடுக்க
கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தை எறிட்டுப்
பார்த்தான். பத்திரை மாற்றுப் போகிறதைத்
மெய்யும், அழுதுற்றினை சொத்த இதழையும்,
மருண்ட அவன் கிழிந்தும் அவனுக்கு இப்ப
வாழ்கி விட்டான். உணர்ச்சி கழிப்பில் பெருக்கி
இடமேது! அப்படி அவ்வாறுக் கொண்டான்.
மாலையிடு மெதுவான குரலில் சொன்னான்:
"உங்களை ஒன்று கேட்கவா!.....போய்துக்
கொள்ள மாட்டீர்களே!"—இது குழந்தையின்
கொஞ்சல் போன்றிருந்தது அவன் குரல்.

முடிந்தும் கேள்விக்குத் தோன்ற அவரை
அவனோடு பார்த்தான்.

"என்...எனக்கு...உடம்பு ஒரு வரமாய்க் கரி
பாக இல்லை. அம்மா, அப்பாவைப் பார்த்தும்
வாரி, இப்போதான் மாசுக்கும் (மமலா)வில்லை.
வெளிக்குச் சென்று இருக்கு. கருத்துப் போய்விட்டு
வரட்டுமா!" என்று கேட்டான்.

இம்மொன்று பிறந்ததும் போக வேண்டுமென்று
அவன் உறிவடிபட, அவனுக்கு உங்கை விசை



ஆரீராக்கிய ரகசியம்

வி. என். குரகசாமி

7. பரிக் வாய்வு

பி.ஐ.சி வாய்வு சாதாரணமாக சற்று வயதானவர்களுக்குத்தான் வரும். வயதில் - இளமையில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட வந்திருக்கிறது. இதில் பண்பாடு உண்டு. சொதுவாக உடலின் ஒரு பகுதியை கவாதினமிக்மாமும் போல் விடும். தனக்கு "பாசிச வாய்வு" என்று சொல்லுவார்கள். உடலின் ஒரு கை, ஒரு கை கவாதினமிக்மும் விடும். தன்னைக்கையால் கைவாய் தூக்கியோ, காய் எடுக்கியோ வரக்கூடும். அந்தப்பெயர்ச்சிக்குப் படுக்கையில் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். இந்த விவாதிப்பாக இருந்தால் போலிருந்து வலமாத் தாக்குகிறது. சாதாரணமாகப் பி.ஐ.சி கொண்டு இருப்பார்கள். திடீரென்று வந்தாலோ தன அங்கமாகப் பங்கிட்டுவந்து வந்தார்கள். உடலின் சற்று நேரத்தில் பி.ஐ.சிக்கு தயார் விடும். அதற்கு உடலின் காத்த படி சொல்வார்கள். மருத்துவமனையில் படுக்கப்பெறும். கடைசியில் அதன் முடிவைப் பார்த்துப்போது ஒரு கை, ஒரு கை தூக்கியோ அல்லக்கியோ முடிவாகத் போல் விட்டிருக்கும்.

[illegible]

இதற்கும் பலவித கவனத்திய முறைகள், கவனம் படுக்கிறது. ஆகவே கவனப்படுத்தல் இத்தப் பக்கம் வாய்ப்பு அளவளவு குறைவாகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. அதை இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ள டாக்டர்கள் மூலம் சொல்லி விடுவார்கள். காரணமாகப் சந்த கவனத்திற்கும் அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள்; சொல்லும் இடமில்லை. அவர்களுக்கும் மனதில் தரவே! முடிந்த மட்டும் முயற்சி செய்யவும், குறைவானது ஆகட்டும். 'வருகிற காரணப்பதாரி' என்று எண்ணுவதற்கும் உண்டு. ஆனால் கவனத்திற்குத்தான் அதை வேண்டும் போய்தல்லை. அவர்களைச் செஞ்சிக் கொட்டுக் கொண்டும், பெரிய பெரிய சபாக்களைக் கொண்டும் ஆரம்பத்திலேயே இடக் தேய்க் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கும் கவனப்படுக்க வேண்டும், பல மருத்துவம் பல மக்கள் இவ்விதமாகச் அழிப்பார்கள். கவனத்தின் 'இல்லை'யைக் குறைக்கிறது. விட்டுவைப்பது 'பாக்கம்' என்று மிகப் பதவியுடன் சொல்லி விடுவார்கள்.

‘4 வீட்டுக்குப் போகலாம்’ என்று சொன்னது அந்தமேய்தான்? பிரசித்த பெற்ற ஆங்கில டாக்டரான அப்பாஸ் சொன்ன வீட்டிற்கு நேரு வரவில்லை. அந்த வீட்டை உலகத்திற்குக் காண்படுத்திய நேரு உலகத்திற்குள்ளே இருக்க வாய்ப்புள்ளான்.

என்று பாயுதிக்குச் சிட்டுக் கொடுத்து அறுபது வருஷம் இதற்கு வேறு என்ன அரிதும் இருக்க முடியும்! சில கவிதைகள் “சீ கிட்டிக்குச் சென்று இப்பொழுதுதான் பெய்வாய் வாயிடு!” என்று உள் சொல்லுகிறார்கள். வீட்டில் காய் வட்டி பந்தலம் இருக்காமல் இன்னும் சில ஷாட்கள் உலிசுட் இருக்கலாம், அக் கால காலையிலேயாவும் சதா பிறகுக்குத் துன்பமாய் வரும்பவம் இன்னும் அந்நீ ஷாட்ஷாட்டுதலால் மற்றவர்களுக்கு மிகுந்த துன்பம் எய்துதலானே என்னவோ கவிதைகள் அப்படிச் சொல்லு விடுகின்றன. அப்படிச் சிலகால அடக்காமல் இஷ்ட மானதான் பெய்வாய் வண்ட வண்ட சொந்தம் வாய்பிட்டு இக்காலையானாலும், ஆகலால் அதே கவிதைக் காலப் பிடித்துச் சிக்குள் உள் வண்ட வட்டி வந்து சொல்லுவதற்குரியதாகலாம்.

ஆதலால், கைத்தொழில்கள், நீரிணைப் பொருள்கள் உதவி
குறையும், வேலாளர் அன்புக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு இந்தமாதிரி
குக்கை மாட்டாக, அது உயர் கைத்தொழில்களை
விட்டாலும், தங்களைக் கைவிட்டுப் இருக்காமல்,
இல்லாவிட்டாலும், எவ்வளவுதான், பணக்கார
குறையும் இத்தகைய பொருள்கள் இருக்க மாட்
போம்? மேலும் கைத்தொழில்கள் செய்து பார்க்க
போகும். அதுவாகவும் கம். ஆட்சி சீர்த்து
காத்திடும் இப்படிச் சரியாகி வருவதில்லை. மாட்டி
போகும்" என்று ஆசை கொள்ளுவார்கள். என்
ருள் உணர்வுகொண்டவர்கள் பார்த்து "எனக்கும்
யுள்ளவர்களுக்கு எந்தெந்த பொருள் போகும்
போகும்? அந்த உயர் பொருள் யுதும்? உயர்ந்ததில்
எந்தெந்த பொருள் உதும்? போகட்டும். என்ருள்
உயர்ந்ததில் போகும்?" என்று சீர்த்து சீர்த்து
எடுக்கலாம். அதுவாகவே மன போதனை அவதூறு
கொண்டவர்களுக்கு! அப்போது உயர்ந்த மந்தவர்களை
விடுவதில் பார்த்துவிடுவோம்!

மீறாதவனாகப் பணிதல்; வீர மரணம், தியாக மரணம், வீரபூத மரணம், அரண் மரணம், வாதம் மரணம், தியர் மரணம், தற்கொலை யாக மரணம், கொலைபாடு மரணம், ரோக மரணம் எனப் பலவகை உண்டு. "ஆற்றும் சைய, தாற்றும் சைய" என்று எழுதி எப்பொழுது இதற்காவென்ற என்ற வேதார்த்தம் பேசி வீரர் செயற்களைப் புரிய விட்டதும் உடன்ப தில் வீரர்களிடம் உள்ள சமத்துவம் எவ்வளவு உண்டு என்று சிந்தித்து ஊழியர் அடைபெறும் பணி. "தாற்றுக்குத் தொண்டாற்ற வேர் இவ் வாய உட்கத்திற் எப்போதுவருமென எரி டுக்கன்" என்று சொல்லும் மிகையாகாது. இவ்வெண்ணெய் உட்கத்தாக எரித்திருக்கிறார் கெனப்பாடு கிசையமாகிறது. இவ்வீரத்தாக உட்கத்தெறிக்குதல் இத்தனை கோலிகள் என்! இத்தனை எட்டங்கள் என்! இத்தனை மருத்துகள் என்! இத்தனை ஊடுகள் என்! இத்தனை கைத்தி ல்கள்தாம்! இத்தனை மரணங்கள் என்! "எத லும் குறுகல் வாழ்விருக்கு, எதையும் குறுகல் பற்று கைத்தி; கெட்டுவிடுகிற அதனை அகலுக்கு வரலும் முடியும்" என்று அனுபவமாகிகள் சொல்லுகின்றன. ஆக இதன் எப்போதும்

"எனக்குத் தெரிந்த ஒருத்தி பல வருஷங்களுக்கு முன் உங்களைக் குழப்பிவைத்தாள். பார்த்திருப்பதாகச் சொன்னாள்."

"யார் அந்த?"

"யாரோ ஒருவர், அது இருக்கிறதும் உங்கள் குழந்தையின் படம் ஏதாவது உங்களுடம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே படங்களை மாட்டி விடுத்த கவரைக் கவனித்தான்.

"இதோ, இதோ இரத்தினியாள் என் பெண் குழந்தையின் படம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே, அப்பேயை மாட்டி விடுத்த படம் ஒன்றை எடுத்த டாக்டரிடம் கொடுத்தான், கவரை.

கவரை அந்தப் படத்தைக் கவந்து கவனித்தான்.

"என்ன படத்தை அப்படிப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான் கவரை.

"இந்தக் குழந்தை இப்பொழுது இருந்தால் அதற்கு என்ன காரணமும்?"

"உங்களை குழந்தையின் காலதரம் இருக்கும்.

எதற்காக இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம்?"

டாக்டர் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஒரு மூன்றாம் கவனித்த பத்திரமும், கவரையும் எம் மாரி மாறிப் பார்த்தான்.

"ஓ, படத்தை மாட்டி விடுங்கள். என்னயோ சொல்ல வந்தவர் எதையோ சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறேன். நான் அவரையாக எங்கள் கார்ட் பக்ஷம் போனியைக் கொடுத்தேன். அங்கே எங்கள் உறவினர் ஒருவருக்கு உடம்பு குளையியது. அவரைப் பார்த்து வரப்போகிறேன். நிரம்பி வர பதிலாகக் காட்டுகச் சொல்லு. அதுவரை பத்திரம் உங்களுடன் இருக்கலாமா?"

"ஓம், இருப்பதற்கு என்ன தடை சொல்லப் போகிறேன். போகலாம் இருக்கட்டும். நீங்கள் எப்பொழுது போக வேண்டும்?"

"இன்றே போனால் கூட கவந்தால், என் கூட வந்து குழந்தையை அழைத்துப் போகிறீர்களா?"

"இதோ வந்தேன்" என்று கூலத்தத்துடன் சொல்லிக் கவரை உடனே புறப்பட்டான்.

கவரை டாக்டர் கவரையுடன் அவன் வீட்டுக்குச் சென்றான். அங்கே ஏதோ பத்திரம் தாக்கு வேண்டிய உடம்பை எங்காவது எடுத்துத் தவறாய் வைத்துக் கொண்டு காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

டாக்டர் கவரை பத்திரத்தைக் கட்டித் தருவி உத்திரித்தான். "பத்திரம்! கவரை அப்போதே போயிரு. நான் காதுக்குப் போய்விட்டு வந்து விடுகிறேன்" என்று சொல்லி அனுப்பினான்.

பத்திரமாய் ஒரு குழந்தை தரவில்லை. ஒருவரு போய் கவரையிடம் கொடுத்தான்.

டாக்டர் சொன்ன அந்தப் பதிலாக நாலும் சென்றான். ஒரு மாதம் கூட ஆயிரது. ஆனால் அவன் திருப்தி வரவில்லை. ஒவ்வொரு காலும் எதிர்பார்த்திருந்த கவரையுடன், அன்று கவரையிடம் கொடுத்த ஒரு கடிதம் வந்தது. அதை நீண்டதரம் இருந்த அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தான்.

"கேள்வியைத் தீர்.

இந்தக் கடிதம் உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதைத் தீர் கொடுக்கலாம்.

என்னுடைய குழப்பம் ஏதாவதோ இது கவரை பாசிடமும் சொல்லுகிறீர்கள். நுகரியலாக உங்களுக்குக் கூடச் சொல்லுகிறீர்கள். தயவு செய்து மனதுமையாகப் படிப்பீர்கள்.

"எனக்கு விவரமாகப் பல வருஷங்களை கிண்டி. ஆரம்பத்தில் எங்கள் காலத்தை ஆரம்ப மயமாக இருந்தது. ஆனால் அந்த ஆரம்பம்



மனவி :—கதைகளை எப்படி முடித்து இருக்கிறீர்கள்? ஒருவாறு சந்தேகமாகத்தானே?

கவரை :—இல்லை, இல்லை. கடிதத்தினால்தான் முடிந்தது!

மனவி :—அது எப்படி?

கவரை :—காதலனும் காதலியும் கடைசியில் கல்யாணம் செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள்!

அதிக என் கேட்கவில்லை. எங்கிருந்தோ ஒருத்தி எங்கள் இப்ப காலத்தைக்கு குழப்பம் வந்து முடிந்ததான். குழப்பத்தைத் தீர்த்துப் புதுத் தேவையில் தஞ்சை கவரை என்ற மோனியைக் கவரையின் என் கவரை விழித்து விட்டார். அவர் கவரைக் குழப்பத்தில் சிக்கலாக என் கவரை மீது கவரை தெரியாமல் அவனிடமே அடைக்கலைப் புத்தி விட்டார். கவரைபோனதும், உடல் கவரையும் கவரைப் போனதும் புதுகள் என் கவரை அவருக்கு எழுந்தது. கவரைபோன ஒருவரைத் தவிரக் கொண்டே விட்டிருந்த கவரைபோது அவரைக் கவரைபோன பக்கம் முடிவாகியது. கவரை உடம்பாக, எழுந்தப் தேவையாக இருந்த அவரை எங்கே அடைவானம் தெரியவில்லை. இந்த மட்டுமாவது விழித்து தெரிந்தார் என்று என் கவரை சந்தேகம் பட்டேன். அந்தச் சந்தேகமும் கவரை தெரியவில்லை, ஏற்கெனவே அவர் உடலில் குடிவிடுத்த அந்தப் பங்காகக் கவரை போன, அவரைக் கொண்டு விட்டது.

அப்பொழுது எங்குப் பதிலென்று வந்து, பெரிக்குரியவரை கவரை பதிலிருந்தேன். அந்தப் பாத், தஞ்சைகவரை பதிலுக்கொண்ட பாதத்தில் மீதமாக ஒன்றுமில்லை. என் கவரை கவரையை விட்டு மெயில் டாக்டருக்குப் படித்துப் பட்டமும் பெற்றேன். அந்தச் சந்தேகம் ஒருவான், அறிமுகம் இல்லாத ஒருவரைக்கு எங்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. கடைசியில் பத்திரம் பட்டேன். 'தஞ்சை கவரை' என்று கவரைபோனதில் இருந்தது.

இதென்னடா, ஏதும்படி கவரை என்று கவரைத் தக்கொண்டு வேலையாகப் படித்தேன்.

தன்னுடைய உயிர் உடம்புக்குக் கேட்கும் தருவாய்தான் இருப்பதாகவும், ஒரு மூன்று எங்கள் பக்கம் எழுப்புவதாகவும், என்னுடைய கவரைப் போனது ஒன்று தன்னிடம் இருப்பதாகவும், அதை என்னிடம் கொடுத்தது விட்டு, உயிரைவிட கவந்திருப்பதாகவும் எழுதி விடு

**உதவி குடியே
வந்த உதவி !**



தொழிலாளர் சங்கம் அமைப்பதில்
உயிர்வாழ்வுக்காக குடிசை குறைந்த உயர்வாக
உட்கட்டித் தொழிலாளர் சங்கம் செயல்படும் படி
தொழிலாளர் சங்கம் குறைந்த உயர்வாக
தொழிலாளர் சங்கம் செயல்படும் படி

கனடாவுக்குச் செல்லும் போது கனடாவுக்குள் இருக்கும் பகுதிகளைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க வேண்டும். கனடாவுக்குள் இருக்கும் பகுதிகளைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க வேண்டும்.

சாதிப்பதில் ஒரு கோயம்பு ஐந்தட்டியில் உட்கார்ந்து இருப்பதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் எல்லாம் அட்டியில் உட்கார்ந்துகொள்ளத் தகுதி ஒரு கோயம்பு ஐந்தட்டியில் இருப்பதற்கானது. கோயம்பு ஐந்தட்டி.

ஆன்ட்ரூஸ்
மிகச் சிறந்த மலையாளக் கவி



உயிரினங்கள் எங்கே இருக்கின்றன?

—உணவும் உபயோகமாகவும், அது 5 ஆகஸ்ட் 3 நாட்களில்தான் பிரயோகம் செய்த 30 ஆகஸ்ட் 30 அடி தரம் அடைந்ததை காட்டி இங்கிலாந்திலுள்ள தாக்கீதாளருக்கு இங்கிலாந்துக்கு இங்கிலாந்து திரைக்கோவைகள் எதிர்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்தது. திரைக்கோவைகள் உபயோகம் செய்யப்படும் பிறகுதான் அந்தத் திரைக்கோவைகள் எதிர்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்தது.

கச்சிதமான தோற்றம்



விட்டிசாகட்டும், ஆயிரக்கோ
அல்லது சமூகக் கூட்டங்களிலோ
ஆகட்டும், சோசுகம் வயனழ
மான தோற்றமுடையவர்களுக்கு
தன் மதிப்பு இதுக்கத்தான் செய்
விறது. தவறாமல் டாம்கோ பரிமா
காஸ்டர் கேச எதலத்தையும்
ஷாம்பூனையும் வழங்கமாக உப
யோகித்து வாருங்கள்.

டாம்கோ பரிமா
காஸ்டர் கேச எதலம்
மற்றும்
தேங்கா யொண்ணை
ஷாம்பூ



த டா.டா. ஆயில் பிகன் உப்யோகி சிம்ஸெட்

எழு வருஷங்கள்
அவஸ்தையின் பிறகு.....

கீல் வாயுவின்

அடையாளமே தற்போது இல்லை



"க்ரூஷன்" உபயோகிப்பதன் முன்னர், இம்மனிதன் பலவித உபாதைகளால் நிரந்தரமாகப் பீடிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவ்வகைகள் எல்லாம் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டன. அவரது அனுபவத்தை விளக்கும் கீழ்க்காணும் ஸெட்டர், மற்றும் வகைகளினால் அவஸ்தைப் படுபவர்களால் கவனிக்கத் தந்தது:—

"ஆறு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக நான் "க்ரூஷன்" சர்பீட்டு அதன் பலனாக அடைந்த பலங்களையும், "க்ரூஷன்" உபரித்த தன்மையை மனமாரப் புகழ் விருப்புகிறேன். சென்ற எழு வருஷங்களாக அடிக்கடி கீல்வாயு, முதுகு வலி, மனக்கேக்கம், மயக்கம் இவற்றுல் கஷ்டப்பட்ட போதிலும் தற்போது, நான் இருபது வருஷத்திற்கு முன்பிருந்த தன் நிலையில் இருக்கிறேன். எனக்கு இப்போது 45 வயது: எனினும் இவ்வளவு ஆரோக்கியத்துடன் முன்பு எப்போதும் இருந்ததில்லை." — A. P.

கீல் வாதத்திற்கு முதற்படியான சிகிச்சை, குடக்களை நன்கு இயங்குமாறும், மூத்திரக் கால்களைச் சுத்தமாகவும் வைத்திருப்பதுதான். "க்ரூஷன்" இவ்வேலைகளைச் சம்பாதிக்கவும், பாடுதொகு அபாயமின்றியும் செய்கிறது. ஏனெனில் "க்ரூஷன்" மலமினக்கியாகவும், மூத்திரம் நன்கு வெளியேறச் செய்வதுமாக ஆன, இருவித வேலைகளை நன்கு செய்கிறது. தூனியைத் தரும் புளிப்பு சத்தம் விஷப் பொருள்களும் செய்வெனக் கழுவிப்பெற்று மூத்திரக் கால்களின் வழியாக வெளியேற்றப் படுகின்றன. குடக்கள் இயங்கையாகவும் நிரந்தரமாகவும் இயங்குமாறு தூண்டப்படுகின்றன. கீல்வாத சம்பந்தமான வகைகள் அடிவோடு மறைத்து வேரோடு புத்தியிடுவதற்கு உதவும். இவ்வளவு உதவித்த அடையுல் கண்ட பலங்கள். எல்லா விவரப்பரிகாரமும் கெமிஸ்டிக் விடமும் கிடைக்கும்.



நாளுக்கு நாள் அதிக தெளிவானதும்
அழகானதுமான சருமம்



ரெக்ஸோனானின்
குக்கும் 'கேபிள்'
உங்கள் சருமத்திற்கு
புது ஆரோக்கியமும்
எழிலும் தரும்.



ரெக்ஸோனா

'கேபிள்' கலத்த சோப்
இது ஒன்றே

* சருமத்தை மிருதுவாக்கும் எண்ணெய்களின் சேர்த்தியைக்
கவனமாகச் செதுக்கிச் செய்யப்பட்ட சோப் இது.

ரெக்ஸோனா டிரைமெர்டி லிட், கோலிண்டாலைத் தயாரித்தன

RP. 85-10 TM

